

SKAL VI LA HAM FORTSETTE?

Nr. 2 - 1980 Kr. 5,- RÖD UNGDOMS AVIS

RUTE
80

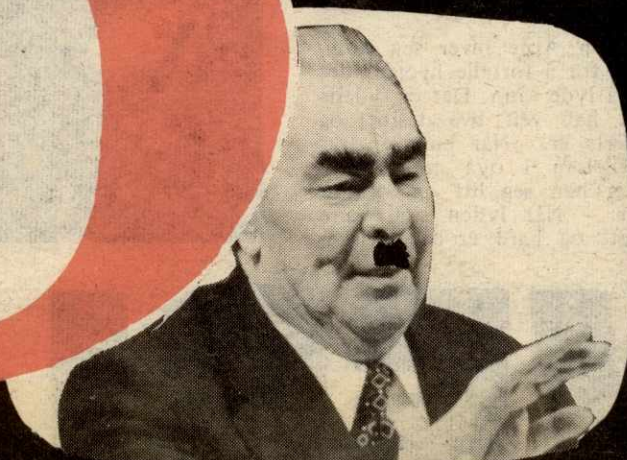

KANAL 1

KANAL 2

Nei!

KANAL 3

KANAL 4

Nei!

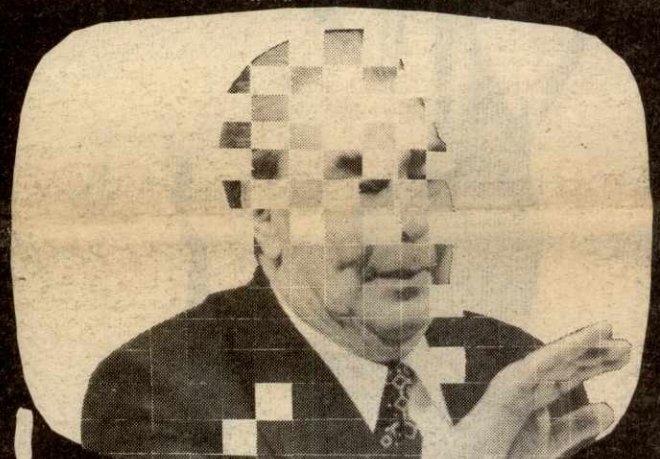

KANAL 5

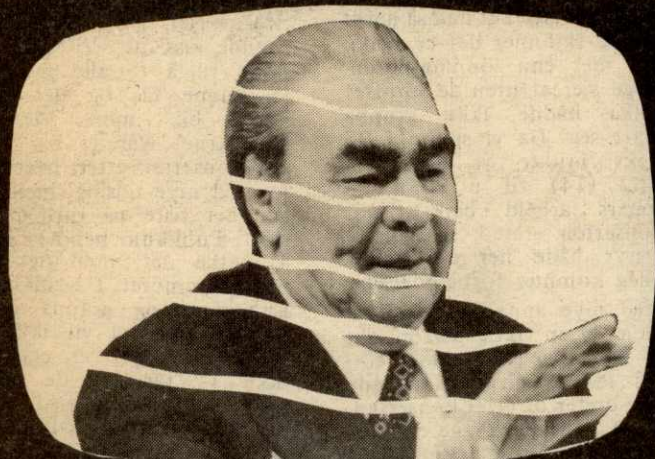
KANAL 6

Nok!

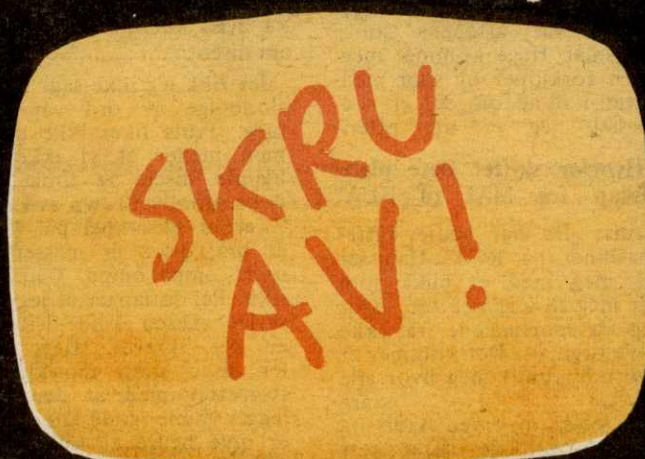

SUEZ KANAL

Kutt!

KANAL 8

KANAL 9

KANAL 10

SIDE 2 & 3

SIDE 13

SIDE 4 OG 16

Gamle Christiania er ikke den helt typiske ungdomskafeen. Den er ikke som den en gang var heller, med sjølbetjening, trekkspill med rytmeboks og populære schlegere.

Det var der Veslefrikk ville møte oss, langt fra T-banens politiaksjoner mot mer eller mindre tilfeldig ungdom. »Ta en kjeft öl, og spytt 700 kroner i statskassa» er parolen politiet følger.

Her sitter vi omtrent en måneds tid etter Veslefrikks sparing med Sham 69, som bladet »NYE TAKTER» kalte »symbolsk seier til Veslefrikk». Pönkere pogoa! Men hva synes Veslefrikk sjöl om den jobben.

- Vi hørte Sham første gang på Ålborgfestivalen, sommeren 79. De spilte etter oss. Vi håpet å få spille på konsert med dem, men da de la ned i høst mistet vi trua på det. (Sham var nedlagt ca. 2 mnd. fordi det var for mye nazi-kvalm på konsertene deres v.l.a.) Vi blei glade da vi fikk tilbud om konserten. Hege forteller videre at det ikke var meningen bare og være oppvarmingsband, men at det skulle være to konserter i ett. Og

det var det det blei. Grup-pas nye gitarist (Truls Gudbrandsen) skyter inn at han likte jobben. »Det var artig med så forskjellig publikum».

- Er ikke dere egentlig mer populære i Danmark?

- Det kan virke sånn, men det er så enten eller der nede. Truls lyser i öya: »Danskene synger mye mer med i tekstene, og veneter ikke å skjønne alt. Det går ikke». Hege: Men

Siden vi er et norsk band som synger norske tekster, venter en del av publikum her hjemme at de skal høre og forstå alt. Det går ikke». Hege: Men si ikke noe stygt om det norske publikumet, vi liker å spille her hjemme. Men tekstene er problem, vi forsøker å få dem bedre fram.

Jon Arne hiver seg fram på for å fortelle hvorfor det må lyde sånn. Det er tydelig at han veit hva desibel og herts er. Når han ser fortvilelsen i öya mine, trekker han seg litt og forklarer: - Når lyden skal være tett og hard er det vanske-

VESLEFRIKK MED FELA

lig (umulig) å få fram en klar sangstemme. Da ville det harde preget i musikken forsvinne. (håper jeg forsto deg riktig Jan Arne).

Det blir noe roligere rundt bordet, og jeg tror jeg har varmet dem opp tilstrekkelig til å spørre dem om hva jeg trodde var aftenens store spørsmål. Hege kommer meg litt i forkjøpet og spør med latter i öyne om det er noe spesielt jeg er ute etter.

- Hvorfor skiftet dere plateselskap fra MAI til RCA?

Truls: -De har bedre kaffemaskiner på RCA! Han ser på meg med et blikk som får meg til å spørre om hvor jeg får spørsmålene fra. Ikke mye originalt. Det kommer et utbrudd rundt meg hvor alle vil

svare. Jeg fester meg ved Truls og Hege fordi de sitter rett overfor meg. Hege: På den tiden fikk vi tilbud fra mange plateselskap, og RCA hadde det mest fordelaktige. Per hopper inn for å understreke at det var Veslefrikk som fikk tilbudet, ikke omvendt. Truls kaller det et eksperiment, det var et tilbud som blir forsøkt.

- Og dere har ikke forandret politikken?

Hege: Du får huske på at på den første plata hadde vi en del tekster fra andre enn oss sjöl, mens vi nå bare stiller egne ting. De gamle låtene spiller vi mye ute, og de er populære også. Se på »Lotte», »Karakterrock» og »Deling i to». Ikke før hadde hun sagt det så dukket tekstforfatteren av sistnevnte låt, Asbjörn Elden, opp. Han ønsket gruppa lykke til videre og synes det var bra at de spilte opp til dans, som

han sa til Hege før han satte seg ned ved et eget bord. Truls: Det er ikke politikken som er forandret, men måten å framføre den på. Jon Arne: Vi synger om mennesker og ting som skjer, ikke så mye programpolitikk. Det er forskjellen.

- I avisa vår er det diskusjon om disco.....

Mer fikk jeg ikke sagt før en flodbølge av ord var over meg. Truls liker ikke disco, men mener at vi ikke må blande disco og funk som f.eks. Bobby Brown av Frank Z er et eksempel på. Funk er bra, disco er masseprodusert ompa ompa. Dau musikk. Per forlanger at jeg skal skrive: »Disco er noe drit». Nå er det skrevet. Hege kaller disco steril musikk. Og fortsetter med at den ødelegger gamle, gode låter. »Det er mye bedre at folk spiller sjöl». Truls: Det er bedre med et norsk band på scenen enn med ett disco-anlegg. »Jazz er no drit», sier Per som reparerer den eneste jakka si, som i tillegg er lånt i følge de andre.

- Til det å spille sjöl, er dere med i Interesseorganisasjonen for Amatörband (IAB)?

»Vi er da det», sier Hege, »men vi har ikke mye tid til å være aktive. Vi håper vi kan spille der i løpet av våren». (Det ville vært OK sa en IAB-aktivist til meg seinere) Truls legger til at det er trist at det er 18-års grense på slike klubber og kroer. Det er et stort publikum som er under atten. Derfor er konserter så bra, det er ikke aldersgrense der. Vi trenger et sted for dem også. Hege: Det er bra at IAB går mot det såkalte rocke-NM. Det er for lævli å sette opp grupper slik.

- Det siste jeg hadde på hjertet var om noen av gruppas medlemmer er heltidsmusikere?

Jan Arne, Truls og Jarle er »proffer». Alle vi andre har en eller annen jobb ved siden av. Per: Jeg er heltidsmusiker med jobb på si. Det understreker han så hardt at jeg skjønner det er snakk om mer enn lønningsposen. Hege sier at uten de »proffe» folk hadde ikke gruppa klart seg. Da vi spilte i Bø f.eks. brukte vi tiden fra Kl.2 (14) til 5 (05). 15 timers arbeid bare rundt konserten. Med sjauing av utstyr både her og der. I tillegg kommer forberedelsene med mye annet. Truls: Roalden er en viktig person, det er han eller henne som sørger for at alt klaffer både før, under og etter konserten. Du kan nesten regne en ukes jobb for en person til å arrangere turen, tillegg til alt gruppe skal lempe og riste i mil etter mil i en trang bil. Jan Arne er litt forargert over enkelte folk som som synes gruppa er så »fin» at de ikke alltid lempet utstyret sjöl. Men de folk burde prøve seg sjöl på et

hardt program. (Det kan han si som kjører bilen) Hege: Jeg trur at det er de praktiske problemene som oftest knekker gruppene.

- Dere vil ikke gå over til å bli heltidsmusikere, alle sammen?

Hege: Nei, jeg tror vi ville brenne oss ut. Vi ville bli nødt til å ta alle jobbene vi kunne få, og det ville ikke bli moro lenger. Jan Arne: Når vi har hatt tre konserter etter hverandre med mye reising mellom, går det bare på rutinen til slutt. Publikum behøver ikke å merke det, men det går utover humøret. Da kan både arrangører og gruppa gjennomgå, men vi vil ikke gi oss. Hege: Det er egentlig ikke så rart at de store gutta doper seg ned. Det er et blodslit å hele tiden være på topp.

- Ligger det penger i å spille?

- Nei, du kan tenke deg med 12 - 15 timers hardt nattearbeid, og du får kanskje 300 kroner. Samtidig dom det er mye planlegging, reparasjoner og sånn. Det er ikke store lønna. Det sier

VESLEFRIKK HVEM?

Alle kjenner til at det finnes ei gruppe som heter Veslefrikk, men det er ikke så mange som veit hvem de er. Veslefrikk består for tiden av: Jarle Børresen, 27 år spiller keyboards, og har bl.a. vært med i den gamle rockegruppa Bazar, Truls Gudbrandsen, 24 år synger litt, som alle de andre og soiller gitar. Har jobbet med Kai Eide og Frank Aleksandersen. Frank B. Olsen, 25 - slår trommehvirvler og har vært med i Vömmöl og Arbeidslaget. Anne Grete Preus, 22 - gruppas syngedame slår seg

av og til løs på en kassegitar. Hege Rimestad, 25 spiller fele eller Violin var tidligere en av Amtmannens døtre (Hun synger også), Per Vestaby 29, spiller bass - har også en gang i tiden spillt med Bazar pluss Folque. Ellers er Jan Arne Rundgren med, selv om han ikke trakterer instrumenter, tror jeg Veslefrikk er ganske avhengig av ham. Han er gruppas sjåfør, fotograf og steller pent med utstyr. Dette er altså »Norges rockeband nr. en» som de sier i Danmark

1980

Jeg har hørt plata gjentatte ganger, og den kjeder meg ikke, sjøl om jeg på det værste spillte den tre ganger etter hverandre. Det var stadig nye ting og legge merke til. Men det var kanskje tre ting som satt igjen etter en gangs høring. Anne Grete synger mer levende enn på den forrige plata. Mer MED liksom. Lyden er tett og hard, uten at melodiene blir flate, låtene pulserer og lever fordi gruppa arrangerer bra. En svakhet er kanskje at tangentene kommer litt svakt fram der de ikke er solo. Den viktigste viktigste framgangen synes jeg likevel er koringen. Spesielt på kuttet «Gris up with Levis». Der høres koret rent ut sagt som disco og Olivia/Travolta.

Veslefrikk er ei gruppe som må spilles på lydnivå godt over «pratehøyde». De er til for fest og dans, ikke for rødvin og fotformsko hadde jeg nær sagt. «Med lilla skjert, sjarmerende smil, fotformsko og miljøvennlig bil...» Han sa jeg vil være din venn, og venter meg ingenting igjen. Han spurte meg kjærlig vil du ha et glass vin? Mens han stirret sultent på kroppen min. Han preiker og preiker og preiker. Hva er det, hva er det, hva er det du tror? Heartbreaker, heartbreaker.

Det lille utsnittet fra «Heartbreaker» skulle si litt om hvor de stiller seg. Etter å ha hørt en del på plata, lurte jeg på hvordan den ville virke på en fest. En ting jeg nesten aldri gjør, er å ta med plater på fester hvor alkohol er flittig gjest. Platene har sjelden det samme utseende etterpå. Men jeg gjorde et lite unntak. At plata ble spilt flere ganger skyldes ikke at det var få plater der.

Det beste bandet skal æres på alle vis/ platekontrakt, ære og prakt, spill til kongens pris.

For alt er jo bestemt av dem som vil tjene penger/ som blåser i deg og hva du tenker sjøl.

Dette er politikk, men det er ikke politikk å synge om hvordan folk har det? Eller om hvordan folk gjerne skulle hatt det. Om det er politikk, så klager ikke jeg på at Veslefrikk ikke synger politikk. Det er innhold i tekstene deres. Ikke bare mot disco og motepress, men også følsomme tekster, -følsom ikke fløtesang.

Men tross all rosen, Veslefrikk er ei gruppe som må oppleves på scenen, det er der de gjør det skarpest. Det er populariteten deres et bevis på (særlig i Danmark). Det finnes et ordtak som sier: - Man blir ikke profet i eget land. Det er Veslefrikk et eksempel på. Mens de i Danmark høster lovord som andre høster epler, er de i Norge forløpig ikke «oppdaget».

Kanskje det er ideen om at rock er død, som gjør det, hva veit jeg, er den død så er det en høyst uvanlig død.

-Det var en gang et land der rocken var død. Scenen var høy, lyset var kaldt og musikken fra platespilleren overdøva alt. Men langt fra makstens sentrum slo pulsen sterk som før. Takstfaste slag varslet om dag, for rocken va'kke død, rocken va'kke død.

Det hører vi på Veslefrikk 1980.

Endelig en bra konsert med et utenlandsk pönk-band i Oslo. Det er sjelden å se en sånn mengde pönkere og utkledd «konsert-pönkere» som det var denne kvelden. Grava, foran scenen var full av hoppende og syngende folk, halvsirkelen rundt grava var full. Mot slutten var også hele scenen full av hoppende og syngende folk, som hadde det moro sammen med Jimmy Prsey og resten av gruppa.

Veslefrikk's oppvarming fikk i hvert fall en del til å bli varme i trøya. Det er bra driv over denne frem-

adstormende gruppa, som fungerte som ei vitamin-innsprøytning for de ivrigste pönkerne. Noen hoppet og spratt, andre gikk og satt seg. De spillte gamle og nye låter, best synes jeg den gode, gamle T-banvisa var. (Er på den nye LP'en). Veslefrikk fridde åpent til pönken, bl.a. ved å drite ut alle frikerne bak i salen (hvor var de forresten?). Frieriet fikk halvhjertet ja, det var for påtatt, og til tider unaturlig.

Så kom eksplosjonen. Jimmy Pursey kom inn på scenen, alvorlig, tung musikk fylte salen. Pang, så var alt i gang. Nye og gamle melodier i toppfart. Pursey

SHAM! Norway kids are innocent, OK!

men at du har det moro, og synger ting du synes betyr noe. En sterk overaskelse var Beatles-låta Day Tripper, sunget til minne om Sid Vicious' triste skjebne, og en advarsel til andre som går den samme veien. Clash' White Riot, som ett av flere ekstranummer satte salen i kok, alltid med sang, dans, skrik og knyttede never. Sham 69 er virkelig folkmusikk.

Medlemmen i Sham 69 er (var?) arbeiderungdom. Det preger låtene deres. Sham er på ungdommens og ungenes side, og vil være talsmenn for dem. Bare se på hva låtene heter. ANGELS WITH DIRTY FACES, QUESTIONS AND ANSWERS, BORSTAL BREAK-OUT IFF THE KIDDS ARE UNITED, (NORWAY) KIDS ARE INNOCENT, JOEYS ON THE STREET, WHAT HAVE WE GOT (FUCK ALL!) osv.

Sham har gitt ut tre LP'er «Tell us the truth», med ei studioside og ei tøff live-

side. «That's Life», ei teaterplate om en dag i en arbeiderungdoms liv. Pratinga mellom sangene er gjort av vanlig folk, helt naturlig. Nylig kom «Hersham Boys», med gamle og nye sanger. Mye bra, men etter min mening mye tannløst og dårlig.

Men konserten viste at de fremdeles er i stand til å lage stemning og kommunisere med publikum, sjøl om det kanskje er blitt rutine.

Klassekampen fortjener et «spark» for å gløkke Sham 69, og vie hele omtalen av konserten til Veslefrikk, som om de var hovedattraksjonen og Sham et festlig tillegg.

Og til oss andre: Mye har skjedd og skjer med pönken og den nye musikken i England (og Norge). Prøv og følge med, kanskje har en noe og lære! Hva med å begynne og spille sjøl??

SH/THB

Foto: THB Montasje: RM

seg sjøl at det ikke er for pengene vi gjør det. Det er fordi vi liker det.

- Og dere har ingen planer om å legge opp?

Truls svarer igjen. Det er bare etter en dårlig konsert vi tenker på det. Og vi har ingen dårlige konserter, ler han. Hege vi slutte når hun ikke synes det er moro lenger, og det er de andre enige med henne i.

Og konserter til sommeren?

Per er litt hemmelighetsfull, og vil ikke ut med detaljer. Men han forteller at de har sikret seg et par i Norge og en i Danmark, men de håper på noen flere.

- Dere har fått god kritikk for den siste skiva, hva synes dere om den sjøl?

Hege. Vi er fornøyd med den. Vi er stor takk skyldig produsenten Arvid Espe-rød. Han har mye av skylda for at den blei så bra. Jan Arne mener likevel at plata ikke er så bra som når gruppa spiller på konserter, «vi er i hovedsak et live-band», sier han. - Vi klarer ikke å få fram den samme stemningen i studio som på konsertene. (Hva med liveplate, Veslefrikk).

At de er et topp live-band kan jeg bare skrive under på, men de er dyktige på plate også.

Etter intervjuet går jeg ut i det fri, puster inn februarstemning i kveldssol mens Veslefrikk gjør seg klar for Bergen, Stavanger og Danmark i RUTEfly inn i 1980.

FB.

RUTE 80

Blad utgitt av Rød Ungdom
Postadresse: Boks 4702, Sofienberg, OSLO 5
Tlf.: (02) 35 32 62
Kontoradresse: Korsgata 18 (4. etg.) Oslo
Sikker kontortid: Mand 14.00 - 17.00
Ons og Fred 14.00 - 16.00
Redaktør: Rune Moen
Signerte artikler står for forfatterens regning,
og trenger ikke falle sammen med Rød Ungdoms
offisielle syn.
Trykk: A/S Duplotrykk
Abonnement koster kr 35,-

«Gonna be a long hot summer»

I det avisa går i trykken, er det kjent at både rørlegger- og busstreiken fortsetter. For å holde en streik gående kreves enormt med penger. Hvis en regner ca 500 kr i uka, noe som tilsvarer en halvering av den opprinnelige lønna for mange, trenger rørleggerene en kvart million i uka og bussjåførene det samme. Altså en halv million i uka. Dette er et enormt beløp som det er så og si umulig og samle inn, men det må ikke forhindre oss fra og ta et skikkelig krafttak. Streikstøttebevegelsen har tidligere, på det meste klart å holde live i 350 mann ved hjelp av innsamlede midler. Nå streiker ca 1700! Det vil er et enormt ansvar på våre skuldre. Ingen streik i nyere tid har gått i dass pga økonomien. Dette er et solid rykte for streikstøttebevegelsen. AKP i byggebransjen i Oslo har satt seg som mål og samle inn 7000 kroner i uka. La oss følge deres eksempel, ved å prege bybildet med innsamlinger. Hvert eneste lag, ikke minst de faglige lagene må vedta målsettinger og følge de opp. Noen Rød Ungdommere og noen fra Sosialistisk Ungdom har i Oslo gått sammen om å danne en permanent støttekomite. Her bør alle revolusjonære yte en ekstra innsats!

NAF - MER STEILE ENN NOENSINNE!

Arbeidskjøperforeninga fører i år en linje som er strammere

enn noen sinne. De betaler sine bedrifter som er «rammet» av streik millionbeløp, for at de ikke skal tape penger, og av den grunn føle seg presset til å gi etter for arbeiderenes krav. Dette gjør at de fleste streiker blir langvarige. Vi må derfor se hver eneste streik som et angrep på NAF. Tenk, hvilket enormt mot som skal til for å gå til streik med slike perspektiver.

STREIKEARET - 1980 ?

1. Når rammene fra de sentrale forhandlingene skal fordeles på forbundsplan, kommer det helt sikkert til å bli store uenigheter. All sannsynlighet tilsier at her kommer det til å dukke opp en del streiker. (tariffstreiker er jo de eneste «lovlige» også)
2. Etter 1. april setter de forhandlinger som er utsatt pga LO-NAF avtalen igang. Dette gjelder bl.a. mange skipsverft i Jern og Metall. Jeg tror ikke det er å ta for hardt i, å forutse en del lokale sammenstøt her. Derfor blir min konklusjon: «...gonna be a long hot summer...», og ikke bare sommer, men det blir nok et varmt streike- ÅR.....trur eg!

RM

NYTT RU-LAG

Rød Ungdom har nylig dannet nytt lokallag i Prinsdalen/Kolbotn-området.

Vi vil i tiden framover arbeide med flere ting, men natur/miljøvern og verdenssituasjonen er saker som vil bli prioritert. Av natur/miljøvern, må vern av Alta-elva, motstand mot oljeboring i Sør- og Østmarka stå sentralt.

Hva angår verdenssituasjonen ønsker vi å reise kamp mot begge de to supermaktene USA og Sovjet, og all imperialismen. Vi anser i dag Sovjet som den farligste av de to supermaktene, og deres politikk som en direkte trussel mot verdensfreden.

Som en sosialistisk organisasjon ønsker vi sjøl sagt også å spre sosialistiske ideer blant ungdommen i distriktet. I løpet av våren skal vi blant annet gjennomføre diskusjoner om hvordan et sosialistisk Norge bør se ut.

Er du interessert i kontakt med laget? Skriv til: Rød Ungdom
Postboks 166
1410 KOLBOTN

Kolbotn/Prinsdalen RU.

«NYE ALLE UNGSOSIALISTEN»

Avisa til Sosialistisk Ungdom (SU) har skiftet form og stil. Fra tidligere å ha vært et typisk ungdomsmagasin med reportasjer og bladformat, er avisa nå blitt en «bruksavis» som de selv sier det. I lederen på den første utgaven heter det:

— Den avisa du nå leser er ikke like pen som den forrige, men den lages på en uke, og skal komme med 15 nummer i året. Den gir oss mye bedre muligheter for å være aktuelle... — Dette num-

meret viser den spede begynnelsen til det Ungsosialisten vil ønske å lage.

Flere av oss i Rute 80-redaksjonen har tidligere ment at vi har hatt en del å lære av den tidligere formen og innretningen som gamle Ungsosialisten hadde. Derfor er det at vi tenker oss om to ganger når dette skjer. Etter å ha tenkt for annen gang, lurer i allefall jeg på om ikke SU tenker å bruke avisa si i forhold til sin posisjon som opposisjonell mot deler av SV. Den typiske innretningen som ungdomsavis blir mer og mer borte. Det legges størst vekt på det faglige stoffet. En kan spørre seg om det ikke er et eget organ for opposisjonen i «SV-bevegelsen» som er i ferd med å utformes. Et organ som kan beholdes ved en eventuell splittelse, og likevel ikke være bundet til å være et ungdomsblad. Men det kan jo bli et problem for SU, avisa heter jo *ungsosialisten*. Men hvem veit, kanskje dere også på litt lengre sikt planlegger å bytte navn...?

RM

Politiet bedre forberedt!

I følge Aftenposten vil politiet i år stille bedre forberedt på 1. mai-optøyer enn tidligere. I en melding heter det:

— Politiet i Oslo vil i år sette alt inn på å unngå en gjentakelse av de opptøyer og det påbeholdt som utfoldet seg på Abelhaugen og i Karl Johans gate om kvelden og natten til 1. mai i fjor. Politiet er i år beredt til å gripe inn på et tidligere tidspunkt for å hindre at uro skal bre seg og utvikles til større sammenstøt.

Ny leiar

Marja Wessels (biletet) blei vald til ny leiar for Communist Youth Organisation (CYO) på det tredje landsmøte deira i Chicago i desember i fjor. CYO er den amerikanske systerorganisasjonen til Raud Ungdom.

No nyleg har vi måtta slåss mot det rasistiske hysteriet og den falske patriotismen som har blitt piska opp kring Iran-krisa, seier Marja til The Call. «Vi må slå attende dei reaksjonære sine forsøk på å få oss inn i hæren deira

mens dei førebuar krig. Vi må kople dette saman med kampen mot arbeidsløysa og alle nedskjæringsane som følger den økonomiske krisa».

MARJA WESSELS (Call photo)

Det var over hundre ungdommar frå seks sju av USAs ulike nasjonaliteter til stades på landsmøtet. Det blei vedteke fleire fraser, m.a. mot Ku Klux Klan og for Irans kamp mot supermaktene.

ELEV-70 — Internblad for NGS' sentralstyre?

Etter flere års erfaring fra interesseorganisasjonsarbeid er det at jeg gremmes over å lese siste nummer av Elev-70, avisa til Norges Gymnasiast Samband (NGS). Etter å ha bladd gjennom den, er det ett spørsmål en blir sittende igjen med usvart: Er dette ei avis for alle landets gymnasiaster, eller er det et internt organ for sentralstyret? Det finnes ikke et intervju med en elev, ikke et oppslag fra en skole. Men derimot får de forskjellige sentralstyremedlemmene breie seg over fem svære oppslag. En kan med rette stille seg spørsmålet om det er NGS' sentralstyremedlemmer, eller elevene på landets gymnas som skal forme ut organisasjonens politikk.

Riktignok kommenterer de forskjellige «heltene» flere interessante temaer, men det hadde vært interessant om flere som står direkte oppe i dette arbeidet på sin skole kunne legge fram sine erfaringer. Kanskje det ville hjulpet flere i gang til å gjøre noe konkret på sin skole? Da kunne formannen, Frederik Messel kanskje sluppet å uttrykke så kvasst som han gjør på baksida av avisa; — At dagens elever har mistet troen på sin egen innflytelse, og er kanskje mer opptatt av ting utenom skolen. Slik siste nummer av avisa er, kan en iallefall ikke påstå at den er med på å hindre en slik utvikling.

Et par positive ting til slutt. Elev-70's saklige holdning til lektor Halfdan Karlsson som er beskyldt av Carl I. Hagen for å ha undervist i «klassekamp». Samt oppslaget om årets forslag til operasjon dagsverk-prosjekt, som gir alle forslag grundig og god dekning.

RM

50 på miljøkonferanse i Bergen

Rød Ungdom i Bergen avholdt søndag 19/1 en meget vellykket konferanse om natur og miljøvern. 50 personer deltok, til tross for et strålende vær (søndag og pent vær er jo ikke akkurat ukentlig hendelse der borte) Bergen RU skal følge opp dette vellykkede arrangementet på flere måter. Studiesirkler om natur/miljøpolitikk skal settes i gang og nye liknende arrangementer skal avholdes. Neste tema blir «hva er sosialisme». Bergen RU kan kontaktes på denne adressen: Rød Ungdom
Nøstegata 6,
5000 Bergen.
Offisiell talsmann er Janecke Eide.

Pink mot pøn

Århus: Pinken gikk amok på en pønkekonst her 16. februar. Etter litt håndgemeng mellom en rockegjeng og noen publikummere, blei pinken tilkalt. Da de trampa inn, var imidlertid gjengen jagd vekk og konserten skulle til å starte. Men pinken ga seg ikke (— ikke disse gutta, nei). De krevde at konserten skulle stoppes. Konferansieren krabba opp på scenen og

fortalte publikum om detta, og spurte hva dem syntes om pinkens krav. Naturligvis protesterte de frammette. Da blei det for hett i ridestøvle. Tre av de uniformerte pøbla overfalt konferansieren og dro ham brutalt ned fra scenen. Resten av banden dro kyllene (de av tre) og gikk til angrep på mengden. Etter mye slugging og bikkjebitt blei 9 folk dratt med hjem til pinkestasjonen. De risikerer tiltale for vold mot politiet(!)

Ofrene for pinkens vold og andre som fikk kvelden ødelagt, har samla seg til flere møter for å finne ut hva de skal gjøre for å rette søkelyset på pinkens unødvendige brutale framferd.

(Arbejderavisen)

HUSLEIE- AKSJONER

Over hele landet har det den siste tiden vært forskjellige husleieaksjoner på gang. Vi bringer her en liten oversikt. Det taes forbehold om eventuelle mengler.

Yrkesskolenes Hybelhus i Oslo - Husleieboikott.
Kingsja studentby i Oslo - full husleieboikott.
Sogn studentby i Oslo - Full husleieboikott.
Hybelhuset i Pilestredet i Oslo - Den gamle husleien betales, men ikke mer.
Alrek studentboliger i Bergen - full husleieboikott.
Nattland i Bergen - Full husleieboikott.
Fantoft i Bergen - Full husleieboikott.
Hatleberg i Bergen - Full husleieboikott.
I tillegg kommer tre jordbruksskole-internat i Sogn & Fjordane som vi ikke veit navnet på.

HILSENER FRA UTLANDET

UJM - SPANIA.

Rød Ungdom har fått nyttårshilsen fra søsterorganisasjonen vår i Spania, Union de Juventudes Maoistas. De ønsker oss lykke til i det nye året, og håper at de kammeratslige forbindelsene mellom UJM og Rød Ungdom vil utvikle seg.

YLDK - Kampuchea.

I et brev av niende januar gratulerer Youth League of Democratic Kampuchea oss med et vellykket landsmøte, og sier seg tilfredse med de resultatene vi oppnådde.

NUEW - Eritrea.

National Union of Eritrean Women takker i et brev av niende februar for RU's solidaritetserklæring til stiftelseskongressen deres, og «ser fram til styrking av de allerede eksisterende bånd».

RØD UNGDOM NR. 3!

Unge Høyre har foretatt en intervjuundersøkelse. Undersøkelsen er gjort blant førstgangselgere i høst. Spørsmålet som ble stillt var: — Hvilke ungdomsorganisasjon oppfatter du som mest aktiv. Av de som ble spurt mente 6,3 prosent at Rød Ungdom var mest aktiv. Unge Høyre topper statistikken klart. Her følger fullstendig oversikt:

Unge Høyre	70,6
AUF	13,9
Rød Ungdom	6,3
Sosialistisk Ungdom	4,0
Unge venstre	1,0
Senterungdommen	1,0
Kr.Fs ungdom	0,9
Fremskrittspartiets ungdom	0,5

(Tallene er hentet fra «Ekstra», Unge Høyres avis nr. 12 1979).

UT Å KJØRE?

★ ★ ★
RUTE
80

Har du prøvd å ta deg fram i dette landet? Prøvd å finne veien? Ikke så lett.

På landet er det få og dårlige veier. Vanskelig å få informasjon.

I byene er det mye trafikk. Kaotiske forhold, vanskelig å få oversikten. Over alt støter vi på nye regler, nye påbud og forskrifter. Forbudstid, mot meninger og aktivitet, Hvor går den riktige veien.....

I Norge finnes det skarpe svinger, glatte veier og tåke. Noen sprer tåke. Da er det lett å rote seg bort. Noen heller vann på veien. Vi må feie vekk tåka, så vi kan se hvordan ting er. Vi må strø salt på veien, så ingen havner i grøfta. Vi må være et kart som som folk kan lære noe om verden av.

Rute - 80 er ikke overfylt. Her er god plass og tomme seter. Kanskje er det fordi forgjengeren ofte kjørte forbi holdplassene, der den kunne ta en rast, og folk sto i kø for å bli med?

Nå legger vi i vei på nytt. Nå kjører vi Rute - 80. Et nytt tiår. En ny riksveg. Ei ny rute. Med topptrimmet motor, godt humør og full tank.

Flere må bli med. Du må bli med. Ta plass!

Men se opp for forbudskilt, innsnevring og enveiskjørt gater. Bønn pinne!

Tommy Gun

Melding fra sommerleirfondet

Sommerleirfondets styre har nylig vært samla til møte for å vurdere aktuelle prosjekter med tanke på kjøp av eget leirsted. Styret finner at av de eksisterende tilbud er det 3-4 som det er verdt å forhandle videre om, men at det samtidig hefter seg klare svakheter ved hvert av dem. Styret finner det derfor nødvendig at arbeidet med å spore opp tilbud fortsetter. I den forbindelse vil vi og gå ut med en ny oppfordring til leserne om å sende inn forslag på leirsteder. Vi har allerede mottatt en god del slike som alle har vært seriøst vurdert, og vi er overbevist om at leserne kan gi oss flere nyttige tips. Vi er interessert i ei rekke ulike typer tilbud som campingplasser, ferie-hjem, turisthytter, kur-hjem, småbruk osv. Forslag på slike kan sendes til Sommerleirfondet c/o Rød Front-leirene, Boks 211, Sentrum, Oslo 1.

Styret i Sommerleirfondet

ASKER

ROCK OG BLUES FOR UNGDOMSHUS!

En søndag like før jul ble det arrangert konsert i Asker. Salmesang og orgelbrus var vel knapt dødd ut da det tidlig på ettermiddagen begynte å strømme mer kjente toner fra gymsalen på Asker gym. «Rock og Blues for Ungdomshus» het det og arrangør var den lokale ungdomsbevegelsen «Aksjon Ungdomshus». Musikken ble besørget av Bridges, Binders, Headache og F.F. & Rudolfs Trikk. Alle lokale band, som på denne måten viste sin støtte til kampen om ungdomshus.

Kl. 14.00 spilte første bandet opp. Bridges med gode hjemmelaga låter fikk fort opp stemninga. Jazzrock kan vi vel nærmest karakterisere musikken deres som. Fenga bra gjorde den i hvert fall. Må høres! Binders skuffa nok en del. Fikk ikke liv i låtene liksom. Et unntak som viste at de «har mer inne» var gjennomføringa av Claptons «Cocaine». Den likte vi.

Headache overraska. Ei ukjent gruppe vi aldri hadde hørt før fikk skikkelig respons i salen på en del av tekstene sine. Særlig visa «Onkel politi» slo bra an blandt forbanna exokupanter. Litt fantasi i klesveien gjorde seg. F.F. & Rudolfs Trikk, tydelig inspirert av Åge Aleksandersen var sist ut. Samfunnskritiske tekster inkludert forbannelse over ordfører Fossum og raseringa av Asker sentrum var en bra avslutning på en all right konsert.

Etter konserten hadde vi et intervju med Tom, Ola og Viggo. Tom og Ola spiller i F.F. & Rudolf Trikk og har vært med å arrangere konserten. Viggo spiller i Bridges.

RG: Tom og Ola dere er aktivt med i «Aksjon Ungdoms-

hus». Når ble denne aksjonen starta og hva driver dere med?

Tom: «Aksjon Ungdomshus har vel sitt utspring fra okkupasjonen av Fossgården pås-

ken 1979. Etter at purken kasta oss på gata og huset ble revet samla vi oss og danna 16/5-79 «Aksjon Ungdomshus».

Ola: Like før valget arrangerte vi åpent møte med politikerne. Samtlige partier untatt Høyre og Fremskrittspartiet skrev da under på at de ville støtte kravet vårt om å få «huset ved motorveien». Det har i høst pågått forhandlinger mellom aksjonen og kommunen om å få dette huset. Kommunen er nå jævlig treige, men vi håper saken snart kommer opp i kommunestyret.

RG: Fornøyd med arrangementet?

Ola: For lite folk.

RG: For lite folk. 150-200 !!!!!?

Ola: Det bor tross alt 36.000 mennesker her i bygda.

RG: Ja, ja. Hva med den musikalske kvaliteten?

Viggo: Først vil jeg bare si at dette tiltaket er drit bra! Når det gjelder musikken vil jeg enkelt og greit karakterisere den som norsk, lokal, amatørbandkvalitet.

Tom: Kvaliteten har bedra seg. Jeg har hørt de fleste av gruppene her før og mener det blir vist bra fremgang nå på konserten. En annen ting som kanskje er like viktig, er at det begynner å bli mange flere som spiller sjøl.

RG: Viggo du spiller i Bridges. Hva vil du kalle musikken dere spiller?

Viggo: Det er vel en form for

rock. Sjøl mener jeg vi representerer en egen stil. Vi kommer jo alt på egen hånd og bra låter det så... du får kalle det hva du vil.

RG: Og dere i F.F. & Rudolfs Trikk, liker dere Åge Aleksandersen.....?

Ola: Må vel si det. Vi bruker en del av melodiene til blandt andre han og legger kanskje mer vekt på å lage bra tekster. Vi ser det som en oppgave å lage norske tekster som folk forstår og gjennom det vi skriver stille en del spørsmål ved det samfunnet vi lever i. Foruten at vi skriver sjøl driver vi litt med å oversette utenlandske tekster.

RG: Denne konserten heter jo «Rock og Blues for Ungdomshus». Hvordan er egentlig situasjonen for ungdom i Asker i dag?

På dette tidspunkt blir intervjueren overfalt av Jan Erik, populært kalt «Emma» som vil si noen ord, bare kort... «Kommunen gir faen i oss».

Viggo: Enig med Emma der. Du kan prøve med hva du vil. Okkupere, underskrifter, løpesedler, alt. Du vil støte mot en mur av byråkratiske kommunepamper som ikke vil reagere før det brenner under beina på dem, bokstavelig talt.

Tom: Øvingslokaler for band er det mangel på. Dessuten trenger vi alkoholfritt tilbud til folk over 18 år.

Ola: I 2 år har det vært kamper igang for å få et ungdomshus. Vi har vært gjennom alt fra løpesedler til husokkupasjon. Det var planene at vi skulle få et hus nå, men vi tror det ikke før vi ser det.

Og det gjør ikke vi heller

RAUD UNGDOM I BERGEN PÅ RETT VEG

Det har lenge vore stille kring Raud Ungdom (RU) i Bergen. Ei periode med indre diskusjon og lite aktivitet utanfor kammeret. Men no skal det takast oppgjør med denne sløve stilen. Studieutvalget i RU har planlagt ein møteserie om forskjellige politiske saker. Dei har alt arrangert eit vellukka møte om natur- og miljøvern. Da vi fekk vite at tema på det neste møte var vert det verdskrig — Sovjet i Afghanistan, med innledarar ikkje berre frå RU, men også Sosialistisk Ungdom (SU) og Unge Høgre (H) stilte vi opp, bevæpna med kamera og blyant.

Den første innledaren var Tollef Hovik fra RU. han peika på at ein krig vert tvinga fram av økonomiske forhold, og trekte visse paralleller mellom Tyskland før 1. og 2. verdenskrigen, og Sovjet i dag. han meinte at krigen kunne bryta ut innan fem år. Hovik begrunna dette med at først i år aukar USA militærbudsjettet sitt kraftig. Denne auken vil

Møteleder til venstre. Etter han Thoralf Moe frå sosialistisk

Ungdom, i midten Rune Jensen frå Unge Høgre og Tollef

ikkje gi utslag i militær slagkraft før om 4-5 år. Innan 1985 er Kina også kome så langt i moderniseringane sine at i ein allianse med USA, vil dei to vere sterkere enn Sovjet. Dette veit hokane i Kreml. Difor vert dei pressa til å slå til før.

Rune Jensen fra UH peikte på at det var viktig å gjere alt som kan gjerast for å drive Sovjet på rettet i Afghanistan. Han hadde stor tru på ein allianse mellom Kina og USA mot Sovjet.

SUs Thoralf Moe hadde ikk-

Hovik, Rød Ungdom.

je noke tru på ein tredje verdskrig. Dette begrunna han med at Sovjet hadde så dårleg økonomi at dei ikkje har råd til å føre ein krig. Følgane av ein slik krig vert av slik eit omfang at både USA og Sovjet vil ta til fornuft. Moe ville ikkje stø

geriljaen i Afghanistan, fordi han meinte det var reaksjonære strømningar i han. Og støtte noko sånn var det samme som å gje indirekte støtte til USA.

I debatten som følgde vart SU spurt av mange i salen om kvifor dei ikkje ville støtte geriljaen. Moe meinte det var for tidleg å ta standpunkt, vi visste for lite ennå. SU vil ikkje være med å stø reaksjonære strømningar i eit folk. Mange i salen var ikkje einig i dette, og det blei ein lang debatt om det å ta klare standpunkt når det gjaldt Sovjet.

Elles var det ein roleg og fredleg debatt og dei 50-60 framømte fekk ein underholdande og lærarisk kveld. Ein negativ ting var at vi ikkje fekk opplyst at møtet kosta fem kroner i inngangspenger. Dette sa møteleiaren først etter at møtet var åpna.

korrespondent i Bergen

FOLKEHØYSKOLE NESTE ÅR?

BUSKERUD ER STEDET.

Se bare studie opplegget for neste skoleår: Tema

A: Verden er delt i to - fattig og rik. B: Det nytter å gjøre noe (Om sosiale spørsmål, miljø, resurs, menneskerettigheter og solidaritet). Dessuten: forming drama, foto, journalistikk. Bestill in-

formasjonsbrosjyre fra Buskerud Folkehøyskole, 3322 Darbu, mens du venter på den store presentasjonsartikkelen som kommer i neste nummer av Rute - 80

★ MÅLKAMERATAR ★★★★★

De har sikkert lagt merke til at oppslaget om Ku Klux Klan i dette nummeret er skrevet på bokmål. Årsaka er at eg mistydde ein merknad

frå bladstyraren.

Eg vil seie meg lei for dette.

tor hammer

WESTERNBOK PÅ OKTOBER I APRIL

Om du skulle falle for fristelsen å lese Klassekampen, kunne det hende at signaturen »rem» dukket opp. Nå viser det seg at journalisten ikke bare er journalist, men han har også tatt seg tid til å skrive ei bok, ja til og med ei Western-bok, og det på det revolusjonære forlaget Oktober.

Bokas utgangspunkt er de hvites overtakelse av Amerika. Øst- og vestkysten var befolket av hvite, men landet i mellom var bebodd av indianerne. De hvite måtte knytte kontakten mellom øst og vest, og dessuten, det var der som indianerne var, at det fantes god jord.....

I Oslo begynner de alt for tidlige vartegnene å piple fram fra hustakene, i Stavanger plukkes det krokus. Når våren kommer, kommer fuglene, det er bare menneskene som nå ikke flytter etter årstidene. Noen gjør det enda, men de blir færre og færre. Her i Norge er det enda noen flyttsamer som fører reinflokkene fra vinter til sommer. I USA var det før i tiden mange indianerstammer som fulgte bisoflokkene på vandring. Bisonlivet. Hele eksistensen sto og falt på jakten etter mat.

I dag er det ikke mulig å jakte bison på den måten. Det som er igjen av dyret, er for det meste presset inn i reservat. På samme måten er det med de som en gang i tiden jaktet på dette dyret. Indianerne er i dag henvist til reservat. De som i sin tid flokket i store stammer over hele det amerikanske kontinentet.

Reidar Mathistads bok Sand Creek er en av mange bøker som forteller på hvilken måte indianerne ble drevet inn i de nedverdige forholdene på. Det er historien om hvem som sto bak, om hvem som brøt alle avtaler, som drepte uskyldige. Dette er historien til stammene fra Utah, som ble slaktet ned under mormonerenes hellige krig mot de »vantro» indianerne. Mormonerene som i dag skryte av at de har verdens beste skoletilbud til folket uten rett. Men det er også historien om soldaten, han som dreper på ordre. Boka er rå, hard og brutal. Nærmer seg hovedsaken, de hvites makt-overtakelse av indianernes retter, på en, for meg ny måte. Gjennom et fåtall av enkeltpersoner blir vi presentert for en historisk utvikling, like uungkelig som blodig. For de av oss som har sett filmene »Soldier Blue», er slutten ikke ukjent, indianermasakren. Den er malende beskrevet og kvaliteten sitter høyt i halsen. Mathistad har kanskje beskrevet enkelthendinger for detaljrikt, og boka hopper i kvalitet. Det han beskriver best er actionscenene, du slår og sparker når du leser, og det er ikke ofte en slik bok får meg engasjert. Jeg er kanskje litt urettferdig mot forlaget, men jeg ble mistenksom mot boka fordi den er på oktober og ikke de cowboy-forlagene. Men ros til forlaget fordi de har gitt den ut, og til en ikke alt for høy pris. Boka er absolutt verdt å lese, den er spennende og til og med lærerik.

Reidar Mathistad.
Sand Creek
Forlaget Oktober
Ca. kr 60,-
FB

REIDAR MATHISTAD SAND CREEK

REIDAR MATHISTAD SAND CREEK

LEIREN LA I EN HESTESKOBUE ved Sand Creek, like nord for ei nesten tørr sideelv. Black Kettles telt lå omtrent midt i leiren. White Antelope og War Bonnets folk holdt til mot vest og på østsiden, litt adskilt fra Cheyennene, lå Left Hands leir med arapahoer. Leiren rommet omtrent 600 indianere. Flertallet, omtrent 400 var kvinner og barn. Leiren var kanskje den første strategiske byen i USAs krigshistorie. Leiren var nesten tom for krigere, som hadde fulgt major Anthonys oppfordring om å dra på jakt. Leiren lå fullstendig ubeskyttet. Ingen vakter var satt ut. Bare hestene nede ved elva var beskyttet og inngjerdet i en slags corall, kastet sammen av tornekratt langs elvebredden. Bird Bear og flere var misfornøyd med leirplassen. Garantien om at de kunne leve i trygghet for angrep fra ponnissoldatene fikk dem likevel til å følge Black Kettles oppfordring om å holde seg i leiren. Men leiren hadde lite vann, det var smått med brenne, ingen trær og veien til viltet var lang. Det var slutten på He kon in hist, månen med de strenge ansiktene. Neste måne ville komme med streng kulde, og enda hadde de ikke sett noe til jaktpartiene som skulle redde dem gjennom vinteren. Det gule grasset rundt leiren var kort, og hist og her lå snøflekker og lyst hvitt i grålysningen. Buffalo Woman stod opp, glippet med øynene mot det gryende dagslyset, tok skinnsekken med vann, slo ut det gamle vannet og gikk ned mot elva for å hente og levende vann. Det lå is langs tynne, klare isflak. Det var som elva hadde fått tenner og bet etter henne med vinterkvintetter da hun dukket skinnsekken under vannet. På veien opp mot leiren så hun at flere hadde våknet. Calf Woman kom med ved, pinner, tørt grass og noe kratt. Hun rotet litt i ildstedet, gravde fram noen glør, la forsiktig noe tørt brenne inn til varmen og blåste. Omtrent samtidig reiste de andre kvinnene seg. Hva var det for lyder? Fjerne trommer? Nei, det var hører. Buffalo Woman reiste seg fra bålet sitt og ropte over til Calf Woman. »Vi må be mennene hente piler og buer. Det høres ut som en flokk bøffler kommer opp hit. Ei ung kvinne som holdt fram brystet til en skrikende unge løftet hodet. Hun hadde bedre utsikt enn Calf Woman og

Buffalo Woman. Gledesutbruddet som hun hadde på leppene, om at nå kunne de unge mennene komme hjem fra jakt, stivnet på leppene. »De bøfflene bærer blåkledte ponnissoldater på ryggene. Hvem var den første som skrek? Umulig å si. Nede fra elva kom det ei stor gruppe med ponnissoldater. De kom istor fart. Flere soldater dukket opp. De hadde kurs for hestene nede ved corallen, ved elvebradden. I leiren oppstod det full forvirring. Men, barn, kvinner løp ut av teltene, delvis kledte. Skrik og barnegråt blandet seg med tårer. Knuste kokekar og bøffelskinn ble tråkket ned. Det var som om alle hadde en grusom anelse om hva som kom til å skje. Enkelte prøvde å komme inn i teltene etter våpen. Black Kettle kom ut av tippen. Han hadde festet det store amerikanske garnisonsflagget til en lang teltstolpe. Han stilte seg opp foran inngangen til tippen med flagget som valet over kaoset i grålysningen og ropte: »Vær ikke redde. Ponnissoldater vil ikke skade oss. Vi er i fred med hvite. Røpet druknet i den første salven. Soldatene hadde åpnet ild fra to sider. Leiren var med ett under kryssild. Hundrevis samlet seg under Black Kettles flagg, og oppover fra det tørre elveleiet kom det flere fra White Antelopes leir. Black Kettle hadde bare ett håp, - at han kunne stole på ordene til oberst Greenwood som hadde gitt ham flagget da han besøkte Stoe Hvite Far i Washington. »Så lenge det amerikanske flagget hviler over deg og ditt folk, vil ingen soldat skyte mot deg. Men det amerikanske flagget var ikke nok, og fortvilet festet Black Kettle et hvitt flagg til en annen stolpe. Den 75 år gamle hövdingen White Antelope begynte å gå i retning av soldatene, sikker på at de ville slutte å skyte med en gang de fikk se flaggene til Black Kettle. Han gikk rett opp mot oberst Chivington og stoppet først da han stod noen få meter fra offiseren. Han la hendene over kors over brystet og ropte »Stopp! Stopp!» på det reneste engelsk. Men skytingen bare fortsatte. Den gamle hövdingen ble stående slik å ta i mot kuler fra soldatene til han sank i kne og døde. Hele tiden sang han dødssangen til cheyennene:

ingenting varer evig bare jorda og fjellene Arapahoenes hövding, Left Hand ble skutt på samme måten som White Antelope. Leiren var nå bare forvirring, nådeløs terror og snerrende kuler mellom teltene. I en pause i ildgivingen fra ponnissoldatene klarte noen cheyennekrigere og samle en del kvinner og barn i en flokk. Sjøl tok de stilling rundt dem, og prøvde å besvare ilden fra de hvite. De som var blitt hisset opp til lynsjestemming, var for fulle til å ta skikkelig sikte, mens de som var noenlunde edru mislikte situasjonen såpass at de lot være å sikte. Tre krigere klarte å gjemme fem kvinner under et teppe. Den ene hadde et gammelt gavar. Låsemekanismen hengte seg opp, han kastet fra seg gamle muskette og lette etter en bu. De to andre sendte så mange piler de kunne mot soldatene, men skytingen var langt fra effektiv. Ei kule splintret skuldren på den ene, likevel klarte han å holde buen. Han sendte avgårde tre piler. Den fjerde pila slapp bustringen for tidlig og landet fire skritt fra han. Den siste hadde tømt seg for piler. Da han strakk ut armen for å for å plukke til seg pilkogeret til den falne kammeraten, fikk han et sabelhogg over høyre abu. Med venstre hånd trakk han fram en kniv, men rakk ikke å bruke den før en revolver brant av i ansiktet hans på ti centimeters hold. Kvinnene under teppet kastet seg fram, viste at de var kvinner og ba om nåde. Den første fikk et svart hull mellom øynene. Den andre fikk ei kule gjennom magen og falt forover. Brystet på den tredje eksploderte i rødt blod. Den fjerde fikk ei kule i halsen og den siste fikk ei kule i ryggen da hun forsøkte å løpe vekk. Så spilte artilleriet opp. De fire, tolvpunds haubitsene. En kvinne løp som besatt til elvebredden. Midt i ei skråning ble hun innhentet. Hun døde ikke, men begge benene knakk som fyrstikker under henne. Hun kankk sammen og ble liggende. Slik lå hun da en soldat kom opp mot henne. Hun snudde seg og løftet armen som for å beskytte seg. Soldaten hevet sabelen og slo til så hun brakk armen. Hun klarte å snu seg rundt og heve den andre armen. Soldaten brakk den armen også og lot henne ligge slik uten å drepe henne.

BESTILL MATERIELL FRA RÖD UNGDOM

PLAKATER:

- Stopp Sovjet för helvete er lös
- Boikott Moskva OL
- Kjemp mot rasisme og nazisme

HEFTER:

- Kritiske merknader til Kinas utenrikspolitikk
- Jugoslavia - et sosialistisk land?
- Oppsummering - valget 79
- Röd Ungdoms natur/miljøhefte
- Altmagasinet
- Fakta om Kampuchea
- Lenin, Stalin Mao om ungdommen
- Eritrea - landet ved havet

BÖKER:

- RUs studiesirkel - hvorfor sosialisme
- RUs studiesirkel - Vi skal seire
- Tron Ögrim - Marxisme vitenskap eller.....
- Sosialimperialismen - Sovjet i dag

☐ - Abonnement på Rute 80

☐ - Jeg vil bli medlem av Röd Ungdom

Navn:

Adr.:

(sendes Röd Ungdom Pb.610 sentrum Oslo 1)

POLITIETS T-BANEAKSJONER:

TILFELDIGE TAS

Politiets aksjoner har sikkert ført til at virkelige «pøbler» som fortjener det har blitt tatt og fått sin straff. Ungdom som plager T-bane betjeningen f.eks. Men det aksjonen også har ført til som ennå ikke har vært å lese i en av Oslos dagsaviser, er at mange ytterst tilfeldige og relativt uskyldige har blitt offer for politiets jakt. Spesielt snakkes det mye om en episode på Helsefyr hvor en del ungdommer som hadde feiret fødselsdag på et hotell, ble tatt mer eller mindre uten grunn. Og hvor i allefall en person satt inne fra fredag kveld til lørdag ettermiddag kl. 15.30 uten mat! På spørsmål fra RUTE-80, sier Pål Berg i Oslo-politiet at det er usikkert hva disse ble tatt for, men at det har skjedd noe, det er helt sikkert. Blant annet så gikk de gjennom sperren uten å betale eller vise månedskort og de krøp under et gjerde. Problemet er hvem som har gjort hva, sier han. At politiet kan holde folk i arresten 15-16 timer på et så spinkelt grunnlag, ja det er jo forkastelig. Det sier også litt om hvordan aksjonene og straffene rammer folk som har gjort nesten ingen ting. Slike ting er det som følger i kjølvannet av politiets T-baneaksjoner.

Noen politifolk er drittsekker

Det finnes forskjellige folk innen politiet. Det er klart det er noen ærlige som kun «gjør jobben»,

Politiaksjonene på T-banen den siste tid kan ikke løse noen problemer. — Å gi 15 år gammel skoleungdom og arbeidsløse bøter på opptil 3000 kroner, kan ikke under noen omstendigheter forsvares. Politiet må da mene at de bøtelagte får så mye juling hjemme, fordi det er foreldrene som må betale bøtene, at de av den grunn skulle holde seg unna T-banen, heter det i en uttalelse fra Rød Ungdom. «T-bane opprenskningene» er et typisk eksempel på samfunnets måte å løse alvorlige problemer på. Ingen satsing på å løse ungdomsproblemene, men desto sterkere satsing på å fjerne symptomene på problemene.

men at det også finnes noen drittsekker. Det er sikkert. Det er bevist klart nok i Aasmund Haugen (tidligere politimann) sin bok «Oss menneskeforaktere i mellom». Disse får gjennom denne aksjonen fritt leide til å trakassere ungdommen. Ja, gjennom den måten dagsavisene har dekket saken på, blir de til og med oppmuntret til å gå hardere til verks og ta flere. Hør bare her hva «G.R.» skriver i Aftenposten: «Helgeaksjonen mot pøbelen på T-banen koster ca. 40 000 hver gang, men samtidig tas det inn ca. 30 000 i bøter. Regnestykket viser da et utlegg på 10 000 så vidt jeg kan forstå. Hvorfor ikke ta utgiftsbeløpet og dele på antall pøbler, så får de selv betale det det koster oss skattebetalere å ha den ro og orden vi har krav på.»

Det er ikke tvil om at dette er med på å skape et klima hvor økt politivold og trakassering av ungdom, aksepteres av de fleste, i og med at politiets tilfeldige framferd aldri kommer fram i lyset. Her er det at ei avis som Klassekampen burde spilt en mye mer aktiv og progressiv rolle enn den har gjort. Jeg synes Klassekampen har hatt alt for skjeiv dekking av saken.

Tilfeldig hvem som tas

At det er tilfeldig hva slags ungdom som tas på kveldene, er helt sikkert. Det beviser politiet med sine egne tall. Helga den andre og tredje februar var det mye bråk, sa politiet til pressa. Da ble

29 personer arrestert. Mens helga etter var en rolig helg. Da ble hele 33 stykker tatt. Altså ble det arrestert fire flere den helga som politiet selv karakteriserer som rolig. Dette kan jo bare bety at det er tilfeldigheter som avgjør hvem som tas, og at politiet etterhvert tauer inn folk for mindre eller bagatellmessige lovbrudd. Og at disse også får en hard straff som flere tusen i bot f.eks.

Hva med Vestkanten og Holmenkollbanen?

Hvorfor setter ikke politiet i gang liknende aksjoner på Holmenkollbanen og togene som går utover mot vestkanten? Der er det like så mye bråk om kveldene, om ikke mer. Det finnes grelle eksempler på hvordan blodssossen herjer med spesielt pakistanske og andre fremmedarbeidere som er betjenter. De velger seg ut disse, mens de norske får gjennomgå «mindre». Dette er minst like stort problem for vanlig reisende. Jeg kan bare se en grunn til at politiet ikke trår til her; nemlig at her er det blodssossen som gjør hærverket, ungdomen til byens beste borgere. Og her er det nok ikke hvert at Pål Berg og gutta trækker i salaten. Da kunne de jo virkelig få problemer for alvor... Tenk om de fikk pappaen til Olablodsoss på nakken!

Rune M

Politiet på telefonen

I en kommentar til RUTE-80 sier politiadjutant Berg at målsettingen for politiets aksjoner ligger helt klart i dagen. Det er, som han sier, å legge situasjonen til rette slik at vanlige reisende kan ferdes uhindret, uten å bli antastet og til en viss grad direkte angrepet.

— Tror du politiaksjonene vil løse problemene?

— Vi merker nå en markant framgang. De ungdommer som tas inn nå, tas kun for mindre forseelser.

— Blir det like ille igjen når politiet trekker seg tilbake?

— Det er vanskelig å si noe om fremtiden. Men politiet vil IKKE trekke seg tilbake. Vi vil kun ha en gradvis nedtrapping. Vi vil stoppe de unge som ønsker å drive hærverk.

— Ønsker? Mener du at ungdom planlegger bevisst å drive hærverk? Og at de ønsker å gjøre det?

— ja, det er folk som har drevet med dette lenge, og som tenker seg om før de gjør det.

— Jeg leste i Aftenposten at 15-åringer tas, og at de kan få bot på opptil 3000 kroner? Kan dette føre til noe annet enn at de bøtelagte får juling hjemme fordi det er foreldrene som må betale boten?

— Det eksemplet De kom med, er ikke vanlig. Det må ha

skjedd i helt spesielle tilfeller. De som blir tatt får valget mellom å vedta bot eller retten, og jeg kan da ikke vite hva foreldrene deres foretrekker...

— Du har uttalt til pressa at helga den 2. og 3. februar var ille. Da hadde dere 29 ungdommer, mens helga etterpå som du karakteriserte som mye roligere, tok dere 33 stykker. Altså 4 flere. Ettersom dette var en roligere helg, tyder jo det på at politiet arresterer flere og flere selv om forholdene blir roligere. Betyr ikke dette at flere tilfeldige blir tatt?

— Nei, det gjør det ikke. Ikke tilfeldige, men nå tar vi, i motsetning til i begynnelsen alle, uansett hvilken grad av lovbrudd som foretas. Det er alvorlig når det sparkes inn ruter. Mindre alvorlig er det å drikke øl offentlig, men vi tar de som gjør det også. Vi tar alle nå! De som tas for å drikke øl blir kun sittende inne i fire timer, avslutter Berg. Men Dagbladet har skrevet om flere tilfeller hvor ungdom også har fått 1500 kroner i bot for å drikke øl offentlig. Berg mente også at i forhold til det forbruket de fleste unge har en fredag — eller lørdag kveld, var bøtene absolutt overkommelig.

RM

Hvorfor er

SOSIALISME BEDRE?

Hvorfor er sosialisme bedre enn kapitalisme? Hva i all verden er det som kan få disse «frenetiske venstreekstremistene» til å bruke så mye av tiden sin til å kjempe for sosialismen? Et samfunn fri for undertrykking som de sjøl kaller det. Ja, men har vi det ikke bra her i Norge, da? Er det noe undertrykking her? Vi er jo et av verdens rikeste land, olje og greier! Sosialisme — er ikke det bare tvang? Skal Steigan bli statsminister, da?

Dette er noen av de innvendingene vi som vil kjempe for et sosialistisk Norge ofte møter. Veldig ofte har vi kommet til alt for kort i de svarene vi gir. Teoretiske fraser, men dårlige svar på hva sosialisme egentlig er.

Rød Ungdom vil i løpet av kort tid gi et debattehefte om sosialisme, som forsøker å gi svar på noen av disse problemene. Vi trykker her utdrag fra den ene delen av heftet.

Motivasjonen for å gå inn for sosialisme og revolusjon, argumentet vi har å legge på bordet kan være så ymse. Det fins ganske virkelighetsfjerne varianter. Er du litt kort i hue og en heller lavpanna marxist, svarer du en norsk arbeider at du vil ha sosialisme fordi han skal slippe å fortsette å leve under kapitalismens åk med stadig synkende reallønn, fattigdom og nød. En annen måte å se ting på kan vi finne i dette sitatet fra en piratutgave av Maos kritikk av Sovjet-økonomien: «... jo fattigere folk er, jo mer ønsker de revolusjon. I de vestlige kapitalistiske landa er tallet på folk med arbeid relativt høyt, og det er lønnsnivået også. Arbeiderne der har blitt sterkt påvirket av borgerskapet, og det ser slett ikke ut til å være så lett å gjennomføre sosialismen. Og siden mekaniseringa har kommet langt, er hovedproblemet etter en vellykka revolusjon ikke å utvikle mekaniseringa, men å forandre menneskene.»

Det er mulig at Mao aldri har skrevet dette, og at sitatet ikke er korrekt. Mest trolig er det vel at sitatet stemmer sånn noenlunde og er skrevet sånn rundt 1961/62. Men enten sitatet er ekte eller falskt, så er det virkeligheten som avgjør om innholdet er korrekt. Derfor kan vi med god samvittighet ta det med som en aktuell problemstilling i bakhue når vi skal kikke på den norske virkeligheten.

Den stadig synkende reallønna — fattigdommen og elendigheten — er dårlige argumenter for sosialismen hvis det er Norge vi snakker om.

Marx mente at den almenne tendensen under kapitalismen var at arbeiderklassens lønnsnivå ville synke og stadig presses nedover mot den minimumsgrensa der arbeideren bare er så vidt i stand til å overleve fysisk. Dette går fram bl.a. av de siste sidene i foredraget Lønn, pris og profit som han holdt i 1865 og er utgitt som Oktoberhefte, s. 56-59. Dette begrunner han teoretisk på en måte som ikke helt kan fattes, fordi konklusjonen på de faktorene han trekker fram burde blitt nettopp at det er mulig å kjempe igjennom heving av lønnsnivået og levestandarden. Men det skal vi droppe her, fordi virkeligheten har bevisst godt nok at det under kapitalismen i Norge i de godt og vel hundre år som har gått siden Marx hevdet dette, har vært mulig å heve levestandarden ganske enormt.

At Marx sa dette i 1865 er greit nok, og rokker ikke ved storheten i analysen hans av kapitalen. Men når kommunistene hundre år etter later som om denne vurderinga til Marx om hvordan ting ville gå har holdt stikk til dags dato, er det litt verre. I lærebooka i politisk økonomi utgitt i Sovjet i 1954 og nyutgitt av Oktober i 75 står det:

«Lønnsnivået under kapitalismen er så lavt, levestandarden synker systematisk og arbeidsløsheten har et slikt omfang at arbeidslønnen ikke engang sikrer de fleste arbeiderne eksistensminimum.» (s. 129).

«Som før nevnt, synker arbeiderfamiliens reallønn og følgelig reallønna for arbeidermassene i det hele tatt ved den økende prisstigning på for-

bruksgjenstander, det økende skattetrykket og den stigende husleien. Samtidig synker arbeiderklassens alminnelige reallønnsnivå i sin helhet under påvirkning av det kapitalistiske arbeidsmarkedet.» (s. 130).

Vi kan ikke vente å bli trodd hvis vi hevder sånt som dette. Da er Maos kjølige konstatering av at «... tallet på folk med arbeid er relativt høyt og det er lønnsnivået også.» En mye mer ærlig måte å se an sakene på. Nå har aldri den norske m-l bevegelsen hevdet at lønnsnivået til arbeidsfolk i Norge ligger i nærheten av det fysiske eksistensminimum. Tvert imot så har vi alltid prøvd å forklare det som er sosialt nødvendig for å overleve utifra bl.a. historiske forhold der den kampen arbeidsfolk har ført for livssituasjonen sin teller med. På tross av dette mener jeg det er mye svakt i kritikken vår av kapitalismen her, særlig i propagandaen, og i hvordan vi indirekte forespeiler folk at sosialismen vil kunne bli.

Betyr sosialisme øking av alle lønner?

Et eksempel på hvordan dette er et problem i kritikken vår av kapitalismen, er den nyeste grunnserkelen til AKP. Der forklares utbyttinga og merverditeorien. Vi får et tenkt eksempel fra sykkelproduksjon, som jeg også tror står i Rød Ungdoms grunnserkel. Der går det fram at arbeideren skaper verdier for hele dagslønna si på 2 timer og 5 minutter, men han får ikke gå hjem klokka fem over ni og hvile seg resten av dagen for det (urettferdig!!!). Det vises også til aktuell norsk statistikk som tyder på at den norske gjennomsnittsarbeideren bare jobber ca. 1½ time for seg sjøl hver dag mens han jobber 6½ time gratis for kapitalistene. Det blir også gitt noen eksempler på hva merverdien går til, men leseren sitter igjen med det tilsikta hovedinntrykket at det er jævlig urettferdig at arbeiderne har så lita lønn. Hvor stor del av dagen hadde det vært rimelig at de beholdt for seg sjøl i form av lønn? Dobbelst så mye? Tredobbelst så mye? Spørsmåla stilles automatisk, men de er i virkeligheten håpløse. Dette bekymrer likevel ikke forfatterne av grunnserkelen, for slike spørsmål trengs jo ikke besvares før møtet om sosialisme i Norge. Men det møtet finnes ikke noe sted i sirkelen.

I sin kritikk av Gotha-programmet går Marx i rette med dem som prater om at arbeidsutbyttet skal gå ubeskåret til samfunnets medlemmer.

«Hvis vi først tar ordet «arbeidsutbytte», idet vi oppfatter det som arbeidsproduktet, så er det kollektive arbeidsutbytte det samme som samfunnets samlede produkt.

Herfra må man trekke fra:

1. For det første dekning til erstatning for forbrukte produksjonsmidler.

2. For det andre en ekstra del til utvidelse av produksjonen.

3. For det tredje reserve og forsikringsfonds mot uhell, forstyrrelser på grunn av naturkatastrofer osv.

Disse fradrag fra det «ubeskårne» arbeidsutbytte er en økonomisk nødvendighet, og deres størrelse må bestemmes etter de midler og krefter man har for hånden, tildels ved sannsynlighetsberegning, men de kan på ingen måte kalkuleres utifra rettferdighet.

Tilbake har vi den andre delen av det samlede produkt, — den som skal gå til forbruksmidler.

Før man går til den individuelle fordeling, må enda mer trekkes fra:

1. For det første de alminnelige administrasjonskostnader som ikke hører med til produksjonen.

Denne del vil med en gang innskrenkes ganske betydelig i forhold til det nåværende samfunn og forminskes ettersom det nye samfunn utvikler seg.

2. For det andre det som skal gå til kollektiv tilfredsstillelse av behov som skoler, helsevesen osv.

3. For det tredje fonds til arbeidsføre, osv., kort sagt det som i dag hører med til den såkalte fattigforsorg.

Først nå kommer vi til den «fordeling» som programmet, under Lasalles innflytelse, sneversynt har for øyet, nemlig den del av forbruksmidlene som fordeles blant de individuelle produsenter i samfunnsvirksomheten.»

Jeg er ingen økonom, og har ikke forutsetninger for å si om lønningene kan og skal heves mye ved sosialisme i det Norge vi har i dag. Så vidt jeg kan se har vi i tillegg til fortsatt øking av produksjonen, stort sett to unytta kilder å hente ut og bruke til arbeiderklassens beste i forhold til i dag. Den ene er kapitalistenes personlige luksusforbruk, som sjøl om det er stort bare utgjør en liten del av merverdien. Det andre er å skjære ned på uproduktivt byråkrati, og stillinger sosialismen ikke trenger (reklameavdelingene?). Tilsammen utgjør dette ganske mye.

Det kunne kanskje holde til en gang for alle å løse det lavtlønnsproblemet LO snakker om ved hvert tariffoppgjør, men aldri klarer å løse. Eller det kunne holde til en opprustning av helse- og skolevesenet til en forsvarlig standard. Men jeg er veldig skeptisk til om det fins dekning for å skulle doble f.eks. den delen arbeiderne beholder for seg sjøl.

Sosialismen vil kunne gi de norske arbeiderfamiliene en trygg økonomi.

På tross av at vi har klart å kjempe til oss ganske høy levestandard i Norge i 1980, ser vi tydeligere enn noen gang at kapitalismen er ute av stand til å skape en trygg og god økonomi for arbeiderfamiliene. Store deler av industrien er lavtlønnsområder der folk tjener mye mindre enn gjennomsnittet og for lite til å klare det som er de nødvendige utgiftene til mat, klær og bolig i dag. Det vil bety et enormt framskritt når vi under sosialismen kan løse dette problemet ved å ta til fordeling, den gamle overklassens luksusforbruk.

Heller ikke de såkalte godt betalte arbeiderne har ei lønn som gir dem et liv i overflod. Og det de har skaffet seg står stadig i fare for å bli undergravd av skokkarta prisstigninger og skatteprogresjonen. Sjøl om vi over lang tid har klart å heve reallønna, står vi stadig overfor forsøk på å presse den ned og f.eks. 70-åra har i store perioder betydd reallønnsnedgang for arbeiderklassen. Utallige familier har blitt ødelagt av den usikre økonomien, mens avbetalingsavdragene og regningene strømmer på. Først når sosialismen bringer prisene under kontroll og i hovedsak sta-

biliserer prisene — i hvertfall på de viktigste varegruppene — først da legger vi grunnlaget for en tryggere økonomi for folk flest.

Kriser og arbeidsløshet — sosialismen kan gjøre slutt på galskapen og meningsløsheten vi ser hver dag.

En foreløpig topp i logisk kapitalistisk galskap kunne vi lese i Dagbladet på nyåret. Staten betalte en reder 2.5 millioner kroner for at han skulle senke båten sin — en ringnotsnurper. Årsaken var at det var for mange ringnotsnurpere. At den tredje verden har et skrikende behov for sånne båter eller at den kunne erstatte mange rustne gamle holker som går fraktfart på Vestlandet var det ingen som brydde seg om. Nei — eieren fikk salgsverdien av staten, 2.5 millioner, mot at han fikk båten taua ut på fjorden og skrudde opp bannventilene. Nå ligger skuta på 600 meters dyp. Det ville den ikke gjort hvis det var sosialisme i Norge.

Arbeidsløshet i Norge i dag dreper ikke folk ved at de sulter ihjel. Men den kveler sjela di langsomt. Du har hender og hue som kan brukes, men ingen vil ha deg. Jeg kan ikke tenke meg noe mer ødeleggende for et menneskes tro på seg sjøl og på livet, enn å få vite at du er unyttig. Dette begrenser seg ikke til dem som blir satt på porten på Tandberg og liknende steder, fordi bedriften ikke tjener nok penger på dem. Tenk på pensjonisten som ikke får gå på jobben mer, fordi yngre klarer tempoet bedre og er mer lønnsomme for eierne. Tenk på alle dem som har en eller annen sort trøbbel og blir uføretrygda, enda de slett ikke har mista evnen til å skape noe. Tenk på hun som er blitt snart førti og har gått hjemme med unga. Hun vil gjerne, men får ikke noe hun kan trives med — ofte er det umulig å få noe i det hele tatt. Dette arbeidsløshetsproblemet er stort i velferdsstaten Norge. Det gir store deler av befolkninga et B-stempel som gjør det umulig å være lykkelig, enda du er mett og har tak over hodet og TV.

Sjøl om vi klarer å avskaffe den ganske svære arbeidsløsheten som det kapitalistiske systemet skaper, tror jeg ikke vi vil klare å fjerne den helt. For å være sikker på at det ikke går en ledig i hele landet, må du kunne gjøre vanvittig detaljerte planer for hvor mange som kan utdannes hvor, hvor mange arbeidsplasser av hver sort som skal være i hver by osv. For å håndheve dette må du ha et ekstremt sentraldirigert tvangssamfunn. En sånn sosialisme ønsker ikke jeg, derfor tror jeg vi til en viss grad må godta at det vil være folk som er ferdig med utdannelsen sin eller flytter fra et sted til et annet ikke får jobb med en gang. Men dette vil ikke bety helt det samme som idag, hvor samfunnet ikke har bruk for folket sitt.

Under kapitalismen er fred navnet på mellomrommet mellom to kriger.

Kapitalismen skapte verdensmarkedet, og kommunikasjoner som knytta alle verdens hjørner sammen. Kapitalismen har også skapt drømmen om én forent verden og gitt drømmen navnet FN. Kapitalismen har også funnet en måte å prøve å realisere drømmen på nemlig kamp for verdenshegemoni. Det eneste kapitalismen og imperialismen har klart å forene verden om i praksis er — verdenskrig. To stykker til nå. På grunnlag av Lenins analyse av imperialismen har vi i Rød Ungdom i flere år hatt den vurderinga at den tredje rykker stadig nærmere.

(Fotografikk: THB med enerett for Rute 80)

I dag skjønner stadig flere at det er noe i dette. Utviklinga, nå sist Sovjets okkupasjon av Afghanistan, gjør det lettere å forstå at vår fred er som en stille flekk midt i stormen, omgitt av andre lands krig, fortidas krig og framtidens kriger. I en verden der fred bare er navnet på mellomrommet mellom kriger.

Imperialisme betyr krig. Det er et godt argument for å styrte den og opprette sosialisme. Personlig tør jeg ikke garantere at det aldri vil bli løst skudd etter at sosialismen har seira i hele verden. Men jeg foretrekker å kjempe for fred i en sosialistisk verden, framfor å være dømt til stadig nye utryddelseskriger i en kapitalistisk verden.

Er idealenes tid forbi? Leve idealene!

Ei stund nå har vi vært forsiktige med å male vakre bilder og skryte av hvor ideell sosialismen skal bli. Det har vært god grunn til å være litt forsiktig. Vi har driti oss ut en god del ved å fortelle om en sosialisme der alt var perfekt, vi har fortalt om Kina og Albania der alle viktige problemer alt var løst eller på god vei til å bli det.

» - Veien, Sannheten og Livet? »

Virkeligheten har vist oss at sånn var det ikke. Der vi så bare framgang var det kaos i økonomien. Der vi så bare demokrati og framskreden arbeiderkontroll av fabrikkene, var det mye brutal undertrykking av arbeidsfolk. Sosialismen kan ikke fjerne alle sorger og problemer. Så lenge det fins folk som bor i nærheten av hverandre, vil det oppstå nabokrangler.

Men vi må ikke gi fra oss idealene sjøl om vi prøver å gjøre opp med idealismen i forestillingene våre. Folk er ikke lykkelige idag. Det er mulig å skape en bedre verden med bedre forhold mellom menneskene. Sosialismen kan gjøre livet bedre for folk. Den er mitt ideal. Jeg trenger denne drømmen, dette idealet, som drivkraft for det politiske arbeidet mitt. Ungdommen trenger dette idealet for å kunne bryte over tvert med motløsheten og dommedagsprofetiene og kaste seg inn i kampen for en bedre verden.

Magene er fulle, men folk er ikke lykkelige.

En Gallup som ble foretatt for en liten stund sia, ga som resultat at over 70% av Norges befolkning var lykkelig og tilfreds med livet sitt. Det virker litt pussig, og min egen erfaring skulle tyde på at konklusjonen ikke stemmer. Det kan jo sjølsagt komme an på hva du mener med lykke. Det kan jo også være at velstandssamfunnets svøpe — kravet om at alle skal være vellykka — slår ut så hardt at du ikke tør innrømme at du er

utilfreds, verken overfor deg sjøl eller overfor en Gallupintervjuer. Det kan jo også hende at 70% er lykkelige, og at det bare er vi som ikke vil innrømme det. Eller det kan være at det er ganske høl i hue å skulle undersøke om folket er lykkelig ved hjelp av en Gallup. Kanskje det hadde vært lurere å undersøke virkeligheten i det kapitalistiske Norge.

Da oppdager vi blant annet at politen stadig vekker finner gamle folk som har daua aleine og ligger og råtnet i leilighetene sine. I sin desperasjon har ikke den vesle puddelen funnet annen føde enn sin tidligere eier. Var de lykkelige?

Da oppdager vi at hvert tredje ekteskap i Oslo ender i skilsmisse. Jeg veit det er noen som synes det er en positiv utvikling for kvinnefrigjøringa. Men jeg sjøl har sett såpass mange familier bli oppløst at jeg vanskelig kan skjønne at dette er noe særlig godt argument for utbredt lykke.

Kapitalismen har klart å bekjempe mange sjukdommer, mens andre igjen utvikler seg skremmende. Tidligere sjukdommer som pest og tuberkulose vitna om materiell nød. Våre dagers nerveproblemer vitner om en ny type sosial nød. «Ufarlige» saker som valium er utrolig utbredt. Et samfunn kan ikke være bra for folk, når det sender halvparten av de voksne husmødrene på nerveberoligende midler. Er folk bare lykkelige når gubben drikker og kjerringa drar på nerveklinikk?

Skolevesenet har blitt utbygd og alle skal gå ni år på skole. Så dukker fenomenet moderne analfabetisme opp, mer kjent fra Sverige og USA, men det kommer også her. Drabantbyungdommen i Oslo med barneskolen bak seg, men de behersker ikke lese- og skrivekunsten. Slike problemer oppstår ikke fra harmoni og lykke, men heller fra ødelagte hjem uten meneskelig kontakt og kriminalitet.

Skolegangen blir ganske meningsløs for mange. Den linja du ville inn på var det ikke plasser ledig. Den linja du havna på i stedet veit du at ikke fører fram til en yrkesutdannelse fordi du ikke har sjangs til å komme videre neste år. Kort sagt, du går der uten mål og mening fordi du ikke har andre steder å gjøre av deg. Er det rart mange gir faen.

En del ungdom skjærer opp setene på bussen, knuser ruter på T-banen og lager helvete. Fordi de er lykkelige? Ungdomsfylla og stoffbruk, kommer det også av at livet er så meningsfylt?

Kommunikasjonene gir folk større muligheter enn noen gang til å omgås. Men hvor mange sperer seg ikke inn i kontaktløshet innafør fire betongvegger og nøyer seg med å omgås TVen. Og de mer vellykka, der gubben flyr rundt med stresskoffert og får magesår. Hvor god kontakt med unga får de? De svarte sikkert ja på Gallup-spørsmålet om de var tilfredse. Men jeg synes dette samfunnet er dårlig for folk.

At kapitalismen er ganske råttent og udemokratisk er greit, men er det mulig å skape et virkelig sosialistisk samfunn der arbeiderklassen har makta over økonomien og staten? Er det mulig å skape et helt nytt og virkelig demokrati for folk flest? Ja, dette er en hel rekke spørsmål vi ikke skal komme inn på i denne omgang, men er du interessert, oppfordrer vi deg til å kjøpe Rød Ungdoms debathefte om sosialisme som kommer ut nå snart. Det går ganske grundig inn på flere temaer. For ordens skyld gjør vi oppmerksom på at innholdet og de forskjellige meningene i heftet kun står for enkeltpersoners regning.

PREMIEUTDELING!

-Læren kommer gående mot henne med karakterboka i handa. Deres aller første karakterbok. Alle venter spent på å få vite karakterene sine. Liv veit at »megeten» henger høyt hos denne læreren. Hun prøver å beherske seg, og sier til seg

selv at hun skal cul'n down. Men det er ikke lett. På et noe anstendig vis får Liv bladd opp på den siden som karakterene står. HÆ? Så mange »M»-er! Hun må trekke pusten dypt mange ganger før hun tror det som står i boka. Stolt-

heten holder nesten på å overmanne henne. Men når hun snur seg mot Nina blir hun nesten kvalm. Er det egentlig noe å bli så glad for det her? Hva skjer med dem som får dårlige karakterer? Det veit hun - de mister arbeidslysta.

Bak henne sitter Nina, og er nesten på grinen. Liv ser karakterene hennes. Ikke spesielt gode akkurat. Faren til Nina blir nok drabelig sinna når han får se de karakterene, tenker Liv. Han stiller innmari høye krav, men uten å forsøke å hjelpe henne til å bli bedre på skolen, selv om han ser det går nedover med henne. Han veit ikke hva det er han, -prøve å få lat seg noe i sånnt bråk som det ofte er. Folk som løper rundt å støller, kaster ting rundt i klasserommet. Hyler og skriker, sier Nina.

Rundt dem sitter en blandedt forsamling. Det vil si, de som sitter er stort sett de med dårlige karakterer.

Klassen blir delt i to: De »flinkere» og de »svakere».

Læren står der og ser ut som han ikke liker seg noe særlig. Han gjentar til det uanstelige at det ikke er han som har bestemt at vi skal ha karakterer. Men mange ser alikevel ut som de har lyst til å kværke'n. Stakkars fyr! Det ringer. Endelig! Klassen stormer ut.

BODIL-7. Klasse

KJÖP KLIPPEKORT PÅ RUTE - 80

Sendes Rute 80 Box 4702 Sofienberg OSLO 5	Navn.....
7 8 1 9 3 0	Adr.....
Kr. 35,-	(Abonnement koster kr 35,-)
	Kortet gjelder ikke på nattvogn. Deler av kortet er ugyldig. Kortets gyldighet utløper ved eventuell kunngjøring. Ubenyttede klipp erstattes deretter i inntil 3 måneder. For øvrig erstattes ikke ubenyttede klipp.
1	2
3	4
5	6

Innvasjonen i Afghanistan kom som et sjokk på verden. Plutselig snakket alle om faren for verdenskrig. Plutselig var det ikke bare vi marxist-leninister som snakket om sovjetisk agresjon og krigsfare. Men mange har glemt Afghanistan. Krig er ubehagelig. Det vil vi helst glemme.

Å stikke hodet i sanden er enkelt, men ikke særlig lurt. Kan du forestille deg hva krig er? Hva okkupasjon er? Kan du tenke deg hvordan det er å legge seg sulten, uten å vite om du får mat i morgen? Hvordan det er å legge seg, og vite at patruljen kommer for å hente «opposisjonelle»?

Kan du fatte bare en flik av hva slik betyr - ja da trekker du ikke på skuldrene, og sier det ikke er din business. Da tar du spørsmålet alvorlig, og prøver og finne ut om det virkelig er krigsfare. Kommer du til samme konklusjon som oss: At krigsfare er det? Da ber vi deg arbeide sammen med oss for å forsøke og hindre at krigen bryter løs.

Men har det ungdom i Norge gjør, noen innvirning på de store gutta i Kreml og Pentagon? Faktisk har ungdom i Norge, sammen med ungdom i det meste av verden, vært med på å knekke aggressive supermakter for. En viktig årsak til at USA tapte vietnamkrigen og kom på defensiven overfor landene i den tredje verden, var faktisk verdensopponionen. Her hjemme var faktisk FNL-aktivister på ungdomsskoler og gymnas drivende krefter i å snu opposisionen. Nå kan vi gjøre en like stor innsats for å snu opposisionen mot Sovjet. Sammen med frigjøringsbevegelsene i den tredje verden og opposisjonen i øst-blokken, gir det oss en ørliten sjanse til å knekke Sovjets ambisjoner om verdensherredømme. Selv om sjansene ikke er så enormt store, mener vi i Rød Ungdom at det finnes en liten mulighet.

OL-boikott er et virkemiddel som den vanlige sovjetborger vil oppdage, og som vil skjerpe konflikten i Sovjet. Vi ser frihetskampen til det afghanske folket og krigsfaren som viktigere enn olympiaden. Den vil bli et propagandashow for Sovjetokkupantene. (Ta kontakt med den nydannede ungdomsaksjonen mot Moskva OL.)

Vi vil bekjempe NKP og andre krefter som støtter Sovjet i Norge, men ikke la USA slippe inn bakveien.

Vi er de eneste sosialister i Norge som har en skarp profil mot begge supermaktene.

—Du må ikke tåle så inderlig vel.

Du må ikke sitte trygt i ditt hjem
og si: Det er sørgelig, stakkars dem!
Du må ikke tåle så inderlig vel
den urett som ikke rammer dig selv!
Jeg roper med siste pust av min stemme:
Du har ikke lov til å gå der og glemme!

Jeg skjønnte det ikke. Nu er det for sent.
Min dom er rettferdig. Min straff er fortjent.
Jeg trodde på fremgang, jeg trodde på fred,
på arbeid, på samhold, på kjærlighet!
Men den som ikke vil dø i en flokk
får prøve alene, på bøddelens blokk!

Fra: Du må ikke sove,
Arnulf Överland, 1937

— Mekka, et nytt Sarajevo

Rett før jul i fjor blei den hellige moskeen i Mekka stormet av «demonstranter». Det har seinere vist seg at det var kommando-soldater fra bl.a. Syria, Libya, Sør-Jemen og Irak (stater med et godt forhold til Sovjet). Hensikten med okkupasjonen var å drepe kong Khaled og hans nærmeste familie, og på den måten rydde veien for et statskupp i Saudi-Arabia. Alt tyder på at det var KGB som sto bak okkupasjonen. Både soldatenes opprinnelse, deres moderne våpen og måten aksjonen ble gjennomført på, peker i den retningen. Dessuten blei det umiddelbart spredd ei historie om at det var CIA som stod bak, noe som helt opplagt var løgn. Men ryktene førte til at den amerikanske ambassaden i Islamabad blei brent ned, og kunne ha ført til et brudd med USA og de fleste

araberstatene. Kuppet mislyktes fordi Khalad ikke var i moskeen den dagen. Han var forkjølet.....

Dersom kuppforsøket hadde lyktes og Sovjet hadde fått innstallert en pro-sovjetisk Gha-daffi i Saudi-Arabia, ville verdenskartet vært totalt endret. Verdens rikeste oljekilder ville vært under sovjetisk innflytelse. De vestlige industrilandene ville kjent kvelertaket rundt strupen. Supermakten USA ville ikke kunne unnlatt og handle, kanskje i første omgang som militæraksjon mot oljefeltene. Det ville igjen ført til et sovjetisk mottrekk, og 80-arenes Sarajevo ville vært et faktum.

Utdrag fra artikkel skrevet av Pål Steigan i Oktoberhefte om krig, som kommer ut i mars.

KR

— Afghanistan

Legg merke til at Sovjet har okkupert eller støttet okkupasjonen av stater som hadde et dårlig forhold til USA. Det var ingen grunn til å frykte amerikansk militærreaksjon på invasjonen i Kampuchea. Styret i Kabul var allerede under sovjetisk innflytelse. USA kunne derfor ikke intervenere til fordel for Amin. Dette er et mønster. Dersom okkupasjonen av moskeen var Sovjets verk, bryter det med mønsteret. Det er samsynlig at Sovjet vil fortsette sin agresjon mot stater som allerede står på dårlig fot med USA. Derfor er Iran et mer nærliggende offer i første omgang enn Pakistan. Om Pakistan blir angrepet vil general Zia be om amerikansk hjelp. Det er derimot lite trolig at Khomeiny vil be om slik hjelp, eller at regjeringen i Syria vil gjøre det. Sovjet bruker t.o.m. en avtale fra 1921 som Iran har sagt opp, men som Kreml fort-

Rød

Ungdom

kommenterer

Sovjet har invadert Afghanistan. I 1964 ble det bygd en bred asfaltert motorvei fra den sovjetiske grensa, gjennom det ville mennesketomme Hindukush og helt inn til hovedstaden Kabul. Torstein Thomassen i Dag og Tid skriver at allerede da veien ble bygd vitsa endel afghanistanere med en nervøs latter om at russerne asfalterte denne veien ekstra sterkt for en vakker dag å kunne bruke den til å transportere soldater og panserstyrker til Kabul.

15 år senere, 26. desember 1979 var dagen kommet. I en endeløs drønnende rekke rullet sovjetiske troppetransporter langs motorveien fra grensa ved Termez til Kabul. På forhånd var luftbårne tropper landet på de mest strategiske stedene i landet, et invasjonsmønster som var velkjent fra invasjonen i Tsjekkoslovakia... Hva kan vi lære?

Fem divisjoner fra en supermakt hadde rykket inn i en formelt nøytral og uavhengig stat, henrettet presidenten og satt inn håndplukka etterfølgere.

Hva er det som driver Sovjet til en slik invasjon, som i øyeblikket ser ut til å skaffe dem store nederlag, i det minste i verdensopinionen. Enkelte, bl.a. Johan Galtung i Dagbladet, har pekt på at grunnen til at Sovjet okkuperte Afghanistan var at Sovjetlederne frykter Islam. Han argumenterer med at det finnes mange muslimer i Sovjet og at det er farlig for Sovjet at eksempler på den islamske revolusjonen, f.eks. i Iran, skulle spre seg til den sovjetiske grensen. Det ville føre til at muslimene i Sovjet fikk et idealt og motsigelsen mellom den muslimske befolkningen og lederne i Sovjet ville øke. Han trekker parallellen til invasjonen i Tsjekkoslovakia. Det mener han også var et idealt for deler av befolkningen i Sovjet, og at hovedårsaken til invasjonen var å knuse dette idealet.

Jeg synes ikke en skal avvise tanken om at Sovjet-lederne fryktet at Amin ikke kunne demme opp for den islamske revolusjonen. Vi her i Vesten kan ikke forestille oss hvilke krefter som ligger i muhammedanismen, og det er klart at Sovjetiske tanks er en sikrere garanti mot en revolusjon i Afghanistan, enn et vaklevorent (føydalt) styre under Amin.

Men jeg tror vi i tillegg må finne flere årsaker til invasjonen. Afghanistan ligger ikke i et tilfeldig område i verden. Afghanistan ligger ved den Persiske Gulven og det er verdens største oljeprodukerende område. I og omkring dette området har Sovjet lenge vært særdeles aktive. Sovjet har kontrollen i Etiopia, har stått bak diverse statskupp i Sudan, som riktignok ikke har vært vellykket til nå, de har kontrollen over Sør-Jemen, og større og større innflytelse i Nord-Jemen, og Sovjet er på meget god talefot med India, etter at Indira Ghandi kom tilbake til makten. Dette gir oss sterke argumenter for at Sovjet ønsker kontroll over dette området p.g.a. oljeressursene.

Sovjets potensielle energireserver er enorme. Men for å utvinne nye energiresurser må Sovjet bygge ut Sibir. De oljekildene Sovjet idag utnytter er på det nærmeste tørrlagte. Men det krever teknologi ettersom de nye oljeresservene er i et barskt og utilgjengelig

område. Flere har hevdet at Sovjet rett og slett ikke vil greie å tackle problemene med olja i Sibir, ihvertfall ikke på kort sikt.

Produksjonsresultatene for olje for 1979 var på 586 millioner tonn olje, det var 7 millioner under planen. Produksjonsplanen var opprinnelig på 640 m.t. Alt dette tyder på at Sovjet vil få alvorlige energiproblemer mot midten av 1980-årene. Når vi samtidig vet at oljeeksporten gir Sovjet 50% av valutainntektene, som de bl.a. bruker til å kjøpe hardt tiltrengt korn og teknologi, begynner problemene i Sovjet-økonomien å bli ganske formidable.

Derfor tror jeg det er å stikke hodet i sanden og ikke se at okkupasjonen av Afghanistan er et ledd i et større spill, der olja i Midt-Østen ikke er noen liten brikke. Okkupasjonen har brakt Sovjet 60 mil fra Hormuz-stredet der den overveiende delen av verdens eksportolje passerer, 100 mil nærmere Indiske Hav enn før.

Men kan vi si at Sovjets invasjon av Afghanistan fører til en ny verdenskrig? Vi i Rød Ungdom har tidligere prøvd å skaffe oss en best mulig oversikt over Sovjet-økonomien og utifra det har vi slått fast at Sovjet søker etter verdensherredømme. Ingenting i den siste tidens utvikling har svekket denne argumentasjonen. Men jeg tror likevel at vi har manglet et viktig element i argumentasjonen, og det er *dynamikken* i supermaktens spill om verden. Du kan ikke regne ut nøyaktig at i det og det året framover i tiden er motsigelsene i Sovjet-økonomien så store at det rett og slett betyr en verdenskrig. Derfor tror jeg at også tilfeldigheter vil spille inn når utbruddet av ny verdenskrig kommer. Vi kan allerede nå slå fast at USA er på defensiven og Sovjet på offensiven, ikke minst militært, utover det tror jeg mye, ihvertfall mer enn det vi var villige til å tro, må overlates til hendingene framover.

Jeg mener det er helt feil å tro at Sovjet-lederne *ønsker* en verdenskrig. De vil helst i det stille okkupere land etter land, og på den måten oppnå verdensherredømme. Det er ikke for ingenting at de i hovedsak har okkupert land som har vært fiendtlig innstilt til USA. Det gir mindre risiko for en verdenskrig. Men hending-

OBERSTLÖYNTNANT EYSTEIN FJÆRLI: NATO KAN GI OPP NORGE

Dersom Sovjet tar en storkrig, vil de prøve å okkupere Vest-Europa først.

Uten NATO-baser i Norge vil NATO sannsynligvis måtte gi oss opp.

Jeg tror ikke på «atomutslettelsen».

Dette er noen av de synspunktene Oberstløytnant Fjærli legger fram i dette intervjuet.

Er det stor fare for en tredje verdenskrig?

Den er på en måte alt i gang, selv om alle parter søker å unngå et store «kløset». Sovjet-ledelsen tror den 3. verdenskrig på samme måte som de store sovjetiske akkorderne spiller sjakk. Sovjet skaffer seg nye områder et posisjonsspill, med tanke på stille motparten sjakk-matt.

Slik at en virkelig «varm» verdenskrig kan unngås. Men det er ikke bare opp til Sovjet. De befinner seg på en måte i en «tofrontssituasjon» med NATO på den ene siden og Kina på den andre. I dag er Sovjet militært sterkere enn USA. Men da USA nå har startet på et gigantisk opprustningsprosjekt, vil styrkeforholdet endre seg helt etter 4-5 år. Kina vil også bli sterkere

og sterkere. Logisk sett skulle derfor tiden være inne for sovjetiske aksjoner.

- Hvordan tror du en eventuell tredje verdenskrig vil utvikle seg?

- Kontrollen over Europa er meget viktig. Finner Sovjet ut at de må ta et storoppgjør, er det sannsynlig at mesteparten av Europa blir okkupert raskt. Krigens vil deretter stå mellom Sovjet og USA med Kina (Japan) som alliert. Denne krigen vil Sovjet tape. Men kontroll over midt-østens olje kan bli avgjørende. Uten den vil USA og Japan bryte sammen.

- En tredje verdenskrig - betyr ikke det atomutslettelse av det meste på jorden?

Jeg tror ikke på «atomutslettelsen». De strategiske atomvåpnene utelukker hverandre. Om en av partene sender av gårde disse våpnene, vil hans eget land ha

100 millioner drepte noen timer etterpå, og all samfunnsvirksomhet stanse opp. Det har ingen hensikt. Derimot kan en begrenset bruk av mindre atomvåpen bli satt i verk. Men det at de strategiske kjernevåpnene er sjattet ut, betyr at USA evne til å «avskrekke» Sovjet ved hjelp av dem ikke lenger er til stede.

- Har Norge noen mulighet til å bli stående utenfor en krig?

- For å føre krig i Atlanterhavet må Sovjet ta Norge. Norge har absolutt ikke sjans til å stå utenfor en krig USA/Sovjet. Norge kan heller ikke stå utenfor et sovjetisk angrep mot et isolert Vest-Europa. Sovjet vil imidlertid søke å unngå et slikt generalangrep på Vest-Europa. Sovjet vil søke og presse/skremme/besette ett europeisk land av gangen. Et isolert angrep på Norge er bare mulig dersom de norske styresmaktene lar seg skremme til å avstå fra hjelp utenfra (fra USA eller NATO forøvrig). Skremmemiddelet er først og fremst SS-20 rakettene. Sovjet kan i en gitt situasjon si

til de norske styresmaktene: Tar dere nå imot styrker fra NATO, ser vi oss nødt til å bruke SS-20 raketter mot norske flyplasser og havner. Den norske basepolitikken, med å nekte å ha NATO-baser, gjør det meget vanskelig å få hjelp fra våre allierte i en konflikt. Det mest sansynlige er at vi må gi opp, og at NATO trekker en forsvarslinje ved Grønland, Island og England. Resultatet blir det værste mulige: Vi blir okkupert av en fiende.

- Ønsker du NATO-baser i Norge?

- Ja, jeg ønsker NATO flåte- og flybaser i Norge. Derved kan vi hindre at Norskehavet og luftrommet over Norge blir behersket av Sovjet. Det er det som vil avgjøre krigens utfall for oss.

- Vil ikke utenlandske baser i Norge være et utsatt bombemål både ved konvensjonell bombing og taktiske atomvåpen?

- Uansett hvem som får baser i Norge, vil motparten bombe dem. Om vi sier nei til NATO vil vi få sovjetiske baser. Norge er ikke i noen spesialstilling. Vår bla øyne hjelper ikke. Strategien til de krigførende parter vil avgjøre. Uansett om vi er NATO-medlemmer, nøytrale eller har en støttepakt med Sovjet, vil vi bli trukket med. Om atomvåpen vil bli brukt i Norge kommer an på om de blir tatt i bruk allment. Ingen av de krigførende vil spørre oss om vår atompolitikk!

- Ser du noen mulighet til å unngå krig?

- Jeg kan ikke forstå annet enn at det må bli virkelig avspenning eller krig. Kampen om råstoffer og resurser vil skjerpes, samtidig som ideologiske (inkludert religiøse) og politiske motsetninger gjør det vanskelig, ja, umulig for verdens folk og komme til fornuftige forhandlinger. Dette betyr at vi får store kriger. Hva kan vi norske gjøre? Etter min mening konsentrere oss om å berge oss selv. At vi kan virke inn på verdensutviklingen er utopi.

Hva tenker høyere offiserer om krigsfaren og mulighetene til å forsvare Norge. For å gi leserne et gløtt inn i de militære sirkler, har vi intervjuet oberstløytnant Fjærli ved forsvarets krigshistoriske avdeling.

»Jeg er stemt for, og positiv til en meningsutveksling mellom alle parter om disse tingene», sier Fjærli. »Selv går jeg for å være sterkt konservativ (Michelet), noe som er delvis riktig. Min generasjons opplevelse av Sovjesamveldet og Nazi-Tyskland har gjort meg meget skeptisk til all radikalisme og revolusjoner. Jeg vil derfor holde på det bestående

med et stabiliserende monarki, så lenge som mulig. Jeg frykter imidlertid at verden står overfor store omveltninger og store kriger».

Fjærli deltok som sersjant og troppssjef i kampene mot det tyske angrepet i april-dagene 1940. Han deltok seinere i kampene i Nederland, hvor han ble såret. Etter krigen har han tjenestegjort mye i Nord-Norge, blant annet ved garnisonen ved Sør-Varanger (grensevakten mot Sovjet). Han arbeider nå som krigshistoriker og strategisk forsker, og uttaler seg om dette

KRIG?

Hva blir det neste?

regner som gyldig. I følge avtalen kan Sovjet gå inn med militære styrker i Iran dersom Iran er truet av en fremmed makt. Sovjet-lederne bestemmer alltid sjøl når et land er truet, for ligger Iran uhyre utsatt. Hæren i Irak er lært opp av Sovjet og Sovjet har flåtebase i Riktnok stemte Irak mot Sovjet i FN, men likevel, eller kanskje nettopp derfor, er Irak mulig angrepsmål, eventuelt Syria. Sovjet bygger opp militære styrker i Sør-Jemen til 15-20 000 mann. Både i Jemen og Oman er nærende angrepsmål. Sovjet har slykkes med tre statskupp i Afrika største land, Sudan, tiden moden for et fjerde søk?

Verden holdt pusten da Tito alvorlig sjuk. Sovjets infiltrasjon i Jugoslavia er velkjent, sovjetleken i Sijakov i Bulgaria har allerede gjort forberedelse til militære provokasjoner

mot Jugoslavia ved å sette fram klare krav om grenserevisjonen i Makedonia. Tyrkia er også et område som ligger i faresonen. Den sovjetiske infiltrasjonen er allerede ganske stor, både økonomisk og politisk. Dersom Sovjet lykkes i å gjøre Tyrkia til vassallstat, ville drømmen om å bli en middelhavsmakt bli oppfylt. Disse tendensene og farene har sjølsagt eksistert i lang tid, men de langt mer akutte etter at Sovjet i Afghanistan har vist hvordan Kreml er villig til å løse sine problemer. Det som ble gjort i Afghanistan kan i prinsippet gjøres hvor som helst. Utdrag fra artikkel skrevet av Pål Steigan i Oktoberhefte om krig, som kommer ut i mars.

ene i Afghanistan er en pekepinn på at de vil gå meget langt, og tar med verdenskrigen i regneskapet. En verdenskrig vil vel sannsynligvis starte ved at USA formelt erklærer krig. Vi kan tenke oss at Sovjet går inn i Iran, som slett ikke er noen umulighet, da vil USA etter alle solemerker erklære krig, for å forsvare sine interesser i området, og krigen er igang.

Hvis vi studerte Sovjets planer og behov vil vi se at Sovjet først mot midten av tiåret vil skaffe seg totalt militært overtak over USA, og som vi tidligere har nevnt, først da vil energiproblemene bli virkelig akutte. Men da utelukker vi mulighetene for at tilfeldighetene kan utløse krigen, fordi kortene som skaper krig allerede er utdelt. Pål Steigan har pekt på at den andre verdenskrigen startet mens England og Frankrikes styrke, fremdeles lå klart over Tysklands.

Derfor er det min mening at hendelsene i Afghanistan har økt faren for utbrudd av en ny verdenskrig betraktelig, og at vi i den forstand lever på randen av en tredje verdenskrig. Men at utviklingen framover vil si oss når utbruddet blir.

Jeg tror at kampen som blir reist mot Sovjets imperialisme ikke minst i vårt eget land er avgjørende tiltak mot en tredje verdenskrig.

Hva er så våre oppgaver framover? Berge Furre argumenterer iherdig for at vi må se verden med Sovjets øyne. Og da vil tiltak, motstand og OL-boikott bare bety en ydmykelse av det sovjetiske folket, og derfor slutte folkene sammen med haukene i Kreml, og dermed øke Sovjets aggressive politikk. Mitt utgangspunkt er akkurat det motsatte. Jeg mener at eksemplet Afghanistan beviser at land der holdningene til Sovjet er uklare eller vennligsinnede i første omgang står i større fare for å bli okkupert enn andre. Derfor er ikke minst Finlands rolle ytterst farlig. I deres presse tør man ikke uttrykke noe motstand mot Sovjet, langt mindre mot Sovjets okkupasjon av Afghanistan. Å gi Sovjet nederlag i verdensopinionen f.eks. ved en boikott av Moskva-OL vil forhåpentligvis være et tiltak som får Sovjet til å besinne seg.

Et tilsvarende argument som Berge Furre lanserer i forhold til Sovjet må medføre at vi heller ikke under USA's krigføring i Vietnam skulle være tilhengere av demonstrasjoner, press, sanksjoner eller OL-boikott. Det er klart at en av grunnene til amerikanernes nederlag i Vietnam var verdensopinionen, tilsvarende er det idag med Sovjet.

Ikke minst vil en kompromissløs kamp fra geriljaen i Afghanistan, Eritrea og Kampuchea bety harde slag for Sovjet. Dette innebærer at Sovjet får problemer i disse områdene, og det vanskeliggjør offensiver andre steder i verden. Raske seire gir Sovjet mulighet til å angripe andre land. Jeg synes argumenter i Norge, bl.a. fra Jahn Otto Johansen: «USA har også problemer i forhold til de vestlige landene i Europa. De fører en mer og mer sjøls-tendig politikk i forhold til USA» og ikke minst fra Berge Furre, er argumenter for å gjøre Norge til et nytt Finland, under dekke av at vi må opprettholde avspenningspolitikken. Dette må for-dømmes og bekjempes. Berge Furre har gått så langt at han støtter opp om Frankrikes og Tysklands såkalte avspenningspolitikk i forhold til Sovjet. Faktum er jo at borgerskapet i disse landene tjener så mye på salg bl.a. av teknologi til Sovjet, at det er bakgrunnen for deres idealistiske avspenningspolitikk.

Hovedargumentasjonen mot Rød Ungdoms linje internasjonalt, ikke minst illustrert etter innmarsjen i Afghanistan, er forholdet til USA. Da bare ha sagt med en gang at jeg forstår og er enig i skepsisen til USA, enig i skepsisen til at radikale motstandere av Sovjets aggresjon havner i selskap med ytterste høyre i norsk politikk. Men dette er ikke noe saklig argument, men å spille på følelser. Ikke det at følelser er uvesentlig, men jeg tror det er enkelte som bruker forakt i forhold til USA til å støtte opp om Sovjet.

USA forsvare sine egne interesser. USA har ikke lagd ståheien omkring invasjonen i Afghanistan fordi de er motstandere av okkupasjoner. Men interessant er det jo at det vil bli politisk vanskeligere for USA å invadere et land etter den argumentasjonen

som er ført mot Sovjets invasjon i Afghanistan. Men realitetene i verden idag er faktisk slik at USA er på defensiven og Sovjet på offensiven.

Berge Furre har gått så langt at han har innrømmet at USA har ført en moderat politikk de siste årene. Hva du kaller det, er for-såvidt ikke det mest interessante, men faktum er at USA ikke blandet seg inn i omveltningen i Nicaragua, ikke blandet seg inn i omveltningen i Iran, og så vidt jeg kan se ikke har vært innblandet i okkupasjoner de siste årene. Dette er et reelt uttrykk for at USA er på defensiven i forhold til Sovjet. Sovjet derimot har i en lang rekke land deltatt i kuppforsøk, kamp mot opprørsbevegelser etc. Angola, Sudan, Etiopia, Syd-Jemen, Kampuchea, og nå Afghanistan. Dette gjør at verdensbildet har snudd, og at det idag er opprørsk og riktig for radikal ungdom å prioritere kampen mot Sovjets aggresjon.

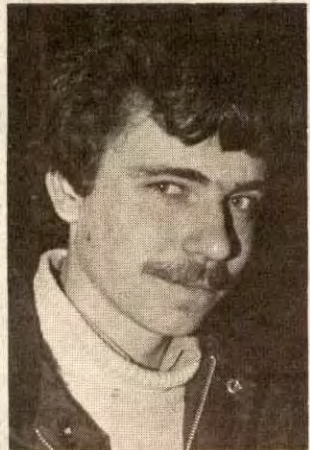
Da er vi dessverre nødt til å ta med i regninga at vi av og til er enige med USA. Vi er enig med USA når de krever OL-boikott, og er enig med USA i at ettergivenhetspolitikk er å underskrive sin egen dødserklæring. Skjønnere vi ikke dette, men snakker om vestens krokodilletårer over Afghanistan, da har vi havnet ganske langt utenfor realitetene i dagens verden. Det er det mange som har gjort før oss, men det frister ikke akkurat til gjentakelse. NKP f.eks. brukte mesteparten av tiden de første okkupasjons-månedene til å kritisere England, og da begynner virkelighets-forståelsen å bli ganske mangelfull. Ikke la det skje igjen!

Björgulv Braanen

FORTSETTER

HVA VIL DU GJØRE HVIS DET BLIR KRIG?

Dette spørsmålet fikk 5 ungdommer på Karl Johansgate i Oslo.

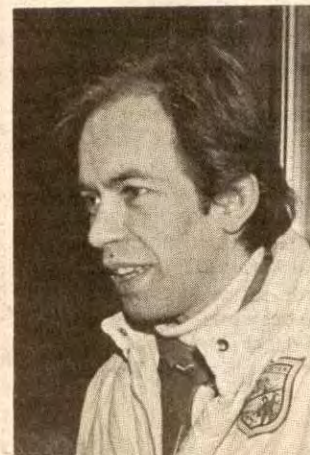
Jan Erik: Først ville jeg løpe til nærmeste tilfluktsrom, — f.eks. ved T-banen. Deretter ville jeg flytte til Sverige om det var mulig. Hvis ikke så ville jeg gå inn i militæret.

Birgit: Jeg ville helt sikkert dra til Sverige så fort som mulig, de holder seg vel nøytrale denne gangen også. Nærmeste tilfluktsrom? Har ikke peiling.

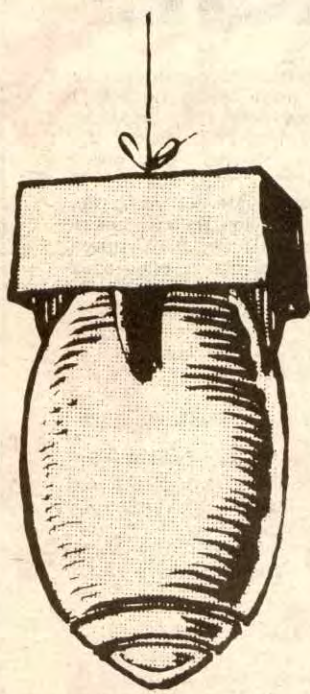

Espen: Jeg lærer meg det russiske alfabet. Neida, det var fleip. Jeg kommer ikke til å delta i noen krig, — det vil si jeg kommer til å delta i en organisert ikkevoldskamp. Nærmeste tilfluktsrom veit jeg ikke hvor er, — jeg får heller grave meg ned.

Erik: Ja, jeg ville helt garantert løpt i marinen, — tror ikke jeg har så mye valg. Nærmeste tilfluktsrom er på T-banen.

LÆR Å OVERLEVE!

Amerikanerne regnet med, før de slapp atombomben over Hiroshima, at 20 000 mennesker ville bli drept øyeblikkelig. Resultatet ble 90 000 (pluss langtidsvirkninger som kreft osv.). Forskjellen kom av mangel på flyalarm og kunnskap. Ingen var i bomberommene og ingen visste å beskytte seg mot strålingen og det radioaktive nedfallet. Hvor mange vet å beskytte seg idag?

Her kommer noen amatørtips om hva en trenger å beskytte seg mot, og hvor en kan få kunnskap til det fra.

Hva er trusselen?

Det er avhengig av hvordan en krig utvikler seg. Men jeg ser det som sannsynlig i en krigssituasjon at Norge blir okkupert langvarig, og at kysten og flyplassene våre vil bli baser i kampen om Atlanterhavet. Det kan bety omfattende militære kamper med bombing og ødeleggelser. Under en okkupasjon vil vi også være veldig utsatt for bombing av okkupantenes baser og forsyningslinjer. Mulig også med mindre atombomber. Vi vil bli avskåret fra mesteparten av det vi i dag importerer (og det er i dag omtrent halvparten av alt vi forbruker). Mangel på mat og andre ting vi trenger er en følge. At mye av industrien vår stopper opp en annen. Til gjengjeld får vi sikkert tilbud om å jobbe med å bygge ut militærbaser og transportveier. (F.eks. jernbane fra Fauske til

Murmansk).

Ut ifra dette får jeg at det er lurt å forberede oss både på bombing fra fly, også med mindre atomvåpen, og fra bakken. Sult, kulde og sykdom vil være den andre bøygen. Sykdomsepidemier særlig som følge av trangboddhet, vanskelig hygieneforhold og utmattelse.

Forfølgelser, tvangsarbeid, konsentrasjonsleire og terror er den 3. bøygen.

Bombevern

har sivilforsvaret laget planer for. Heftet «For å overleve» gir mange nyttige informasjon. Det er for tiden vanskelig å få tak i, men kommer i ny utgave til sommeren. Der står det om personlige vernetiltak fra gassmaske til hvordan du bygger enkle tilfluktsrom. Sivilforsvaret har også en del enklere hefter. Du får dem ved å henvende deg til det lokale sivilforsvaret eller «Direktoratet for sivil beredskap, Sandakerveien 12, Oslo 4.

De aller fleste tilfluktsrom i Norge er i dårlig forfatning, og de færreste kan motstå atombomber. Heftet «For å overleve» gir informasjon om hvordan et bomberom bør være. Bruk det til å stille krav på skolen, i borettslaget eller kommunen om at bomberommene settes i forsvarlig stand. Og at det blir bygget tilstrekkelig. Flertallet av befolkningen i Norge i dag får ikke plass... Enkelte tettbygde områder har kun tilfluktsrom for 2% av befolkningen. Et av disse er Grünerløkka i Oslo. Å holde sivile unna slagmark og bombemål er viktig. Til det kreves kunnskaper om hvordan krigsstrategi og taktikk er. Jeg anbefaler boka: Slik er Sovjets hær, forlaget Oktober.

Norsk Folkehjelp og Røde Kors arrangerer 12 timers kurs i førstehjelp og ABC-vern (-Atomangrep, smitteangrep med bakterier og gassangrep). Nyttig kunnskap å ha skaffet seg.

Sult og kulde

Det vil avhenge mye av forhåndskunnskapene dine hvordan du klarer slike situasjoner. De som har erfaring fra telt og snøhuleturen om vinteren vil ha en fordel. Skau- og fjellerfaring om sommeren er også bra. Det finnes en del organisasjoner som arrangerer kurs. Bl.a. har turistforeningen snøhulekurs hver vinter. Og Rød Front har påsketeltleir i år.

Matmangelen kan bli det alvorligste problemet. Men våre store skoger og lange kyst inneholder enorme mengder nøtmat, hvis vi bare vet å utnytte dem. I Japan er tang et viktig næringsmiddel. Det skulle vi ha nok av hvis vi bare visste hva som var spiselig og hvordan det skal tilberedes. Jeg vet ikke. Men de store kursorganisasjonene har kurs både om spiselig grøntfor og sopp. »Naturens spiskammer» (Schibsted forlag 1979) bør være en bra start for amatører. Nyttvektforeningen

ble dannet på bakgrunn av matmangelen i siste krig. Ikke dumt å ha kontakt med.

Sivilforsvaret har det jeg vet ikke laget informasjon beregnet på slike forhold som en langvarig krig/okkupasjon kan skape. Det gjør at det er vanskelig å samle.

Forfølgelser og tvangsarbeid

Erfaringene fra de landene som har blitt okkupert av sovjetvennlige regimer er særdeles brutale (Kampuchea, Eritrea, Afghanistan).

Men heller ikke her har jeg funnet fram til noen som har laget forslag til hva en kan gjøre. Men det finnes en rekke bøker fra krigen som kan gi nyttig kunnskap...

Lengden på krigen/okkupasjonen

avgjør mye. Både for bombing, sult og nød og terror. Jo lengre tid en må gjennom jo jævligere vil det bli. Det viktigste en kan gjøre er derfor å sørge for at krigen blir så kort som mulig. Og det kommer an på den militære motstanden og det illegale arbeidet i de okkuperte områdene. Å tenke at vi ikke må gjøre motstand og provosere fienden kan kanskje være det som koster mest blod...

Petter

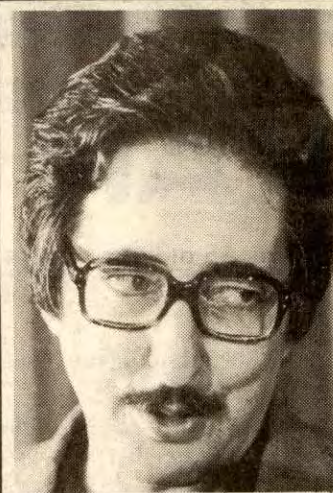
Typisk nok: Dette heftet er en oversettelse fra det russiske sivilforsvaret, og det beste (eneste?) å få tak i for tiden.

MULIGHETENES MARKED

Det er mulig for et lite land å seire over et stort. Denne lærdommen fra krigen i Indo-Kina skal vi huske ved en eventuell okkupasjon.

Dette oppslaget behandler krigs-FAREN, og vil ikke ta opp om- og i tilfelle hvordan en kan frigjøres fra en okkupasjonsmakt. Men erfaringer finnes fra mange land, og mye er skrevet om hva vi i Norge Krig i vår tid. Nytt hefte om krigsfaren etter Afghanistan (kommer i mars). John Michelet: Angrepet på Longyearbyen.

Slik er Sovjets hær. BOPA-sabotasje i Kjøbenhavn. (erfaringer fra bygerilja i Kjøbenhavn under 2. verdenskrig). Mao Tsetung »Om den langvarige krigen» (sammenfatter teorien om folkekrig). Maos militærskrift inneholder mere for de som er spesielt interesserte. Røde Fane, teoretisk studie-skrift fra AKP (ml) har stadig artikler om krigsfaren. Alt på oktober forlag.

»Somme meiner vi er truga av Sovjet og at vi derfor må stole på USA. Andre meiner vi er truga av USA og må stole på Sovjet. EG meiner vi er truga av begge, og at vi må stole på oss sjölve».

Irans President Bani-Sadr.

»Det er det same om katta er svart eller kvit, berre ho fangar mus.»

Kinas visestatsminister Deng Xiaoping.

KVEN VISER VEG?

Når såg vi sist ei hatkamp-anje så primitiv og massiv som han mot Ayatollah Khomeiny og Iran? Det må ha vore kampanjen mot Røde Khmer og Demokratisk Kampuchea. Då, som no, har ein tidlegare slavebunden nasjon jaga ut ulven og nekte sleppe tigreren inn bakvegen.

»AMBASSADEOKKUPASJONEN»

har vore den saka USA imperialistane og løpegutane deira har skrikt høgest om. I USA er det hissa opp ei

»bomb Iran» stemning. Her til lands følgjer Aftenposten etter med ei »meningsmåling» som koplar saman Khomeiny og Hitler.

Okkupasjonen kan ikkje sjåast isolert frå historia som ledde fram til han: CIA's kupp i 1953, sjahens USA-støtte skrekke regime, og SAVAKs 100 000 ofre. Iran-aranes yankeehat er forståeleg og rettvis. USA-ambassaden kom først under åtak då Carter lot exsjahen sleppe inn i USA med milliardar av stålne dollar. Jamfør dokument funne i »ambassaden» var både Carter og »ambassade»-personellet heilt klare over at dette ville føre til åtgjerder i Iran, venteleg nett mot »ambassaden». Dei visste m.a.o. kva dei risikerte. Det er og dokumentert av »ambassaden» var eit spionreir der CIA-agentar som t.d. M.Kalp og W.Daugherty leia undergraving og sabotasje-verksemde.

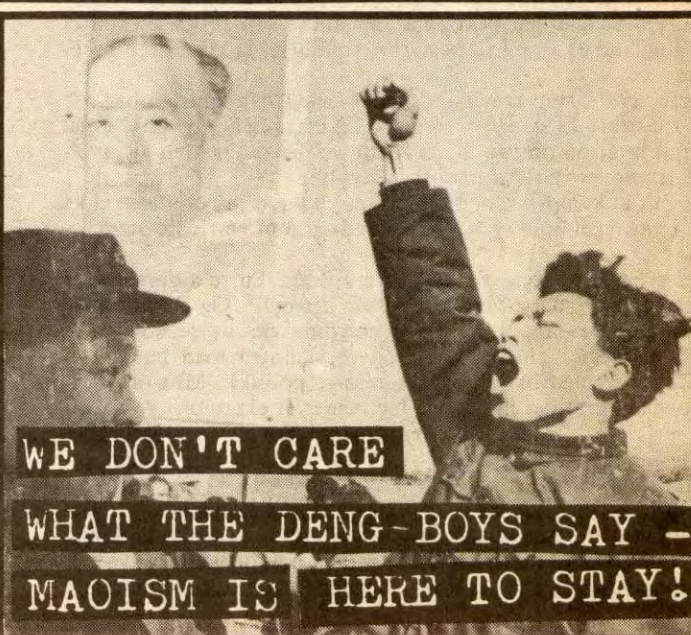
Slik sett er det klart at okkupasjonen var ein del av den rettvise iranske oppreissten mot imperialistisk innblanding. Om aksjonsformen var den beste, er eit anna spørsmål. Men det får iran-aranar finne ut sjölve. Til dømes er president Bani Sadr si meining i denne saka kjent. I alle høve har Iran gjennom denne saka synt at dei ikkje vil knele for supermaktene.

Det som skil Iran frå andre 3. verda land som har kasta ut USA- imperialistane (td. Nicaragua), er deira klårlynte politikk andsynes den andre supermakta. Iranvisa Bamdad skriv den 19. november i fjor: »Skal vi lære frå historia og dagens hendingar, må vi ikkje stikke hovudet i ein sandhaug og avgrense den anti-imperialistiske kampen vår til å gjelde berre USA. Vi må slåss mot begge supermaktane, dei er fiende nr. 1 for revolusjonen vår».

REVOLUSJONEN

i Iran har blitt eit foredøme for anti-imperialistar i den islamske verda. Dette er sær viktig i eit område der Sovjet til no har hatt sterkt fotfeste. i PLO td. kan Iran bli avgjerande i kampen mellom dei pro-Sovjetiske - og dei sjølstendige kreftane. Libyas veg er inga löysing. Heller ikkje Egypts veg. Iran har vist at det finst ein tredje veg.

Ein kan spørje seg om ikkje høgreflöya i Kina styrkar seg for tida. Kan dei styrkte banda til USA, stopp i Fretilin stötta og rykta om Israelkontakt vere tegn på at Deng-gutane vinn fram? Nett no er det iallefall inga tvil: Det er Iran som viser veg for den tredje verda i dag. Vegen til nasjonalt sjølvstende. Vegen til antihegemonistisk fredsfront.

RUTE 80s SPRÅKKURS

SOVJET СССР

UT AV ИЗ

NORGE! Норвегии

KU KLUX KLAN

— Med laken og hagle i herskerklassens tjeneste

I et intervju med NRK i vinter fortalte en Ku Klux Klan-leder (David Duke, trur jeg) at Klanen hadde flere medlemmer i Norge. Han sa at Klanen gikk med planer om å sende folk hit til landet så de kunne opprette en egen avdeling her. Det er sjølsagt all grunn til å ta ham alvorlig — vi veit jo at banden til Blücher har god kontakt med KKK fra før av. Men det er lite trolig at KKK vil få noe særlig oppslutning i Norge. Til det er Klanen altfor rotfesta i amerikansk tradisjon, forma etter de helt spesielle forholda som hersker i USA. (Se artikkelen på denne sida). Korsbrenning og lakenblafring vil nok heller vekke almen munterhet skulle det innføres her til lands. Allikevel bør vi ikke le for tidlig. Bare for noen måneder sida skøyt og drepte KKK fem antifascister i Greensboro, N. Carolina.

★ Tor Hammer

100 år med lynsjing og Klan-terror har kosta mer enn 10 000 mennesker livet; svarte, hvite, meksikanere, fagforeningsfolk, borgerrettsforkjempere, katolikker, jøder og utenlandskfødte arbeidere. Til alle tider har klanen tjent herskerklassen. KKK har gjort sitt ytterste for å stanse alle forsøk på å forene arbeidere av forskjellige nasjonaliteter og hudfarge til felles kamp.

Ku Klux Klan blei stifta i Pulaski, Tennessee, på julaften 1865 av seks tidligere offiserer fra Sørstatshæren (som hadde lidd nederlag i borgerkrigen samme året). Inspirert av de gutteklubbene de hadde vært med på i college, fant de på eventyrlige titler og ordener som «Grand Wizard», «Cyclop» og «Dragon». Noen få dager etter stiftelsen var klansmennene ute på gata med hvite kapper og hetter for å skremme de nylig frisatte negerslaven. Ved hjelp av draktene skulle de forestille gjenferda til sørstatssoldater som vendte tilbake for å hevne seg på dem som hadde knust slaveriet.

Klansmenn i 1868, «sørstatssoldatens gjenferd».

Klanen spredte seg raskt i Sørstatene. Store deler av sørstatshærens offiserskorps sluttet seg til, sammen med tidligere slavevoktere og menige sørstatssoldater.

Det er dette som er årsaka til KKK's bruk av sørstatsflagget i dag. Det er blitt symbol på slaveriet. (En av yndlingsparolene til dagens KKK er «Få niggera tilbake til plantasjene»). Seinere har de utvikla en sær form for «kristen» religion. De spise hettene m/maske er tydelig inspirert av kirkekrakker i Spania og Italia.

Omdanningsperioden

Etter at slaven slapp fri kom det en periode som kalles «Omdanninga» (Reconstruction) i Sør. Det var ei utvikling med landreformer og økende lokal svart makt sammen med voksende enhet mellom de tidligere

Lynsjing - Klanens varemerke, 30-årene

slavene og de fattige hvite husmennene.

Dette var en direkte trusel mot plantasjeierne, føydale herredømme. For å stoppe framsteget, for å forsvare seg mot en bonde-revolusjon, mobiliserte de tidligere slaveeierne Ku Klux Klan. I over ti år forsøkte gjenlevende avdelinger fra sørstatshæren og KKK gjennom væpna angrep å stoppe den demokratiske utviklinga i Sør. De ville knuse Omdanningas resultater; integrerte offentlige skoler, svarte og hvite i samme jobb med lik lønn, kvinneverettigheter, stemmerett og mulighet til eget jordstykke.

Tilslutt kom nordstadskapitalistene dem til unnsetning. De frykte et agrar-revolusjonen mer enn de frykta plantasjeeierne. I bytte mot at de fikk republikaneren R. B. Hayes inn i Det hvite hus, ga de plantasjeeierne og KKK frie tøyler i sør. Omdanninga blei knust — de svarte blei tvunget tilbake til plantasjene som livegne, de hvite husmennene blei skyvt ut i fattigdommen, og apartheid-lovene (kalt Jim Crow) blei innført.

Men lakna lå ikke evig i kaksenes senger...

KKK hadde oppnådd målene sine, og aktiviteten lå nede i lang tid. Men med den 1. verdenskrigen kom den økonomiske krisa og oppsvinget i arbeiderrørsla og den svarte kampen. I 1915 blei det holdt en offentlig korsbrenning i Stone Mountain, Georgia. Klanen reid igjen.

Gjennom filmen «Birth of a Nation» fikk KKK enorm rek-lame. Med fornya kraft tok den opp kampen for hersker-

Ku Klux Klan i dagens USA - vold og terror mot svarte, framstegsvennlige, fagforeningsaktivister og minoriteter. (Alle foto: The Call)

klassens interesser. Klanen nøyde seg ikke med å lynsjte to svarte i uka. Nå satte den inn kreftene sine mot fagforeningene og innvandrerne. Både katolikker og jøder blei terrorisert.

På denne tida hadde KKK over fem millioner medlemmer. «Guvernører i 10 stater og 13 senatorer i ni stater

blei valgt med klanens hjelp» («Rapport fra Illinois Legislative Investigating Commission, 1976). Etter en skandale i 1923 der KKK-lederen blei avslørt som brennevinssmugler og bordelleier, gikk det tilbake med klanen igjen.

I dag — Klanens tredje storhetsperiode

Den tredje storhetsperioden blei innleda i 50-åra, da de svarte borgerrettsforkjempere reiste seg mot Jim Crow-lovene. Den fortsatte inn i 60-åra, da KKK sto bak flere drap på kjente svarte ledere. Mest kjent er mordene på Schwerner, Goodman og Chaney i Mississippi, der også lokalt politi var innblandet.

I dag har KKK utvidet aktivitetssområdet sitt til hele USA. Klanen er aktiv i kampen mot skoleintegrering i Boston og New York. I Sør-California setter den opp egne «grensepatroljer» rettet mot meksikanske innvandrere (se The Call, No. 42, 1977). I den samme NRK-reportasjen som det refereres til innledningsvis, var det også et innslag fra en sånn «patrolje».

Klanen rekrutterer ellers stort blant fangevoktere, politifolk og på militærbaser.

Klanen har heller aldri forlatt «knus fagforeninger»-linja. Ken Chastain, tillitsmann i Malerarbeidernes Forening i Atlanta, Georgia, blei overfalt og slått helseløs av KKK i fjor sommer. Seinere blei han sparka fra jobben sammen med en annen fagorganisert...

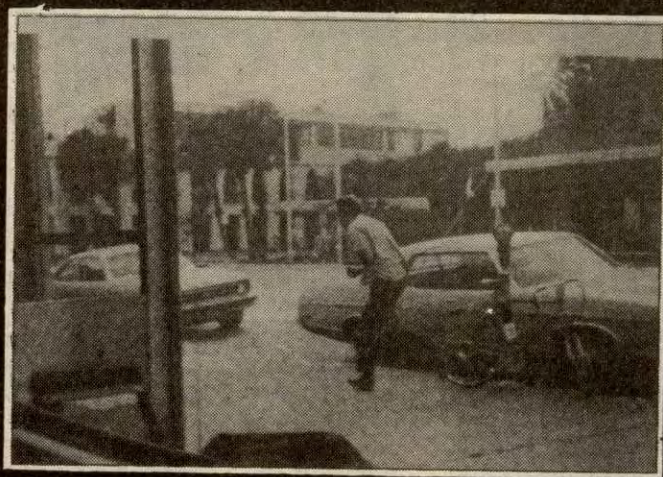
Hver gang makta til USA-kapitalistene er trua innafor av kamp for svart sjølvråderett, demokratiske rettigheter og framsteg, trår Ku Klux Klan fram — klar til å slå og drepe i herskerklassens tjeneste. Så sjølv om KKK ikke er så sterk som den en gang var, utgjør den en farlig kraft som de amerikanske arbeiderne gjør klokt i ikke å undervurdere, men slåss aktivt mot.

Kommer Klanen til Norge, skal vi sørge for at den skal komme til å angre på at den ikke lå i lakna i stedet.

(Bygd på en artikkel av Carl Davidson i The Call, No. 44, 1979).

(Over) I 60-årene blei Klanen brukt mot den svarte borgerrettsbevegelsen

Klansmannen Thomas West i vill flukt fra Prairie Fire bokhandel på Main Street, Houston. West hadde tidligere storma bokhandelen sammen med to billaster hagle-svingende klansmenn. Inne i bokhandelen foregikk et minnemøte for Mao Zedong. (Dette skjedde høsten '76). Da West heiv inn ruta med en 9-kilos stein, og de andre KKK'ere myldra inn med hevede hagler, gikk imidlertid møtevaktene til aksjon. I reint sjølvforsvar skøyt de West i brøstet. Klansmennene flykta. Så kom onkel politi ... (— «All up against the wall!»)

Har du hørt om «35/3000 kravet»?

Soldater over hele landet er enige. De vil ha 35 kroner i dagpenger og 3000 i dimmepenger. Tirsdag 12. februar overleverte sentrale tillitsmenn ca. 10 000 underskrifter til Per Dahl i forsvarskomiteen. Til tross for at kravet er flere år gammelt og bygger på undersøkelser av soldaters reelle forbruk fikk de ikke mer enn 25 kroner dagen og 1300 i dimmepenger fra 1. januar 1980. Dette dekker akkurat prisstigningen siden forrige regulering. Rute 80 har spurt Vidar Vambheim, representant for soldatene i brigade nord, i Landsutvalget for tillitsmenn i Forsvaret om han er fornøyd med resultatet.

— Dere tapte kampen for 35,- kr. dagen og 3000,- i dimmepenger?

— Vambheim: Ja, vi gjorde det. Foreløpig.

— Foreløpig?

— Vi har ikke tenkt å gi oss med dette! Det skal være en ny regulering til sommeren, i forbindelse med lønnsoppgjøret i arbeidslivet.

— Så situasjonen er ikke helsvart?

— Nei, på ingen måte. Soldatene har begynt å omsette utålmodigheten i handling, og vi markerer at vi egentlig har

Vambheim: — Jo, alle veit det. Men nå har folk begynt å si det, og tar sjansen på å aksjonere til tross for trusler fra forsvarsledelsen. F.eks. i Åsegården, der jeg er, sier folk at det er klart vi må aksjonere! Det er jo slik andre folk, f.eks. arbeiderne, får gjennom sine krav. At det var aksjonen som ga oss såpass som kr. 3,60 mer om dagen, er åpenbart for alle. Det ryktes jo at regjeringa først ville tilby oss 70 øre, altså kr. 22,10 om dagen. Det var jo en ren fornærmelse. Da ville de virkelig fått bråk!

Målet er langt fra nådd, mener Vidar Vambheim

SOLDATENE VIL HA

«35/3000»!

makt, dersom vi bare kan stå sammen.

Vi har begynt å forstå at skal vi få noen forbedringer, så må vi ta saken i egen hånd.

— Du sikter til de 10 000 underskriftene som er samlet inn for dag- og dimmepengekravet?

— Forsåvidt. Men mange steder er soldatene villige til å bruke mer drastiske virkemidler. Uansett, folk har kommet fram til at ett eller annet pressmiddel må vi ha, ellers får vi ikke gjennom noen ting.

— Men er ikke det nokså elementært?

— Nytt det ikke å diskutere med forsvarsledelsen da?

— Det er klart vi må handle og diskutere. Korridorpolitikk er også nyttig. Men forhandlinger uten et press fra grunnplanet, det er som å slåss uvæpna mot tungt artilleri. Det er ikke akkurat småspurv vi slåss mot. En del av dem er de rene hauer.

— Dere i Brig. Nord, er riktig opprørske av dere?

— Vel, vi har vært villige til å gå en del lengre enn det Landsutvalget for Tillitsmenn (LTF) har vært villige til. Blant annet mente vi at LTF-repre-

sentantene burde trekke seg fra vervene sine i protest mot Regjeringas tilbud. Men vi er ikke aleine om å mene at aksjoner må til: I Trøndelag snakka de alvorlig om å gå til Sit Down før jul.

— Så langt er ikke dere villige til å gå?

— Mange mener at vi bør det.

— Tilbake til TMO. Hva er det som er så ille med TMO?

— TMO er en samarbeidsorganisasjon der ledelsen og soldatene på alle plan skal sitte og bli enige om saker der interessene ofte er motstridende.

Det går kort og godt ikke. I noen saker og på noen steder lokalt går det. Men for det meste er det håpløst. På de store sakene er det umulig.

F.eks. hadde vi vernepliktige på det siste LTF-møtet et forslag om at vernepliktige på hjemreise skulle prioriteres foran befalsfruer o.l. på shoppingtur på *haikeplass* på militærets fly. Haikeplass er en slags sjansebillett. Resultatet av avstemminga var gitt. 11 for (dvs. de vernepliktige) — 6 mot (dvs. Overkommandoen og forsvarsdepartementet.) Det ble altså klart flertall, men vedtaket betyr ingenting, fordi myndighetene er imot.

Dette er et stort problem. Vi soldater kommer med et forslag. Noen fra forsvarsledelsen sier at de kan tenke seg å støtte det mot visse endringer. Vi utvanner forslaget vårt, og så stemmer ledelsen likevel mot eller avholdende.

Så sitter vi der da med et trill rundt og meningsløst vedtak, som det attpåtil er helt opp til administrasjonen om de vil følge opp eller ikke. Det er et skuespill uten like.

— Så parola blir altså «til helvete med TMO»?

— Vel, jeg kan ikke se at vi har så mange alternativer til TMO idag. Men at det må grundige forandringer til, det er sikkert, avslutter Vambheim.

Medarbeider

Formann i Rød Ungdom, Bjørgulv Braanen:

FLERE SOLDATER MÅ FÅ AVTJENE VERNEPLIKTEN I SØR!

Rød Ungdom har avholdt soldatkonferanse i Tromsø. Der har de diskutert økonomiaksjonen og andre sider av Rød Ungdoms soldatpolitikk. Rute -80 har intervjuet Bjørgulv Braanen, som deltok på konferansen.

— Soldatkonferansen viste at Rød Ungdom-medlemmer faktisk gjør en meget bra jobb i militæret, sier han. Svakheten er vel at dette skjer i hver enkelt leir, og Rød Ungdom som organisasjon høster lite laurbær for dette arbeidet.

— Hvordan det?

— Vi markerer Rød Ungdom for dårlig i soldatmiljøet. Det er mange sider ved Rød Ungdoms politikk som ikke når fram til soldatene.

— Hvilke saker mente soldatkonferansen var viktig framover?

— Vår viktigste oppgave er arbeide for aktive og politisk bevisste soldater. Ser en på muligheten for å bruke militærapparatet mot folket, f.eks. i en konflikt som Alta-Kautokeino, og ikke minst den store trusselen for krig, vil aktive og bevisste soldater være helt avgjørende. Konkret vil Rød Ungdom fortsette arbeidet med de økonomiske kravene, men i tillegg rettet soldatkonferansen søkelyset mot kadaverdisiplinen. Rød Ungdom's

soldatkonferanse oppfordrer alle soldater til ikke å godta reaksjonære lydighetskrav.

verneplikt nærmere hjemstedet

— Hvilke andre saker var oppe på soldatkonferansen?

Vi diskuterte gratis hjemreiser. Der står vi på stedet hvil. Dette er fremdeles et sentralt krav for soldater i Nord-Norge. Men et viktig nytt krav soldatkonferansen reiste var at flere soldater må få avtjene verneplikten nærmere hjemstedet. Dette vil bety at en større del av soldatene avtjener verneplikten i Sør-Norge. Soldatkonferansen gikk inn for dette fordi forsaret av Sør-Norge idag er meget dårlig. Likeledes vil det å avtjene verneplikten i nærheten av hjemstedet bli mye mer realistisk. Slik vi kan tenke oss et angrep på Norge idag vil en neppe ha tid til å forflytte store troppestyrker.

— Til slutt, Bjørgulv, hva mener egentlig RU om Tillitsmannsordningen?

— Rød Ungdom vil gå inn for endringer av selve TMO på kort sikt, men TMO må erstattes med en helt ny organisasjonsform på lengre sikt, kanskje noe a la det som er foreslått i Sverige nå. Det er en slags soldatenes fagorganisasjon. Vi kommer i hvertfall til å sette oss grundig inn i den modellen svenskene har kommet fram til. Så får vi se hva vi kan bruke på norske forhold, og hva som er mulig å få til her.

Her overrekkes de 10 000 underskriftene til forsvarsledelsen.

NGS

I UNGE HÖYRES TEGN

På talerstolen Roy Hovdan, som ble NGS' leder. I bakgrunnen ordstyrerbordet med bl.a. tidligere NGS-leder Karl Haakon Sævdal, som nok en gang fikk vist sine kunster i å manipulere med salen under avstemmingene.

Til tross for omgivelsene (Arbeiderenes Samfunnshus i Oslo) var det mest Høyrepolitikk på NGS' landsmøtet i år som i fjor. Nå må elevene som er lei av «de moderate» dominans, bruke dette året til å endre denne situasjonen. Som i fjor og året før det og året før det.....

Oposisjonen som var større enn i fjor, greide ikke å hindre landsmøtet fra å fjerne NGS mere fra

sin opprinnelige oppgave - å være elevenes interesseorganisasjon. Oposisjonen var splittet på en rekke spørsmål bl.a. om det skulle behandles noen «skolepolitisk program» eller ikke. Forslagene til program var nemlig lite diskutert rundt om - og det kom et forslag fra Volda om ikke å vedta noe program. Det fikk ca. 40 stemmer. Nå har NGS fått sitt program - en litt penere, men like reaksjonært, utgave av Langslets tanker

Ikke et ord om aksjoner og mobilisering av elevene, ble vedtatt. Tvert om gjorde det «moderate» flertallet det

helt klart at NGS ikke skulle presse på staten for å få gjennom krav som koster penger. (Kan du tenke deg hvordan Førde smilte da han fikk greie på det?) I stedet skulle NGS drive utredningsarbeid «innenfra» for å forandre skolen. Dette kom fram under et av hovedpunktene - «Skolens innhold», som sto på dagsorden bl.a. fordi nå skulle staten opprette en komite, og da hadde det vært «flott du» om ikke NGS kunne være litt tidlig ute. Ellers kan det nevnes at NGS går inn for dagens karaktersystem, inkludert muntligeeksamen, og at det ikke heter meldingsfrihet

men «sørge for at selvmeldingssystemet blir gjennomført ved alle skoler». Det er ganske tett match siden sjølmelding blei vedtatt av Stortinget for en stund siden. Og selvfølgelig må vi ikke tro at «likestillingsarbeid» har noe med jentekamp og gjøre.

Valget skjedde på det avnlige demokratiske viset at Unge Høyres fraksjonsledelse bestemte hvem fra oposisjonen som skulle velges. Landsmøtet ble avsluttet med en lang, dels pinlig overraskelse

av gaver til forskjellige personligheter innenfor NGS. En ting har ihvertfall Unge Høyre bragt inn i NGS, det mest lavpannede av russehumor.

Hvis du som leser dette lurer på hva vi egentlig prøver å få sagt - så spør delegaten fra deres skole om mer detaljer. Dersom han/hun synes denne reportasjen er bare tull, så får dere sørge for å velge en annen neste år.

CONRAD

NGS BYGGER SKOLER I PORT SUDAN:

Eritreaprojektet gikk av med klar seier i avstemmingen på landsmøtets første dag. Eritrea og Stopp-Saharaprojektet lå svært jevnt i teten etter avstemmingen på skolene. Første valgongang ga Eritrea 81 stemmer, Sahara 61 og Nicaragua 22 stemmer. Det måtte en andre valgongang til, erte gjorde det klart at de støttet Eritrea. Og det ble valgt med klart flertall. Debatten forut for avstemmingen var interessant, men preget av en rekke usakligheter, spesielt mot Sahara-prosjektet. Dessuten sto en del Nicaraguatilhengere for en meget beklagelig mistenkelig

gjøring av Kirkens Nødhjelps rolle i utviklingen av Eritreaprojektet. De hevdet at Kirken Nødhjelp ikke ville overføre de innsamlede midlene, på tross av at generalsekretæren i Kirkens Nødhjelp seinst dagen før landsmøtet, bekreftet overfor forslagsstillerene til både Eritrea og Nicaragua at de var villig til å overføre pengene, dersom Eritrea ble vedtatt. Uansett: Endelig har et virkelig godt og antiimperialistisk prosjekt gått av med seieren i NGS. Skoler for eritriske flyktninger i Port Sudan. Sørge for skikkelige forberedelser til innsamlingene til høsten, slik at alle tidligere innsamlingsrekorder slås.

Kristoffer

YLI

JENTE TAR OVER RORET!

Rett før avisa går i trykken, er landsmøtet i YLI, Yrkesskoleelevenes og Læringsenes Interesseorganisasjon, over. Vi rekker så vidt å få en kommentar derfra.

Den nyvalgte lederen, Ellen Borg, 21 og JENTE!, sier til Rute - 80 at noe av det viktigste som ble vedtatt på landsmøtet er aksjonsdag for flere skole- og læreplasser 26. mars. - Nå har vi diskutert denne saken i både vår egen organisasjon og i pressa over et år, sier hun, skal vi komme videre, er det på sin plass med aksjoner. Dette er en sak som gjelder hele YLI, eller alle skoleslagene som YLI organiserer.

Det er en stund siden YLI har jobbet med en felles sak for alle skoleslagene, spesielt savnet flere handelskoler noe og henge fingrene i, fortsetter hun. Men dette

er altså en sak som alle elevene innen håndverk- og industrifaglig studieretning har interesse av, sier Ellen som tidligere har gått på Maskin/mek. på Elvebakken Yrkesskole i Oslo. Hun har nå hatt et års permisjon fra utdannelsen for å jobbe som reisesekretær for YLI.

»MISFORSTÅELSER»

På YLI-landsmøtet tok en av delegatene fra Buskerud opp en delikat sak. To representanter fra Unge Høyre hadde ringt en husstelskole i Buskerud og tilbudt seg en tur til skolen for å presentere YLI. Hvordan de som Unge Høyre-folk uten noen tillitsverv i YLI, kunne gjøre dette, visste ingen. Men nok av det, da de troppet opp på

skolen hadde de kun med seg Unge Høyrepropaganda. Dette likte ikke elevene, og da YLIs reisesekretær skulle besøke skolen seinere på året, var de ikke akkurat blie. Representanter fra både YLI i Buskerud og YLI sentralt var opp på talerstolen og tok avstand fra hendelsen. De presierte at dette var en forkastelig framgangsmåte, uansett hvilke politiske ungdomsorganisasjon som gjorde det.

Ina Taug fra Unge Høyre presierte overfor meg seinere at det hele skyldtes en «misforståelse». Forøvrig gjorde de «moderate» et så godt inntrykk at et fåtall av dem ble valgt, til tross for landsmøtets valgkomitees innstilling. Beklagelig....

RM

YLI-jentene Unni Hansen og Ellen Borg skal bli henholdsvis snekker og mekaniker når de blir ferdige. (Foto: Terje Akerhaug)

NSL

KAMP MOT PRAKSISEKSAMEN

NSL (Landslaget for Norske Sykepleierstudenter) har avholdt landsmøte 19.-21./80. Blant viktige saker som var oppe, var støtte til den avsatte overlegen på Reitgjerdet sykehus, Reidar Larssen og krav om full gransking av saken og krav om at myndighetene må stilles til ansvar for forholdene der. Videre ble det vedtatt full støtte til kravene Norsk Sykepleierforbund stiller foran vårens tariffoppgjør om heving av lønnsstigen fra 13 til 16 for underordnet sykepleier. Ved en evt. sykepleierstreik vil NSL trekke medlemmene ut i sympatistreik.

Viktigste saken på Landsmøtet var allikevel diskusjonen om det videre arbeidet mot praktisk eksamen. Sykepleierstudentene har i dag en praktisk prøve ved siden av en fortløpende vurdering i praksistiden. Sykepleierstudentene har tidligere i år boikottet

praktisk eksamen. Denne aksjonsformen er nå forlatt til fordel for andre aksjonsplaner. Det vil bli tatt initiativ til nye forhandlinger med Sosialdepartementet til våren og evt. streik til høsten hvis kravet om å få fjernet denne eksamenen ikke fører fram.

Som ny leder for organisasjonen er Charlotte Eriksen fra Røde Kors Sykepleierskole i Lørenskog valgt. Andre landsstyremedlemmer er Runar Røiset, Oslo, Kjell Rønningsbakk, Trondheim, Kirsten Jørgensen, Stavanger, Arna Lie, Oslo, Synnøve Roald, Bergen, Trond Hatling, Trondheim, Jan Erik Olsen, Lørenskog, Bodil Wilman, Narvik.

Rute-80 har intervjuet det nyvalgte Landsstyret:

— Hva mener dere er de viktigste sakene for NSL framover?

— Vi har vedtatt et arbeidsprogram hvor arbeidet mot

praktisk eksamen og utformingen av en utdanningspolitisk plattform er det viktigste. Samtidig er det enormt viktig å øke den lokale aktiviteten enda mere.

Trond: — Forholdet til NSF blir en viktig sak framover. Vi har nå Landsmøtevedtak hvor vi blant annet nå krever forhandlingsrett overfor myndighetene.

Charlotte: — Det er viktig at vi utvikler mer uformelle samarbeidsformer. Selv om en løsningsplan skulle bli gjeldende mellom NSF og NSL er det nødvendig med samarbeid også i framtiden.

— Hva mener dere bør gjøre hvis man ikke får noen respons fra myndighetene på kravet om å fjerne praktisk eksamen?

Trond: — Ta organisasjonen ut i streik!

Charlotte: I så tilfelle har vi landsmøtevedtak på at evt. streik på ubestemt tid skal ut

til uravstemming blant elevene, det er elevene som til syvende og sist avgjør dette.

— I og med at sykepleierskolene fra og med 1/1-80 skal inn på høyskolesystemet er dere ikke redd for nye nedleggelser av sykepleierskoler som nå Betanien sykepleierskole i Oslo står i fare for?

Synnøve: — Jeg tror det er stor fare for framtidig rasjonalisering og innspareningstiltak fra myndighetenes side. Vi ser nå at småsykehus nedlegges. Samtidig planlegger myndighetene i framtiden å utdanne over dobbelt så mange hjelpepleiere som sykepleiere.

Charlotte: — Innføring av høyskolesystemet betyr ikke nødvendigvis at utdanningen kommer over på et høyskolnivå. Det blir viktig å arbeide for reell innflytelse over utdanningen og demokrati under dette systemet.

Runar: — Det er viktig for

NSL at vi nå markerer hva vi vil med utdanningen. Vi må sette opp et mål på hva sykepleier i framtiden skal være.

— NSL er en organisasjon med en veldig høy organisasjonsprosent. Av nærmere 5500 studenter er over 4800 medlemmer, altså ca. 95%. Hva tror dere er årsaken til det?

Trond: — Sykepleierstudentene har ikke noe alternativ, videre er det en del materielle fordeler som almanakk og fagtidsskriftet til sykepleierforbundet «Sykepleien».

Rønnaug-Suppleant: — Sykepleierskolen er på mange måter veldig konservativ. Det er så mange ting å rette på at studentene ser at det er nødvendig å være medlem av en studentorganisasjon.

Synnøve: — NSL har alltid vært flinke til å aktiviserer studentene og til å oppfordre dem til å gjøre noe med det de føler på kroppen.

Akershus Rød Ungdom:

— Nei til passiv og dressert ungdom

«Det kan vel sies at de unge er tutet ørene fulle med at de har rettigheter, kan stille krav, skal delta i alt som rører seg i samfunnet, og at dette til en viss grad har gått dem til hodet». Sitatet er hentet fra det etterhvert så beryktede «hyrdebrevet» til skolesjefen i Bærum, Thorleif Øisang. En annen smakebit: «Jeg tror vel også at inderlig oppbrakte lærere som med gnistrende øyne sier eleven sin hjertens mening, eller en småtass som blir tatt rundt armen og ristet, kan være reaksjonsmåter som har positiv virkning». Øisang klager sin nød over ungdommens «adferd og holdning» og presiserer: «Det jeg sikter til er blant annet manglende respekt for skole, myndigheter, i det hele tatt for personer som i kraft av sin stilling, forutsettes å ha en viss bestemmelsesrett».

Korte løsrevne sitater fra et langt brev, javel, men likevel dekker de tonen og grunnholdningen i skrivet. Hele veien dreier det seg om at ungdommen mangler folkeskikk og det som verre er. Det det nå gjelder er å demme opp, kve og undertrykke for å beskytte de voksne «autoriteters verden». Målet er å få en lydig, passiv, taus og lydøs ungdomsgenerasjon. - Mer olje på vannet, la oss få fred for alt som smaker av opprør, lyder ropet.

Er Rød Ungdom for at lærere plages til vanvidd? At ruter knuses og at knagger knekkes? Mot at ungdom skal lære noe på skolen? Nei, selvfølgelig ikke. Men vi er for at ungdommen stiller krav, vil delta i alt som rører seg i samfunnet, og er seg bevisst sine rettigheter. Vi synes det er helt riktig å mangle respekt for maktthaverne i det kapitalistiske Norge. For vanlige folk er slik ungdom den beste garanti for framtida. I stedet for Øisangs utsagn vil vi i Rød Ungdom jobbe for en skole der elever og lærere står mest mulig sammen om å skape godt og aktivt miljø. Dette krever mye: Mindre klasser, at klassene har faste rom som de sjøl kan pusse opp, og gi atmosfære, elevrådene må bli elevenes egne organer og ikke diktert av rektor, latterlige regler om at elevene ikke kan være inne i ganger og klasserom i friminuttene, må avskaffes og erstattes med fornuftige avtaler om orden osv. Sensur av skoleavisa må bannlyses. Dette bare for å nevne noen eksempler. Hvis lærerne skal følge oppfordringen om krig mot elevene, vil bare vondt bli verre, ikke minst for lærerne selv. Skolesjefen etterlyser respekt. Han vil oppnå helt andre resultater ved å skjerpe tvangen overfor elevene.

Rød Ungdom avviser skarpt den åpne ungdomsfiendtligheten i skolesjefens utspill. Vi vil kjempe mot alle forsøk på å innføre «riset bak speilet» igjen i norsk skole. Elever og lærere må sammen, i gjensidig respekt, arbeide for et bedre skolemiljø.

De aktive fagforeningstraverne er blitt eldre og eldre. Gjennomsnittsalderen til de som møter opp på møtene øker med ett år pr. år. Kjedelige møter, lønnsstopp, LO NAF-avtalen og lite demokratisk stil gjør ungdom likegyldig til faglig politikk. Det eneste «positive» lønnsstoppen og LO/NAF-avtalen har ført med seg er at folk er blitt mer forbannet. Hvem gidder å sitte på fagforeningsmøter der en nesten må ha videregående kurs i møte- og organisasjonsteknikk for å stille et spørsmål? Ingen skal si meg at møter med protokoller, skriv, informasjon og eventuelt virker pirrende og interessante. Og aldri står det ungdomsarbeid på dagsorden. Det er ikke bare lærlingenes feil at de sitter og spiller kort på klubbmøter og spør etterpå hva som ble vedtatt, slik det er hos oss. Enkelte fagforeningsgeneraler har innsett problemet, særlig arverekkefølgen, og derfor ble bl.a. FUG her i Bergen opprettet. (FUG = Faglig Ungdomsgruppe i Samorg). Og her skjer det, FUG er liv laga og kan og bør brukes. Det har vært møter med streikende fra polet, tariffaksjonen (hvor FUG sluttet seg til), Chile, lærlingeforhold osv., og godt miljø der julefesten gjør sitt. Idag kan all fagorganisert ungdom være med, og det er medlemsmøtene som bestemmer alt. Fra sam.org. ble det reist forslag om en representantskapsordning, men det ble nedstemt med stort flertall. Ungdomsgruppen må for all del ikke gli inn i en byråkratisk organisasjonsform. Det som nemlig er det fine, er at vi er jevngamle, vi har et likt utgangspunkt, vi har lyst å gjøre noe og vi bestemmer sjøl. Et problem er imidlertid forholdet til sam.org. Det er noen som vil ha det til at vi er et utvalg under Sam.org. og fagforeningene. Det skulle tatt seg ut dersom Sam.org. prøvde å overprøve vedtak fattet i en fagforening. Innenfor Bygning og Handel og kontor er det allerede dannet egne ungdomsgrupper. Det er på trappene innenfor Grafisk og det er forslag til årsmøtet i Jern og metall om at også vi skal følge etter. Lærlingegruppen vår meldte seg nylig inn i YLI og vi stiller på landsmøtet med minimum tre representanter. Det vi trenger nå er å lære av andre og utveksle erfaringer. Som lærlinger er vi nå med i to organisasjoner, en landsomfattende uten grunnplan og et grunnplan uten organisasjon.

Samarbeidet mellom YLI og FUG er godt, bl.a. har YLI egen representant i lærlingeksjonen -79 som FUG tok initiativ til. Men kan YLI bygge opp et faglig miljø på lokalplanet? Jeg tror ikke det. YLI er, tiltross for at lærlingearbeidet har vært høyt prioritert, en skoleorganisasjon. En annen svakhet er at lærlingene forsvinner og de fleste unge arbeidere er utelukket. Å bygge ungdomsgrupper lokalt og kanskje landsomfattende er ingen venstrehåndsoppgave. Særlig siden vi også kan forkludre arverekkefølgen. Kunne vi tatt etter danskene og dannet et norsk LLO (lærlingene og ungarbeidernes landsorganisasjon)? Ikke det at det er brennaktuelt idag, men det er en god tanke. LLO i Danmark har rundt 25 000 enkeltmedlemmer fordelt i lærlingegrupper og ungdomsgrupper. De har drevet en rekke aksjoner mot arbeidsløshet og for bedre betaling til lærlingene, bl.a. har jeg hørt de stilte seg opp på torget i København med kompressorer og boremaskiner og krevde at kommunen skulle begynne å lage ny T-bane, slik at ungdommen fikk arbeid. LLO drives kun med støtte fra medlemmene og fagforeninger. Så her er altså oppfordringen gitt. Dann faglige ungdomsgrupper i hver forening og by, så får et norsk LLO trenge seg fram som en nødvendighet. Jeg har hørt at det er på gang en ungdomsgruppe i Odda. Bra!

Hilsen Ottar Skogseth

tillitsmann for lærlingene ved Mjellem & Karlsen i Bergen

ENDELIG – UNGDOMS-GRUPPE I AVD. 1!

Etter at lærlinggruppa på Kvarner Brug foreslo det, har det endelig lyktes jern- og metallærlingene i Oslo å få sin egen ungdomsgruppe i fagforeninga. Dette har ikke skjedd problemfritt. På årsmøtet var det faktisk en del

motstand fra etablerte tillitsmenn mot dette, men etter mye om og men, har ungdomsgruppa nå sett dagens lys. Vi har spurt Morten Lysø, som er formann i gruppa om hva de skal gjøre av aktiviteter framover.

-Det viktigste blir å skape faglig aktivitet blant ungdom, sier han. Dette skal vi gjøre gjennom flere forskjellige saker. Vi har ingen fastlagt linje på hvordan dette lar seg gjøre, men vi må prøve os fram.

-Har dere noen konkrete ideer på hvordan en kan skape faglig aktivitet?

Vi kan f.eks. tilby temamøter med fengende emner og litt fresk stil. Det viktigste er vel å legge forholdene til rette, slik at lærlinggruppene kan ta opp saker lokalt.

-Så det er lite aktivitet blant den arbeidende ungdommen nå, altså?

-Det virker sånn, ja.....

-Har du noen formening om hvorfor få unge engasjerer seg i det faglige arbeidet?

-En ting er hvordan møter legges opp. De har stort sett vært kjedelige. Mange etablerte tillitsmenn vil kjøre sitt eget opplegg, framfor å få med seg grunnplanet.

-Generasjonsmotsetninger, altså?

-Kanskje det også. Men det viktigste tror jeg er at ungdommen ser at det blir så alt for lite resultat når LO-toppen liksom skal trå til.

-Men når dere setter i gang, skal det bli virkelig resultater?

-Det avhenger av innsatsen til klubbene. Ungdomsgruppa skal prøve å oppmuntre ungdom til å gjøre en innsats der.

-Men har ikke LO forsøkt det før?

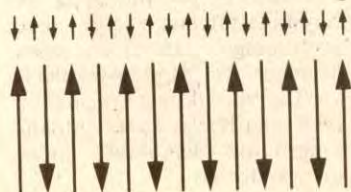
-Ikke det jeg kjenner til.

-Hvilke konkrete saker skal dere starte opp med nå i første omgang?

-Vi skal blant annet lage en grundig oversikt over lærlingelønner i Oslo, slik at det kan brukes som grunnlag for forhandlinger på bedriftene.

Dessuten skal vi forsøke å gjøre noe med opplæringen, både for lærlinger og hjelpearbeidere. Hvordan – veit vi ikke sikkert enda.

På årsmøtet vedtok vi å kreve flere skole- og læreplasser. I denne saken kan vi jo benytte oss av YLIs grundige forarbeid. De har tall og fakta om hvilke fag som trenger mer faglært arbeidskraft, og hvor det er mangel på læreplasser ol. Forbundet har også en del fakta om dette, så utgangspunktet er bra. I tillegg håper jeg vi får flere saker, fra medlemmene, å jobbe med, avslutter en optimistisk og fremadstormende tillitsmann i fagbevegelsen.

Å NEIDA, OLSEN

Olsen, 67 år vokst opp på Grunerløkka i de harde trettiårene. Dere unge vil lage uro og rive ned alt det vi gamle har bygget opp. Dere ødelegger fagbevegelsen vår! »

NEI! Olsen, du har arbeidet hele ditt liv her i denne byen, du vet vel godt at de framsrittene vi har fått ikke har kommet av at du har stått der med lua i handa - sagt ja takk og amen. De som ødelegger fagbevegelsen er de som mener en skal stå slik i dag. Dette er ikke »folk av den gamle skolen». Vi vil ikke presse ut de gamle. Dessuten er det like mange spyttlikkere blant de unge. Vi trenger folk fra den ordentlig gamle skolen i dag. Vi får ikke de harde trettiårene om igjen, men de harde åttiårene.

Ledelsen i LO har sviktet den gamle skolen. De mener at med en »arbeiderregjering» må vi legge alt til rette for at de som styrer skal få gjøre det i fred.

Vi skal finne oss i at de lager en lønnsavtale der der lønnsforhandlinger er forbudt, lenge etter at lønns- og prisstoppen er opphevet. De innfører innfører lønnsoppgjør der LO, NAF og staten sentralt setter alle rammer. De vedtar en lov som forbyr det å kreve høyere lønn enn disse rammene, selv på de mest profitsterke bedriftene.

Alt dette skjer i ei tid da Norge utvikler seg raskere enn noen gang. Vi kan vente oss: - Kjemperasjonalisering av arbeidsfolk gjennom data- og annen superteknologis innmarsj.

-Tvangsforflytting av arbeidsfolk for omlegging til større industri. - Nedlegging av fiske. Norge satser jo med så høye kort at vi må ha oljeboring i nord. - Konkurser og bedriftssammenslåinger pga. press fra større og mektigere konserner.

Er det riktig at vi skal læres opp til å stå med lua i handa og si takk og amen? Nei, Bentzen! Ingen skal det. Du skal ikke levere inn effektene og takke for deg nå. Og vi som blir 67 i tusenogtrettiårene, skal begynne å tenke og handle nå! EH

STØTTE-AKSJON

Det er så og si nesten ikke tillat og streike i Norge i dag. Likevel er det flere av dem nå enn på mange år. Men det er hardt å streike nå. De fleste streikekasser er låst, takket være de fleste forbundsleders lojale holdning til NAF og staten. Derfor er det vi som må være lojale overfor arbeidsfolk. Vi må samle inn penger blant fagorganiserte og andre folk. Og vi som er unge skulle vel ikke være tomme for fantasi, til å finne på måter og dra inn penger på, hvis vi bare får organisert det. Derfor har en del unge godt sammen for å ta et initiativ til støtteaksjoner for streikende. Metoder?

- Aksjonsteater.
- Støttekonserter.
- Gatemusikk.
- Ring-i-vannet innsamlinger blant venner og kjente.
- Lysbildelaging og filmshow.
- Flere forslag?

Initiativkomiteen vil være permanent, men drifta vil variere fra streik til streik. Den vil bygge seg ut ved hver enkelt streik og da jobbe for å danne komiteer med de streikende eller andre faglige folk. En plattform med hva slags streiker vi vil støtte eller en partipolitisk sammensatt initiativkomite, er da heller ikke nødvendig. Vår oppfatning av den enkelte streiken vil derimot bestemme hvilke styrke støtteaksjonen skal få, ettersom hvor mange som kaster seg inn i støttearbeidet.

Men foreløpig er vi altså bare en initiativkomite. Vi trenger flere aktive. Bli med nå. Når vi får flere aktive, vil vi holde et større stiftelsesmøte med valg av ledelse. Foreløpig oppretter vi to baser i Oslo sentrum: Sosialistisk Ungdoms kontor - St. Olavsgt. 27. tlf. 11 53 15 Rød Ungdoms kontor - Korsgt. 18 tlf. 35 32 62 Eller treff oss på stand en lørdag.

EH

ANNMELDELSER

NORSK PÅ ENGELSK

Young Lords
Same shit new
Wrapping
Bendixsen

Young Lords er en av de nye norske gruppe, som startet på bølgen i -78, Da Norge igjen heiv seg på musikkarusellen. Lille Lord Kvintus skriver og skriver og gitarer, og får med seg Arne Sæther

på tangenter (etter min mening gruppas beste musiker). Björn Juliusson slår trommer og burde utbedre det til å slå mer variert komp. Han slår nesten for korrekt. Bassen blir godt brukt av Pål Asheim. De fire spiller stort sett pop, poprock. Men det er ikke alt. De spiller med idéer fra reggae, hardrock og annet. Jeg vil trekke fram tre låter, Big Burden, heavyrock inspirert, tett hard hurtig. Det lyder som det skal. Trommene kjører et noe enkelt kjør som drar det hele litt ned. Can't stand you, er en vise-låt med en fin nerve som blir understreket av tenor-saxofonisten Knut Riisnes med nydelig spill.

The Clown er en annen vise-popplåt som er fin og høre på. Lordenes alder er litt under 20, og siden det ser ut til at de har overlevet det harde konsertpresset i februar (18 konserter på 23 dager) tror jeg gruppa vil få bra levetid. Musikalsk skulle det være grunn til å la dem leve, men platas største svakhet, ikke en j..... låt

har norske tekster. Til og med coveret er på engelsk. Hva er poenget med det?

BITCH BOYS

Bitch Boys
Hela mitt liv/impopu-
slick

Svenske Bitch Boys har sendt ut en gjennomsiktig singel, og dette er en pönke-gruppe som virkelig får opp farta. »Hela mitt liv» får meg til å hive etter pusten med et kraftig nett av lyd. Teksten er også god. »Hela mitt liv, alting på et fat/ Aldri lære meg ta nåt jævla ansvar/A de har gjort meg så forbannet lat/Men fått meg at søka svar». Impopulær hardpönk om purk og pönk. »Jagad av slagen av vakter, jagad av raggare, slagen av raggare» Bitch Boys spiller pönk som lyder bra. De er ikke originale, men det de gjør, gjør de godt. FB

GNAGS: BURHØNS

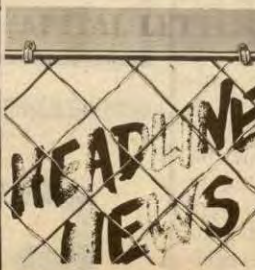
Musikalsk, en kombinasjon av drivende rock og utflippa danserock. Noen av låtene røsker slik at det nesten er umulig å bli sittende rolig, men andre er mer space a lla Pink Floyd, som en må ha stearinlyset og rød-vinsflaska foran seg for å være med. Ikke

nødvendigvis forkastelig av den grunn. Tekstmessig vil jeg påstå at plata ligger ti år etter, hør bare her:

-Det skjedde inni meg den sommerdag jeg møtte deg. Og vi kunne begge to like Dyllan. Det han sang var nok for oss: I wanna be your lover babe. I don't wannw be your boss..... (Fritt oversatt fra dansk.....)

ska'mpen

RASTA-FARIANSK NYHET

Capital Letters:
Headline News

En ting er i alle fall sikkert, tittelen er utrolig representativ for innholdet i denne reegae-plata. Headline news betyr vel noe sånn som oppsummerte hovednyheter. Det engelske reggaebandet »Capital Letters» synger her om alt fra general Amin, som vil bli konge over hele Afrika, til politiet i Babylon (den kapitalistiske vesten) som vil fange meg »just for smoking my ganja» eller bare for det jeg røyker marihuanaen min. Plata føyer seg relativt anonymt inn den etterhvert så lange rekka med reggae-skiver, som er med på uttrykke forakt overfor den hvite mann som førte oss fra Afrika og solgte oss som slaver. Plata kunne vært et godt våpen for de svartes frigjø-

ringskamp, men her som så mange ganger før, drukner hele opprøret desverre i rop om mer ganja og hjelp fra JAH. Musikalsk skulle heller ikke plata seg nevneverdig ut fra annen reggae. Det er den samme rytmen, som er så utrolig å bare bli revet med av. Om nyhetene var så viktige? Eh.....nei!

ska'mpen

KOLASJ

Mike Oldfield
Platinum
Virgin

Mike Oldfield har sammen med ørtten andre, vært i studio og laget en langspilplate. Det ble en plate med mye teknisk fiksfakseri. For meg virker det som en kolasj av midtdelen til mange låter. Musikalsk beveger den seg fra den roligste folklore til hardere rock. Det er en plate en kan sitte og lese til, snakke til eller rett og slett å høre på. For musikere som spiller melodirock, er denne plata ikke til å komme utenom. Det er uante idemuligheter for arrangementer, spesielt på side en. Ellers skulle Oldfield ha sitt publikum blant de som gjerne hører på lek med musikk, som dette er. Hør plata, spill den ofte, det er den verd. FB

PAPPA STALIN OG EG

Ny bok fra den albanske partileieren
Enver Hoxha: »Med

Stalin» («With Stalin», Tirana, des. -79). Boka er delt i to, første bolken er ein artikkel «Om hundreårsjubileet for J. Stalins fødsel, i den andre fortel han om sine fem møter med Stalin i åra 1947-52.

Boka er ei personleg kjærleikfråsegn. Det finst ikkje nøkterne, marxistiske vurderingar av Stalin. Difor kan ein heller ikkje stille politiske krav til ho.

Men boka er interessant for det. Ho gjev ei betre forståing for kva som ligg bak albanaranes — og spesielt Hoxhas — Stalin-nostalg. Andre bolken syner klårt Hoxhas farskompleks andsynes Stalin, som var »ytterst respektert og kjær for oss». I rolla si som statsmann og Hoxha som ein liten gut som kjem til pappa og fortel om dei slemme storebrørene sine (dei jugoslaviske og greske kommunistane). Pappa Stalin trøster han, gjev han gode råd og lovar å straffe dei slemme brørene. Glad og letta kan lille Enver dra heim att, alltid støtta av »den lysande Stalin» med sin »glimrande ånd og reine sjel»(!) Han svikta aldri! Berre sjå følgjande møte far son:

»Svært lukkeleg over å sjå han att og finne han så sprek, sa eg: »Måtte du leve i hundre år, kamerat Stalin!» «Hundre?» sa han med eit smil, auga hans smalna litt. «Det er ikkje mykje. I Georgia har vi gamlingar på 145 år som framleis er i full vigør.»

»Hundre år til, kamerat Stalin, det seier folket vårt; hundre år i tillegg til det du er no!» sa eg.

»Svært bra!» sa han, i godt humør. «Det er klårt, eg er samd.» Vi lo.

Da vi skulle setje oss for å snakke, tok eg utan vurnad av meg hatten og hengde han på stativet, men Stalin sa til meg: »ikkje ta av deg hatten, ha den og på deg». Eg protesterte, men han insisterte. Han ville ikkje at eg skulle bli forkjøla på grunn av våtvetet, så han bad medhjelparen sin om å hente han til meg.» (3. møtet, nov.

-49). Kall det gjerne pin-samt eller rørende. Eg tykkjer det er koseleg.

»Med Stalin» er eit blinkskot. Ei open, varm bok som løysar ein del av gaten Enver Hoxha.

tor hammer

Oi vad det viftar

OJ, Vad det viftar. Fiendens musikk har nok en gang gitt ut singel. Første sidens »Moderata brudar» er en »dans på lokalet»-låt. En trivelig pop-låt som jeg ikke fikk teksten på. Gruppa viser at de har grepet både på arrangementer og instrumenter. Slutna selskap er en kjempegod hurtig-gående rockelåt. Lyden er som en mur uten noen hörbare sprekker. Arabiska bonus, vel jeg bør kanskje ikke si mer enn at det er lenge siden jeg har hørt noe mer uryddig. Dette er et godt produkt som ikke glimrer med det helt nye, men jeg gleder meg til å høre mer fra dem.

FB

BLANDA DROPS

Så har vi da endelig fått bekreftet at punk/new wave også politisk inneholder like mye blanda drops som alle andre stilarter.

I Pop Special 25. feb. ble vokalistene i Boomtown Rats intervjuet, og jaggu måtte ikke herrene Dyrhaug/Nedland ta telning i første runde mot Bob Geldhof. Noen oppgitte sukk fulgte etter båndopptaket - og det forstår vi godt. Her er noen av Geldhofs hårreiser-uttalelser:

»Håpet i 80-årene lå først og fremst i det å ta knekken på kollektivismen. Alt som har med kommunisme

og gjøre er så forban-kjædelig.» — »Karl Marx passer som jule-nisse i et supermarked» — »Har ikke vi i vesten et ansvar overfor elendigheten i U-landene, »ble det -Absolutt ikke. For å si det rett ut driter jeg i u-landene. Jeg er meg og må leve mitt liv. Neste århundre blir Afrikas. Da kommer de til å undertrykke oss - håper jeg er dau da.

-Mer høytravende enn musikken deres var Nedlands tar. Ja, for ikke å si mer reaksjonært ville jeg sagt.

För Boomtown Rats ble stjerner så jeg et innslag med dem på svensk TV, og disse gutta har så visst ikke forandret seg mye. På spørsmål om hvorfor de egentlig spilte (NB! Dette var akkurat på den tida da Tom Robinson dukket opp), svarte - Av tre årsaker: Vi blir rike, vi får mange reiser og vi vasser i skrepper. Så veit vi det.

A.R.

KJØTT-DEIG

KJØTT
Fleskeskiver 001
Distr. MAI

Jeg har hørt pönk-gruppa Kjøtt en gang, da spilte de bl. a. »Do you wanna dance», av Beach Boys på en tredel av tiden. Folk i gruppa ser ut som noen frikere, men de får pönken til å svinge. De kan virkelig spille, det viser de her, lyden kommer hardt på, og det er ikke mye pusterom. Men jeg forbeholder meg den retten jeg har til ikke å like teksten. »Nei, nei, nei, fins det noe teitere enn AKP, nei, nei, nei.»

vel..... To av de fire låtene minner en del om hverandre, men det som er på plata er tett og hardt laget. Jeg tar nok et forbehold, jeg liker

ikke gitarsolo i pönk, sjøl om den ligger i bakgrunnen. Ellers er platen virkelig å anbefale for de som liker rå-rock. FB

JA, VI ELSKER?

Konkrecords
Kaare og Partiet.

Kaare og pertiet heter de og spiller pönk. På en liten oljeklatt har de klart å presse inn hele seks låter, noe jeg tror er rekord. På den ene siden, som er nr. en starter de med en melodios pönkrock og kaller den låt 2. Videre kommer en låt kalt hakekors som jeg tror har et politisk innhold, jeg ikke helt kan fatte, fordi jeg ikke hører teksten. God, sterk bass og melodigitar gjør at låten får et hardt driv. Be en bønn er pönk og ikke noe annet. Tett hard og lite original. Den andre siden maltrakterer nasjonalsangen til det makabre, i både tekst og innhold. Det kan ikke kalles pönk, men artig er det. Holocaust er en bra tungrock låt som ville gjort seg bedre uten sang sjøl om teksten er OK K&P viser seg her som en gruppe som egentlig kan spille. Politisk asyl er den siste låten, og om det er pönk, så er det noe nytt »space-pönk». Sett under ett tror jeg gruppa vil le tjent på å spille seg litt mer, bestem seg for hva de vil spille. En plate som hverken er særlig original eller spesielt interessant.

NO NUKES

Dette er tittelen på en trippel live-LP som kom ut i fjor. Og hvis du liker country-rock, soul, rock'roll og amerikansk visesang, er dette plata for deg. Selv om plata er live, så er kvaliteten meget bra! Så er folk som James Taylor, Bruce Springsteen, Poco, Ry Cooder og Graham Nash med!

Men dette er mer enn et album. Det er samtidig en propagandasak mot atomkraftverk, med nyttig informasjon. Bak står »Musicians United for Safe Energi». Dette er altså en organisasjon av mu-

sikere i USA med forgrunnsfigurer som The Doobie Brothers, Jackson Browne og James Taylor og Graham Nash, som nevnt før. Det er kanskje litt av et løft for ungdom å kjøpe en trippel LP, men hvis du har plattedilla er dette ingen dårlig investering.

Så til musikken. Forenkelt ml-ere er dette kanskje en infallsvinkel til å like f.eks. James Taylor, med sine »søtsuppe-viser». Og det er vel egentlig bare bra! Plata er fra en festival i Madison Square Garden. På side en er nok høydepunktet, The Doobie Brothers sammen med John Hall og James Taylor med låta »Power». Virkelig bra

»soul-funk»! På side to velger jeg å trekke fram »The times they are a-changin'», sunget av James Taylor, Carly Simon og Graham Nash! Nash får fram den gode gamle Hollies-sounden her. Og »Come senators, congressmen, please hear the call», får ny mening. På side tre skuffer Ry Cooder noe. Derimot Nicolette Larson og The Doobie Brothers er, etter min mening topp. De synger ei Neil Young låt. På side fire får de discofrelste sitt. Raydio spiller »You can't change that». Altså disco på scenen. Det går faktisk an, swinger gjør det også. På side fem trekker jeg fram Poco som altså fortsetter med ny besetning etter at T.M. Smith

gikk over til Eagles. Country-rock på sitt beste, til tross for at trommeslageren sakker noe på refreng. På side seks er Crosby, Stills og Nash gjenforent. Uten Neil Young, altså. Det blir nesten gode, gamle Woodstock-stemningen når de setter i gang med »Teach Your Children». Og så runder The Doobie Brothers og James Taylor av plata, og jeg min anmelding. Konserten kom altså ti år etter Woodstock, og parallellen er der. Men mens Woodstock hadde hasj som samlingspunkt, er dette noe mer seriøst.....

Mich.

Sosialistisk Ungdom foran landsmøtet:

Problemer i
«SV-familien»

I Ny Tid har det kommet fram at SV's ungdomsorganisasjon, Sosialistisk Ungdom, strir med interne problemer. Er dette vanlige personkrangler i en byråkratisk borgerlig organisasjon, eller er det reelle politiske uenigheter som ligger bak?

Det er vel lenge siden vi i Rød Ungdom ble tatt så kraftig på senga, som da Erik Solheim lanserte boka «Oppgjør med AKP». Sosialistisk Ungdom har i tiden etter «Oppgjør med AKP» prøvd å framstå som et radikalt alternativ på venstresida. Men i lengden kunne ikke SU flyte på at alle medlemmene var mot Rød Ungdom og AKP. Å samle troppene i kamp mot en ytre fiende er en gammel taktikk, og denne medisinen fungerte for en stund også i SU. Men bak denne enheten skjuler det seg grunnleggende uenigheter.

Ove Larsen irrettesetter
Børre Stabell

Hovedproblemet for SU er forholdet til SV. Børre Stabell fra SU kritiserte i Ny Tid SV's halseløse jakt etter nye velgere, og SV's stadig økende kryping for høyresosialdemokratiet. Ove Larsen, SV's snart eneste faglige alibi (fotografert i Ny Tid ved stolt å vise fram hjelmen sin, der det står med store bokstaver: «Hovedverneombud, Nyland», et verv han forøvrig fikk etter at en annen SV'er, Karl O. Richardsen hadde fått sparken av en tredje SV'er, klubbformann Gunnar Nilsen) svarer med overskriften: «SV skal bli stort». Og det som ligger bak er at dette skal oppnås ved ikke å kritisere Arbeiderpartiet. Det er klart at medlemmer i SU som virkelig ønsker en klassebevisst fagbevegelse ikke kan svelle en slik konsekvent opportunistisme.

For deg — mot høyrestaten

Annonsekampanjen før valget: «For deg — mot høyrestaten», var for mange det endelige beviset på den rollen SV-lederne ønsket å spille. Ikke et ord om at Arbeiderpartiet er den fremste representanten for nettopp høyrestaten. Men isteden er annonsekampanjen en samling av faglige tillitsmenn fra NKP, SV og DNA som i skjønn forening frykter den allerede eksisterende høyrestaten. (Rød Valgallianse kunne etter samme valg oppsummere at en av grunnene til framgang, var en konkret og forståelig argumentasjon mot både DNA og Høyre).

SV kan ikke forandres
innenfra

For de fleste er det klart at det sosialdemokratiske SV ikke kan

forandres innenfra. Til det er klassesamarbeidspolitikken for konsekvent innarbeidet. SV's sosiale basis på arbeidsplassene er jo nettopp sjiktet av fagforeningspamper, og det vil derfor være en umulighet å omgjøre SV til et klassekampparti. Over flere år har SV i form av programmer utmeislet en politikk som tilfredsstiller dette sjiktet. (At SV selvsagt i like stor grad legger opp politikken etter den sosiale basisen til den resterende medlemsmassen, som for en stor del er intellektuelle, er en annen skål. Men i faglige spørsmål er det Bjørgulv Froyen-juntaen som styrer). Det er ikke sjølskryt å oppsummere at Rød Ungdom og AKP er hovedkraften i å utvikle en klassekamplinje i fagforeningene, SV-ledernes politiske leiesvenner på arbeidsplassene er det *ihvertfall* ikke.

«Har vi blitt gråe og keisame»

Men Berge Furre synes ikke ungdommen er uviktig. Hans mål er å gjøre SV til et «bedre» og større arbeiderparti enn Arbeiderpartiet sjøl. SV's manglende oppslutning blant ungdommen blir derfor et stort problem. For Berge Furre ble SV's valgnederlag en personlig tragedie. Med slagordet: «Nostalgien bør kvile — vi får diskutere framtida», spør han: «Har vi blitt gråe og keisame?» Søkjer ungdomen til parti med friskare og meir uvøren stil enn vår?» Før valget hadde Ny Tid en heftig diskusjon der bl.a. Berge Furre (og ikke minst SV's nye ungdomskandidat på partikontoret: Kjetil Paulsen) kritiserte SU skarpt for ikke å slutte mannjevt opp om partiets valgkamp. Men etter valget stiller Furre ingen spørsmål ved SV's politikk, utelukkende ved stilen. (Det er ikke for ingenting at Berge Furre er den eneste som kommer helskinnet gjennom boka til Gustavsen, SV's svar på Håkon Lie).

Kritiserer SV for å øke
SV's oppslutning

Men hva er Erik Solheims (og vel også den landskjente kommunisthateren Geir O. Pedersens, og ikke å forglemme den veldreide NGS-organisatoren Odd A. Westads) svar på SV's parlamentariske klassesamarbeidslinje? Deres linje er å holde fast på noe av den riktige kritikken av SV, utelukkende av taktiske årsaker. Solheim argumenterer

med at «ungdommen slutter ikke opp om SV's reformisme, derfor må SV radikaliseres.» Dette vitner jo tross alt om en viss virkelighetssans, men det er ingen gjennomgripende kritikk av SV's reformistiske parlamentarisme, snarere et valgtaktisk argument. Derfor er Solheims og Furre's målsetting identisk: Et større og sterkere mfni-AP.

SU må bygge på SV's
prinsippprogram

Opposisjonen mot denne linja skal nå bekjempes under parolene: nei til Oslo-fraksjonisme og småkrangel, SU står på SV's prinsippprogram og må fortsette med det, og SU er ungdomsorganisasjonen til *hele* SV. Det som jo er ganske sterkt er at Solheim understreker at SU skal bygge videre på SV's prinsippprogram. Det kan bli en interessant mutasjon. Solheim tar også til orde for at mer SV-tro medlemmer skal få plass i det nye sentralstyret som skal velges på landsmøtet i april. (Enkelte mener at disse ikke finnes, men det er faktisk feil: en frustrert sliter fra Troms SU har grått salte tårer over SU's utvikling den siste tiden, og ikke å forglemme den før omtalte ungdomskandidaten som seiler på den «røde bølgen» på partikontoret i St. Olavsgate.)

NyMcCartisme og for-
svar for Vietnams krig-
føring

Solheim har faktisk hatt min hemmelige (hva er det jeg sier!) respekt. Fra en noe skjult tilværelse feide han inn i SU med et stormende angrep på de skjulte stalinister i AKP og Rød Ungdom. Ikke at jeg har så mye tilovers for denne McCarthyismen i ny drakt, men stilen var jo unektelig lovende. Men etter et mer og mer forsmædelig forsvar for Vietnams krigføring i Kampuchea har min respekt for det unge fremadstormende Gustavsen-eme sunket betraktelig.

Ågot Berger og Erik Sol-
heim hos Giap

Etter at Ågot Berger og Erik Solheim hadde vært i Vietnam ble det enda vanskeligere å få med seg selv de utenrikspolitiske poengene. Etter besøket hos Giap ser det ikke ut til at Solheim vil stå noe særlig tilbake for Steinar Hansson i å forklare verdenssituasjonen ved å skyld på Kina. La meg i forbifarten sende noen blomster til den evig tapende formannskandidat i YLI, Halvard Birkeland, som prøvde å ta et lite oppgjør med den nese-gruse beundringen for alt som papa Bresjnev kaller sosialisme.

Når ble Erik Solheim
opportunist?

Om Erik Solheim var en opportunist da han ble valgt til formann i SU, eller om han har blitt det etter diverse møter med hovedstyret i SV og ørkesløs vandring på toppen av SU-byråkratiet skal være usagt. («Mange medlemmer av sentralstyret søker aldri lokallagene og gir blaffen i å holde kontakten med fylkene. På denne måten utvikler de sentrale organene en virkelighetsforståelse som er fremmed for store deler av SU.» Dette er et autentisk Solheim-sitat, selv om det selvsagt ikke var myntet på ham selv.)

«Rusgift» mot pilsaksjonen

Forbundet mot Rusgift har, siden utvanning av pilsen ble aktuelt, virkelig hatt et come - back når det gjelder avisinnlegg. Kan hende med ikke den helt store taktikken for å oppnå allianser, men de har utvist stor styrke nå det gjelder avisskriving. Derfor skulle jeg ønske at de kunne bruke kreftene på å gå imot «pilsaksjonen», i stedet for å komme med endeløse innlegg med analyser av alkoholen i samfunnet og for totalforbud.

I dag er situasjonen at «Pilsaksjonen» sprer reaksjonær ideologi og alkoholmisbruk blandt ungdom. De

Leon Trotsky og pro-
blemene i opposisjonen

Hva er problemene i opposisjonen mot Solheim og SV-tilhengere? I første rekke har opponentene til opportunismen i SU-ledelsen satset på faglig arbeid. Dette utifra at det er det langsiktige arbeidet i arbeiderklassen som kan skape oppslutning om sosialismen. Men samtidig er ikke den faglige styrken til opponentene særlig stor. I Oslo har de noen medlemmer på arbeidsplassene, men i resten av landet er det tynt. Disse har også utviklet et negativt syn på politisk kamp, f.eks. i miljøbevegelsen. Dette er forståelig utifra SV's halseløse jakt på velgere og SV's feilaktige faglige politikk. (Bl.a. ved å ikke støtte Tariffaksjonen, som Berge Furre brukte mye tid i medlemsbladet «Vår Informasjon» på å forklare). Men dette synet blir ikke riktigere av det. Når det gjelder taktikk har vel vi i Rød Ungdom ett og annet å fortelle de «utålmodige». At Leon Trotsky ikke er noe forbilde når det gjelder å utforme en revolusjonær strategi og taktikk, bør vel de fleste nå ha innsett. I fagforeningene og i interesseorganisasjonene, og da spesielt i YLI, har opponentene til Solheim-opportunismen lenge ført fram en helt halseløs frase-revolusjonær linje. Når det gjelder utenrikspolitikk og synet på Sovjet er det vanskelig å si noe sikkert. Men at SU-medlemmer må synes den monotone frykten for å trække storebror Sovjet på tærne, etterhvert blir noe ensformig er vel ikke å skyte helt over mål.

Hvem trekker det lengs-
te strået på landsmøtet i
april?

Selv om landsmøtet til SU fortsatt ser ut til å bli en selsom opplevelse, er det klart at opportunistene i SU-ledelsen ser ut til å trekke det lengste strået. Men det som gjør at disse linjene fortsatt kan leve side om side i samme organisasjon er fortsatt hatet til Rød Ungdom og AKP og synet på at «Sovjet ihvertfall ikke er så ille som Rød Ungdom og AKP skal ha det til».

Et slikt innlegg som dette skulle jo ha sluttet med en oppfordring til alle SU-medlemmer om å melde seg inn i Rød Ungdom fordi deres egen ledelse er kontrarevolusjonær, men jeg lar det være siden det snart er påske. Så vi får heller si lykke til, men enda er det usikkert om vi tør satse på noen av hestene (dette var i dobbelt mening for de som ikke kan norsk) så lenge oddsene er så dårlige.

Bjarne Brorson
p.t. på ferie

er over alt med underskriftslistor og merker for öl - mot alkoholfritt. Dersom denne aksjonen sprer seg på alle landets ungdomsskoler, kan det medføre at et større antall ungdommer begynner å drikke f.eks. et år tidligere enn hva de ellers hadde gjort. Hva betyr det for utbredelsen av alkohol i samfunnet FMR? Kan dere ikke heller kaste kreftene inn mot Pilsaksjonen? Her har dere et mye større grunnlag for enhet med vanlig pilsdrikkende folk, og dermed en mulighet for at denne reaksjonære, alkoholspredende organisasjonen sprer seg, i hvertfall blandt progressive. Jeg oppfordrer hermed både Rød Ungdom og «Konrad» til «enhet mot Pilsaksjonen».

Hilsen »måteholdsaktivist»

Denne Konrad som skriver innlegg om alkohol ol. i Klassekampen og Røde Garde, er ikke meg,

Conrad

FY!

FY, Rute - 80 jeg vil si som Mao: »Dere er avisfolk (ikke reiseledere)..... »avisfolk er ofte intellektuelle.....»Intellektuelle er ofte uvitende.» Dette sitatet gjelder i aller høyeste grad redaksjonen deres. Hvordan kunne dere velge et så tåpelig navn? Det kan ikke være riktig at det skal tres nedover hodene våre på den måten. Det har da vært så mange andre gode forslag framme i debatten. For å sikre en demokratisk behandling og et bra vedtak, forlanger jeg følgende forslag opp til folkeavstemming:

Den Røde revolusjon
Motgift
Opprørærn
Rebell
Fanden heller
Rød Mix
Røde Lefse
Ungdom
Knyttneven
Rabulisten
Uvær
Motvind
Raddisfilla
Ugrass
Poppeloppe
Rød Ungdom
Kaktus
Smash
Rø'blekka
Folkebladet
Sagbladey
Venstrevind
Venstrevidd
Revolt
X3M
Røde Garde
Rute 80
Rødt Ungdomsforum
Ar 2000
Ungdomsmagasinet Guernica
Opposisjon 80
Uredd
Tribune
Mot Dag
Clarte
Vepsen
Spartakus
Solidaritet
Clash

Hilsen klassebevisst prins

ÆRLEG TALT RG

Eg er heilt enige med dykk i ein ting RG har driti seg ut på spørsmålet om nytt navn, og eg er heilt enig med Klassekampen, at om de ikkje har nokre betre namneforslag enn det de foreslo i RG nr. 1 - 1980, så kan de beholde namnet RG. Mitt forslag er at de beholder Røde Garde/Raude Garde for avisa treng den identiteten namnet gjev.

Elles har eg lyst til å kommentere nokre ting. Disco-debatten synes eg er direkte føpelig for smak har alltid vært ulik, og å diskutera kva musikkform som er arbeiderbevegelsen sin når vi er 2 meter unna ein ny verdenskrig. Avis si rolle må vere blandt anna å vekke ungdommen til kamp mot ein ny verdenskrig som vi sjølv ikkje er skuld i. Kvifor så mykkje musikk? OK med plateanmeldelser av grupper (ukjende), men å bruke plass til å annelde Donna Summer, Zappa osv. synes eg er bortkasta for desse artista får så mykkje PR i andre blad (alle). ein ting eg likte denne gongen var plakaten på baksida. Slike plakater bør det vere i kvart nummer, men de må vere om aktuelle emner, slik at vi kvar månad kan henge opp ein ny plakat. Dette kan virke som informasjon om aktuelle saker, men plakaten må vere slik at folk legg merke til den.

PS. Dette sjokk-«tilbodet» (3 til 5 kr.) trur eg ikkje vil hjelpe på salet.

Askepott

Tenk om folk sjøl kunne komme med nye navneforslag, istedet for bare å kritisere Da kulle jeg blitt glad da. Dessuten, hvem er det som kritiseres? «Navneforslagene deres?» Ledelsens? Hvis folk mener navnedebatten er snever, gjør den mer fantasifull sjøl. Det er jo leserenes egne forslag som foreligger. Skulle vi trykt hvert forslag som har kommet, ja da hadde jeg blitt flau, da. Det er neimen ikke mange.

Ein ting til Askepott — Sjokktilbudet slo til, det. Salget av forrige nummer har gått over alle forventninger. Har ikke hatt så stort salg på lenge! (Tror ikke prisen avgjør salget).

red

TAKK
Røde
Garde!

Jeg vil takke for ei fin og nyttig avis for Rød Ungdom. Jeg begynte å lese Røde Garde, fordi jeg ofte fant ut at «Klassekampen» slo fast ting, og kom med stående begreper som jeg selv ikke hadde tatt stilling til eller diskutert på forhånd. Røde Garde er flinkere til å forklare sine holdninger, og jeg synes jeg har lært mye av artiklene. Jeg går på et gymnas i Drammen hvor folk stort sett er dønn reaksjonære, og jeg trenger grunnfaste holdninger som «rød». Dette har Røde Garde hjulpet meg med. Jeg føler meg sterkere og sterkere mot «muren av de blå». Hilsen abonnent nr. 9415.

SAMLIVSDEBATTEN: JENTENE I RØD UNGDOM ER IKKE FRIGJORTE!

Aller først har jeg lyst til å si at det er bra at denne debatten er reist i Rute 80. Vi trenger sårt ei utvikling på dette området. Det er blitt forsømt i og rundt RU, og folk har ofte blitt overlatt til seg sjøl med å løse samlivsproblemer.

Dernest er jeg uenig i overskrifta på denne debatten: Frigjorte jenter — myke gutter. *Jentene i Norge er ikke frigjorte idag, hverken i eller utenfor Rød Ungdom!* Tvert om! Vi er faktisk dobbelt undertrykte, de fleste av oss. Undertrykte som klasse, og undertrykte som kjønn (unntagelsen er altså borgerskapets kvinner, som ikke er undertrykte som klasse). For at dette ikke skal bli stående som en evig klisje, må det sies slik: På den ene sida er vi undertrykte av samfunnet på samme måte som gutta. På den andre sida er vi undertrykte fordi vi er jenter — av samfunnet og av gutta! Derfor — problemstillingen «frigjorte jenter, myke gutter» er en måte å avspore debatten fra det som er viktigst — nemlig jentenes rolle og deres kamp for frigjøring!

Til Anders, som var en av åpnerne av debatten her i Rute 80, og var mest opptatt av de «myke» guttenes sjelekriser, og mangel på forståelse fra jenter: Mener du virkelig at i stedet for å slåss mot den undertrykkinga jentene har blitt utsatt for av samfunnet og av mannen i århundreder, skal vi gå rundt og bekymre oss over mannens eventuelle problemer og frustrasjoner???

Du tror ei eller at jentene vil at gutta skal forandre seg fra det harde, tøffe og undertrykkende kjønn, — tror du at vi liker å bli undertrykte?????

Nei, tro meg Anders, det liker vi ikke. Men at vi gjør feil, at vi sjøl ikke alltid vet hva vi vil og at vi faller tilbake til å spille kvinneverollen er nok sant. Og siden du Anders, og sikkert flere med deg undrer dere over dette, får du et forsøk på ei forklaring av meg:

1. Fra de er små, blir gutter og jenter behandla forskjellig. Gutta skal: — Være tøffe, gå på, slå fra seg når det trengs og ikke la seg slå, eller gi opp når livet, samfunnet eller kamratene går imot dem. Ikke gråte.

Jentene skal: Være snille og føyelige, være søte og pene og ikke skitne seg til. Ikke slåss, gi seg over når de møter motgang.

Her blir grunnlaget lagt, og

siden blir det bare verre og verre.

2. Ser en på litteraturen som leses i ungdommen, vil en se at når guttene leser om modellflybygging, biler, motorer, om tøffe Cowboys, spioner og krig, leser jentene Romantikk, Det Nye og kjærlighetsromaner.

3. Gutta blir mye tidligere sluppet ut fra foreldrenes beskyttende armer, og har mindre plikter i hjemmet. Jentene blir holdt igjen i mye større grad, og møter derfor mye seinere «verdens utfordringer». De har dessuten mye mere plikter i hjemmet.

Dette pluss alle de andre tinga som ikke nevnes her, gjør at både jenter og gutter glir inn i rollemønsteret. Vi jenter trenger ikke å ha gutter rundt oss for å være undertrykte, det sitter dønn fast i oss!

Rollen vår i samfunnet er klar:

Pen (eller i det minste søt) slank, huslig, myk, motebevisst — kort sagt *kvinnelig*.

Går vi over på jentenes situasjon i og rundt RU, ser vi at jenteidealet ikke er så mye annerledes, bare enda vanskeligere å nå:

I tillegg til å være søt, myk, kvinnelig & sexy i de rette situasjoner, skal du være en tøff og utadretta politisk agitator i andre. Opp imot dette idealet må de fleste jentene melde pass. Og hva er da lettere og mere naturlig enn å ramle tilbake i den rollen du, tross alt kan?

Dette er stoda, men hva kan vi gjøre for å rette den opp? Det har dessverre få marxistiske klassikere og andre uttalt seg om, — vi må nok finne ei løsning sjøl. Det viktigste, tror jeg, er at vi anerkjenner det som et stort og viktig problem, også for oss progressive. Dernest må vi få opp farta med å diskutere det, på møter og i privatlivet, i Rute 80's spalter og i KK's. Vi må finne metoder for å styrke jentenes sjøltillit, og kvitte oss med reaksjonære og uoppnåelige idealer.

For husk hvilke ressurser som ligger her — nedtrykt i kvinnekjønn. Vi er halve den progressive bevegelsen, halve Norges befolkning, og vi skal, «bære halve himmelen». Det kan ikke bli sosialisme uten at kvinnene er med, og det blir ikke kvinnefrigjøring uten at jentene gjør det sjøl!

Kom igjen jenter!

Hanne

KONSERVATISME!

I løpet av de siste tjue årene har det skjedd mye internasjonalt som har forandret det utenrikspolitiske bildet. Sovjet har forandret karakter fra å være et sosialistisk land, til å være den største trusselen mot verdens folk. Dag for dag øker faren for en ny verdenskrig. Dette har gjort at den revolusjonære bevegelsen har fått nye allierte. Vi deler kritikken av Sovjet med flere av de åpne borgerlige partiene. Men jeg mener at den revolusjonære bevegelsen også har nærmet seg disse partiene politisk.

I narkotikadiskusjonen har det kommet fram sterke meninger som hevder at misbrukerne må tas hardt. Etter mitt skjønn skiller det ikke nevneverdig mellom hva slags type stoff som brukes. Enkelte har hevdet at arbeiderklassen aldri kan forene seg med filleproletariatet, og at vi derfor ikke taper noe på å slå også mot brukerne. Jeg tror ihvertfall at vi må ha som utgangspunkt at et meget stort antall ungdom røyker blås. Dette ale- ne tilsier at du ikke kan slå mot brukerne med storslegga. Det er for å si som Mao, motsigelses- er folket. Dette betyr ikke at en skal forsvare røyking av blås, men det sier noe om utgangspunktet for diskusjonen.

Hvis den revolusjonære ungdomsbevegelsen ikke har forståelse for de som bruker narkotika, synes jeg vi har havnet på undertrykkernes side. Er vi enige om at det finnes uttallige grunner for at folk begynner med stoff, uttallige grunner for at folk går nedennom og hjem i narkotikahelvete, da først kan vi diskutere hvordan vi skal bekjempe narkotikamisbruket. Har du ikke forståelse med folk som går nedennom og hjem, kaller jeg deg ikke progressiv. Da stiller jeg deg i klasse med Jan P. Syse som bare har forakt til overs for folk som har problemer.

I Rød Ungdoms nye syn på karakterer går det klart fram at en vil kjempe for at arbeider-

klassens unger tilegner seg kunnskap. Så langt, alt bra. Men et slikt utgangspunkt ale- ne tar ikke hensyn til at det er i skolen flere av ungdomsproblemer starter. Her kan du finne årsakene til hververk på T-banene og narkotikamisbruk. Skolen er en institusjon som målbevisst trekker deg ned i driten hvis du ikke får gode karakterer. Vet de som prater så pent om at den borgerlige skolen også må ha evalueringsformer, hva det vil si å bli trøkket ned i driten? Du gruer deg for å gå på skolen hver jævla dag, du glemmer deg bakerst hver gang det er leksehøring. Skjønner dere ikke at Rød Ungdoms politikk også må ta utgangspunktet i dem som rett

og slett synes skolen er et helvete. Jeg er sosialist fordi jeg vil kjempe sammen med dem som blir undertrykt, ikke for å forsvare dem som allerede trives i skolen.

Det trengs polit på T-banen. Ingen revolusjonære kan godta at gamle blir slått ned en sen nattetime. Riktig det! Men har dere aldri sjøl hatt lyst til å knuse, ødelegge og gi faen. Hvis dere skjønner hvorfor jeg har lyst til å gi faen, skjønne det og skjønne det ordentlig, først da kan vi diskutere hva som kan gjøres med de siste avgangene på T-banen.

Jeg kan ikke fatte hva vi skal med en revolusjonær bevegelse som ikke stiller seg på de mislyktes og ødelagte side. Solidaritet med disse er en av hovedgrunnene til at mange av oss er sosialister. Eksistensen av disse problemene er det beste argumentet for at vi trenger et nytt samfunn, et sosialistisk og kommunistisk samfunn. Å skape forståelse for dette også i arbeiderklassen (det er deres egne sønner og døtre!) er derfor en viktig oppgave. Intoleranse og forakt i forhold til taperne er ikke noe brukbart utgangspunkt for en revolusjonær ungdomspolitikk.

Bjarne Brorson

Stjernedryss

TOK SAKA I EIGNE HENDER

Nina Hagen, direkte i østerriksk TV i fjor haust (biletet): «Mange jenter får aldri orgasme, noko som gjer dei fortvila. Det *treng* ikkje vere slik.» (Nina reiser seg, snur baken til, og demonstrerer:) «Når jenter ligger med guttar, må dei «ta saka i egne hender» og nytte hand og fingrar her og der for å få det til å gå.»

Meir var det ikkje — knappe 20 sekund — men tydeleg nok til å vekke dei mørkraste puritanske kreftene i Østerrike til reaksjonar (sjå derimot «herren» på biletet! — Programleiaren?). Dei tre største partia har tatt opp saka i Parlamentet, og disiplinære tiltak mot dei TV-ansvarlege er varsla.

I alle høve, den tyske rockesongaren Nina Hagen har (bokstaveleg talt!) sette fingeren på eit alvorleg og viktig problem for alle framstegsvenlege og kjempapar mot kjønnsrollesystemet. — Heider til Nina!

(Forbehold i tilfelle det heile var eit PR-trick).

MARIHUANA?

Nei, vi får da ikke håpe det. Men like vel: Hua har vært litt utafor i det siste. Kom igjen, Hua, du er vårt håp mot Deng-gutta!

SOSSEitetsNYTT

Dakkar niten, under den evig brennende solen ligger han og kjeder seg. Bare avbrutt av en liten båt- tur med familien på det brusende Atlanterhavet, eller kanskje han ser musikkshow på video-TV. Med en liten drink vandrer han svært pliktskyldig gjennom sitt lille palass med gjester fra fjern og nær. Helst da familien som flyttet med ham vekk fra alle slemme skattefuter i gamlelandet, og til det solfylte Miami. Hvem andre enn mannen med sammenbruddet, Barry Gibb. Det var han som skapen av discoen i Saturday night fever. Han skal visstnok ha tjent noe sånn som 30 millioner på det. Også litt for singlene da. Tilsammen skal de ha tjent omtrent 200 mil- bare for det. Er det rart at han flykter og frykter? Han må være en skattefuts drøm. Men han er glad i det

han skriver, hör bare hva han sier om musikk sin: «For ti år siden ville ikke folk ha det moro. De ønsket og høre sanger om Vietnam og skrive sanger om Vietnam. Politiske sanger ble dyttet ned i halsen på folk. Nå ønsker ikke folk å tenke lenger. De ønsker å ha det gøy». AAAAA, snille lille Barry, gi oss hva vi vil ha. Han skriver ikke om atomkraftverk som sprekker i California eller elendighet andre steder i verden. Nei det er ikke gøy det, det er bedre med «some dre- aming». Ikke rart du kjeder deg Barry, virkeligheten er jo ikke morsom. Kanskje det blir bedre nå som Maggie skal lette på skatten for de rike, der borte i England, så du kan flytte hjem igjen. Kanskje du møter en og annen pønker på din vei. Det blir vel moro Barry, for pønkerene.

QUEEN SOM FUGLESKREMSEL

Mannskapene på flybasen Wittingen i Sussex har hatt trøbbel med fugleflokker under landing og take-off. Problemet er nå løst. Som fugleskremsel fungerer nå rocke- gruppa Queen. Deres musikk går for full guffe hele dagen på Wittingen.

«Meget effektivt» sier talsmann for det britiske flyvåpenet.

Er fugleskremsel det eneste Queen duger til? Ta den, Ole.

NÅ HAR

RØDDE GARDDE

BLITT

NYTT

UREDDERE

RUTE 80, Boks 4702, Sofienberg, Oslo 5